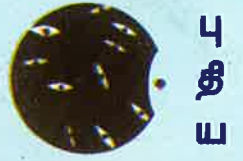

ஏப்ரல்
2005
ரூ. 15

4
த
ய

கோ

டா

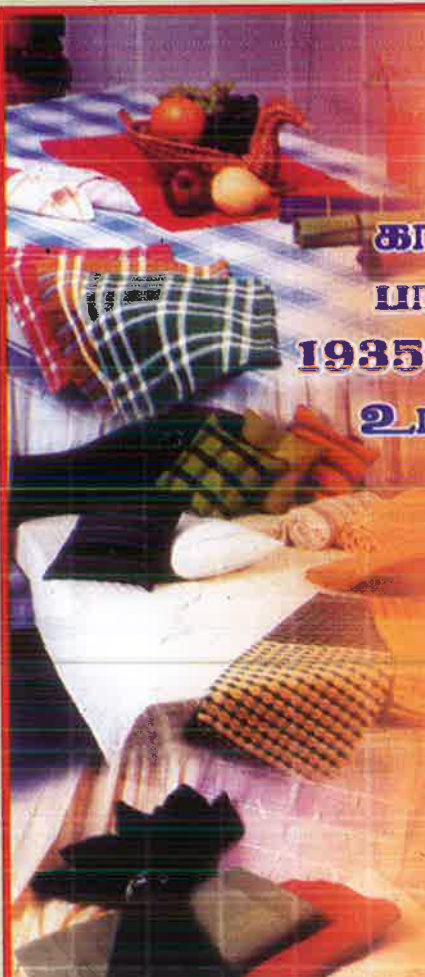
ங்

கி

விழாக்காலம் - கோ-ஆப்ளெக்ஸ் காலம்

கோ-ஆப்ளெக்ஸ்
காலத்திற்கேற்ற புதுமையுடனும்
பாரம்பரியப் பெருமையுடனும்...
1935 முதல் மிகச் சிறந்த இரகங்களை
உங்களுக்காகவே வழங்குகிறது.

- காஞ்சிபுரம் அசல் பட்டு சேலைகள்
- சேலம் தரமிக்க பட்டு சேலைகள்
- ஆரணி தரமிக்க பட்டு சேலைகள்
- கோயமுத்தூர் உயர்நகர பருத்தி சேலைகள்
- உறையூர் பருத்தி சேலைகள்
- சேலம் உயர்நகர பருத்தி சேலைகள்
- மதுரை கங்கை புடவைகள்
- சென்னிமலை ஏற்றுமதி தரம் வாய்ந்த படுக்கை விரிப்புகள்
- கோவை ஏற்றுமதி தரம் வாய்ந்த எரலை துண்டுகள் (டவல்கள்)
- குறிஞ்சிப்பாடி ஏற்றுமதி தரம் வாய்ந்த லுங்கிகள்
- தாத்தையங்கார்பேட்டை வேட்டிகள்

கோ-ஆப்ளெக்ஸ்

Visit us at www.tn.gov.in / www.cooptex.com

இவை அனைத்தும் உங்களுக்காக வழங்குகிறது கோ-ஆப்ளெக்ஸ்.
வாருங்கள், பாருங்கள், வாங்குங்கள். முழு திருப்தியைக் கண்டு மகிழுங்கள்.

ஆண்டுதோறும் 1,00,000 பட்டு புடவைகள், 3,00,000 பருத்தி புடவைகள், 10,00,000 பருத்தி விரிப்புகள் மற்றும் 10,00,000 டவல்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. டெல்லி, மும்பாய், கொல்கத்தா, பெங்களூர், அகமதாபாத், கோவை, திருச்சி மற்றும் இந்தியாவின் பிற முக்கிய நகரங்களில் எங்கள் சேவை உங்களுக்காக.

பு
தி
ய

கோ

LA

மலர் 4 - இதழ் 10
ஏப்ரல் 2005

ந்

கி

மாத இதழ்

ஆசிரியர்

ஆட்ரி ஜேனட் ஜோசப்

முப்படி ஓவியம்

ஆர்.எம். ஹட்பாட்

இதழ் வடிவமைப்பு
யாக்கன்

சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் - ரூ. 150/-
வாழ்நாள் கட்டணம் - ரூ. 1,000/-

அயல் நாட்டினருக்கு
தனி இதழ்: US \$ 2

ஆண்டுக் கட்டணம்
US \$ 20

விளம்பரம்

அரைப்பக்கம் ரூ. 5,000/-
முழுப்பக்கம் ரூ. 10,000/-
பின்/உள் அட்டை ரூ. 20,000/-

தொடர்பு முகவரி

604, ஜெயம் பிரிவு
சித்ரா அடுக்ககம்
9 சூளைமேடு நெடுஞ்சாலை
சென்னை - 600 094.
Mobile : 98404 - 49204
puthiakodangi@yahoo.co.in

தலித் நிலவுரிமை மாநாடு மார்ச் 27, 2005 அன்று சென்னை சாந்தோம் மேல்நிலைப்பள்ளி விளையாட்டரங்கில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதல் அரங்கு திரு. கருப்பன் இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) அவர்கள் தலைமையில் திரு. கிறித்துதாசு காந்தி அவர்கள் துவக்கவுரையாற்ற, அருட்தந்தை ஜோஸ் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்க துவக்கம் பெற்றது. ந. கோபி வரவேற்பும், நாகேஸ்வரி நன்றி உரையும் ஆற்றினர்.

இரண்டாவது அரங்கிற்கு அருட்தந்தை ஜான் சுரேஷ் அவர்கள் தலைமை ஏற்க, தேசிய மனித உரிமைப் பிரச்சாரத்தின் தென் மண்டலத் தலைவர் திரு. வி. பாஸ்கரன் அவர்கள் நிலமும் வன் கொடுமையும் என்ற தலைப்பிலும், பூவை லெனின் நிலமும் சட்டமும் என்ற தலைப்பிலும், பஞ்சமி நில மீட்பு களப் போராட்டங்கள் என்ற தலைப்பில் திரு. இன்பக்குமார் அவர்களும், பழங்குடி மக்களின் நிலப் போராட்டம் என்ற தலைப்பில் ஆசிரியர் ஆறுமுகம் அவர்களும் உரையாற்ற திருப்பதி வரவேற்பும் விழுப்புரம் செல்வி அவர்கள் நன்றியும் கூறினர்.

மூன்றாவது அரங்குக்கு தலைமையேற்றார் ஆதித்தமிழர் பேரவை இயக்கத்தின் மாநிலத் தலைவர் திரு. எஸ்.டி. கல்யாணசுந்தரம். அம்பேத்கரும் நிலமும் என்ற தலைப்பில் புதிய கோடாங்கி எழுத்தாளர் திரு. குடியரசனும், பெண்களின் நிலவுரிமை என்ற தலைப்பில் தமிழ்நாடு தலித் பெண்கள் இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. பாத்திமா பெர்னார்டு அவர்களும், நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில் தலித் பெண்களின் பங்கு என்ற தலைப்பில் தலித் பெண்கள் இயக்கங்களின் தேசிய கூட்டமைப்பின் தலைவர் திரு. ருத் மனோரமா (கர்நாடகா) அவர்களும், தலித் பெண்களின் நிலவுரிமை களப் போராட்ட அனுபவங்கள் என்ற தலைப்பில் திரு. மகிமை அவர்களும், பழங்குடி மக்களின் நிலவுரிமை மற்றும் வாழ்வியல் குறித்து பேரா. கல்யாணி (பிரபா கல்விமணி) மற்றும் பழங்குடி மக்கள் களப் பணியாளர் ஜீவா (CSI) அவர்களும் உரை நிகழ்த்தினர். திரு. ஹரிதாஸ் LIC வாழ்த்துரையும், திருவள்ளூர் சுப்ரமண்யம் வரவேற்பும், திரு. சுந்தரபாண்டியன் நன்றியுரையும் கூறினர்.

இறுதி அரங்குக்கு எழுத்தாளர் வேலுச்சாமி வரவேற்பு கூற தலைமையேற்றார் எழுத்தாளர் சிவகாமி. பேரா. ராஜ்குமார், திரு. அருள்மேரி உலகநாதன், திரு. பாரதிதாசன், LIC, திரு. திருப்பதி, திரு. அருள்மணி அரசு, 10B, திரு. ஹரிதாஸ், LIC ஆகியோர் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களை வாசிக்க, விடுதலை சிறுத்தைகள் இயக்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு. தொல். திருமாவளவன் சிறப்புரையாற்ற, சிவகாமியின் தலித் நிலவுரிமைப் போராட்டம் (களப் போராளி களுக்கான கையேடு) என்ற நூலின் அறிமுக உரையையும் நன்றியுரையையும் ஆற்றினார் எழுத்தாளர் திரு. சன்னா.

இம்மாநாட்டிற்கு தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து சுமார் இரண்டாயிரம் பேர் திரண்டிருந்தனர். தலித் சிந்தனையாளர்களும், எழுத்தாளர்களும், களப் போராளிகளும், அரசு SC/ST ஊழியர் சங்க நிர்வாகிகளும், கிறித்துவப் பாதிரியர்களும், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும், பழங்குடி-மக்களும், விடுதலை சிறுத்தைகளும் கலந்து கொண்டு மாநாட்டுக்கு சிறப்பு சேர்த்தனர்.

தேவகோட்டை சுப்ரமணியம், மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்களை ஒருங்கிணைத்த வெரோனிக்கா, சகோதரி சாந்தி, அருட்சகோதரர் அந்தோணிசாமி, அருட்சகோதரர் விக்டர், TNPL மணிவேல், திரு. திருப்பதி, தமிழ்நாடு ஓட்டல் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் சின்னதுரை, அதேகாம் (பாண்டிச்சேரி) லலிதா, பெருமாள், சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் அம்பேத்கர் ஆய்வுத் துறையின் தலைவர் முனைவர் தங்கராஜ் ஆகியோர் பல வகையில் மாநாட்டுக்கு உதவி புரிந்தனர்.

நடவுகலைக் குழு (அருட்தந்தை ஜான் சுரேஷ்), காரிகலைக் குழு (அனித்ரா ட்ரஸ்ட்), தமிழ்நாடு பறை இசைக் கலைஞர் சங்கம் (அருட்தந்தை ஜோஸ்) ஆகிய கலைக் குழுக்கள் அமர்வுகளுக்கிடையே கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர்.

தூரும்பர் இனத்தவரிடையே பணியாற்றும் அருட்தந்தை வளன் அவர்களும் அவரது இயக்கத்தினரும் கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டின் சிறப்புகளாக சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவது அவசியம்.

மாநில நிலவுரிமை போராட்டக் குழு தொடர்ந்து ஆறு ஆயத்தக் கூட்டங்களை நடத்தி சிறப்பாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. திட்டமிட்டவாறு குறித்த நேரத்தில் துவங்கி, எவ்விதத் தொய்வும் இல்லாமல் இறுதிவரை உற்சாகத்துடன் நடைபெற்றது.

பல அரங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு நிலவுரிமைப் பிரச்சினையின் பன்முகத் தன்மையினையும், பன்மைத் தலைமைகளையும் வெளிப்படுத்தியது.

பல குரல்களில் வெளிப்பட்ட எல்லாருடைய

கருத்துக்களும் இசைவானதாக ஒருமுகப்பட்ட இசையைப்போலிருந்தது.

தொல். திருமாவளவன் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் பங்கினை மிகச் சிரத்தையோடு விளக்கினார். மேலும் மொழிப்போர் என்பது நிலப்போர்தான், இதை நான் விவாதிக்கத்தயார் என்றார். இது விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பொருள்தான் என்றாலும் அது மாநாட்டின் போக்கிலிருந்து சற்றே வேறுபட்டு ஒலித்தது.

புதிய கோடாங்கி மற்றும் 'தலித்' பத்திரிக்கை எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும் பெருமளவில் கலந்து கொண்டு உற்சாகம் பெற்றனர்.

மாநாடு என்பது செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொண்டு தொடர்ந்த போராட்டத்திற்கான உற்சாகம் பெறுவது தான் என்றால் அதை இம்மாநாடு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இம்மாநாட்டின் விரிவான தொகுப்பு அடுத்தடுத்த இதழ்களில் தொடர்ந்து இடம் பெறும்.

அடுத்த நடவடிக்கையான தலித் நிலவுரிமை களப்போராளிகளுக்கான பயிற்சி முகாமினை ஏப்ரல் 15, 16 தேதிகளில் சென்னை கச்சேரி சாலையில் உள்ள மேய்ப்பர் இல்லத்தில் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆர்வமுள்ளவர்கள் புதிய கோடாங்கியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

சிவகாமியின் தலித் நிலவுரிமைப் போராட்டம் என்ற நூலைப் பெற ஆர்வமுள்ளவர்கள் ரூ.20-ஐ நன்கொடையாக புதிய கோடாங்கி முகவரிக்கு அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தலித் நிலவுரிமைப் போராளிகளுக்கான கிரண்டு நாள் பயிற்சி முகாம்

நாள் :

15-16 ஏப்ரல் 2005
(வெள்ளி, சனிக்கிழமை)

இடம் :

மேய்ப்பர் இல்லம், கச்சேரி சாலை,
சாந்தோம், சென்னை.

தொடர்புக்கு

நாகேஸ்வரி (98416-45423)

பரமானந்தம் (94442-48375)

லலிதா (0-94435-35995)

புதிய கோடாங்கி (98404-49204)

நாத்து நட்டாச்சி - சிறுகதை	பரிக்கல் என். சந்திரன்	04
வரலாறு யாரை விடுதலை செய்யும் - தொடர்	அ. ராமசாமி	06
ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக நிற்கும் எழுத்துக்கள்	செல்வம் மகாராசன்	11
நேற்று நடந்தது - கவிதை	அபிமானி	13
தலித் தேசியம் - தொடர்	கௌதம சன்னா	14
பிசாசு நடமாடும் தெரு - கவிதை	வெ. வெங்கடாசலம்	16
வேர்களைத் தேடி - கவிதை	ப்ரியம்	17
கவிதைப் பெண்கள்	பால்ராஜ் செல்வம்	19
இட ஒதுக்கீடும் தலித் அரசியல் போக்கும்	செ. ரவிசங்கர்	21
கணிதம் நம் உடைமை - தொடர்	குடியரசன்	23
மருந்துகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்	மருத்துவர் வீ. புகழேந்தி	26
வேரின் வம்சம் - கவிதை	கே. சுப்பிரமண்யம்	29
உடல் மொழி - கவிதை	வை. சரண்யா	29
நிலவுரிமை வரலாறு	சிவகாமி	35
ஓநாய்கள் - கவிதை	தேவாசுரன்	46
மானுடப் பிறப்பிடமும் மரித்த கருவும்	பிரபஞ்சி	47
ஊருவாயி - சிறுகதை	மு. ஹரிகிருஷ்ணன்	49
கருவக்காட்டுக் கனவு - கவிதை	நெல்லை வசந்தன்	51
மௌனங்கள் தப்பி விடாது	தி. ஸ்டாலின்	52
சாகசத்தின் மொழி	ரவிக்குமார்	54
மக்கள் அறியாத அம்பேத்கர் - தொடர்	குடியரசன்	59

நாத்து நட்பாச்சி

■ பரிக்கல் என். சந்திரன்

ஒரு முக்கியப் பிரச்சினை. முடிவு எடுத்திட வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த ஊர்க்கூட்டம். தலைவர், நாட்டாமை என ஒன்பது பேர் முன்னிலை.

ஊரே கூடியிருந்த அந்தக் கூட்டத்தில் தலைக்குத் தலை பேச்சு, கத்தல்...

“அதெல்லாம் முடியாதப்பா... ஊரு முனையில இருக்கிற இடம் எனக்கு”

“இல்ல இல்ல... அது எனக்குத் தான்”

“சரி, அது கிடக்கட்டும். அதுக்கு அப்பால இருக்குற எடம் எனக்கு. வேற யாருக்கு விட்டாலும் நான் ஏத்துக்க மாட்டேன்.”

“ஏன்... ஏன் ஏத்துக்க மாட்டே... அதுக்கந்தாண்ட ரயில்வே கேட்டாண்ட உள்ள எடத்துல நீ நடவு நட்டுக்கேன்... யாரு வேணான் னுது”

“அதத் தாண்டி ஆலமரம் வருதே... அந்த எடத்துல, நான் நடவு நட்டுற்றேன்”

“நாம போனா, தெக்காண்ட சுடுகாடு வருதே. அங்கதான் மகாமோசம். சேறு சகதின்னு சேறாடுது. அங்கியும் நாத்து நட்டுத்தான் ஆகனும். அந்த எடம் எனக்கு”

“ஆமா... எடத்துக்கு பிச்சுக்கு நீங்களை. நடவு நட்பா ஓரம், எரு, தழ தாம்புன்னு போடனுமே. செய்வீங்களா?”

“ஏன் செய்யமாட்டோம். அப்படியெல்லாம் செய்தாத்தாம்பா அது வெவசாயம்”

“அட்டே... ஓரம், எரு, தழையெல்லாம் எதுக்குப்பா? அதெல்லாம் ஒன்னும் போட வேணாம். நட்புதும் நெல்லு, சும்மா தள தளன்னு தழைச்சி வளரும் கவலையே வேணாம்.”

தலைக்குத் தலை பெரியத்தனமாகவும், பேச்சும் மூச்சுமாகவும் இருந்த பிரச்சினைக்கு, தலைவர் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். ஆளாளுக்கு தேர்வு செய்த இடத்தை, அவர் சுற்று மாற்ற வேண்டிய

திருந்தது. இவருக்கு இன்ன இடம் என்று முடிவு ஆகியது. அவருடைய வார்த்தைக்கு அனைவரும் கீட்டுப்பட்டனர்.

அந்தந்த இடத்தில், அவரவர்கள் நடவு நட்டுக் கொள்ளலாம். நாளை கண்டிப்பாக நெல்லு நாத்து நட்டு விடவேண்டும். இதில் தவறுதலோ, தடுமாற்றமோ கூடாது என்றும் தலைவர் கண்டிப்பு செய்தார்.

நடவு நடும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அந்த சிலரில் மூவருக்கு அப்போது திடீரென அந்த விழிப்பு, “ஐயோ போச்சி...”

தலைவர் கேட்டார்... “என்னா... விஷயத்த சொல்லுங்கப்பா”

“தலைவரே... எங்ககிட்ட நெல்லு நாத்து கைவசமில்ல. கேவுரு நாத்து தான் இருக்கு”

“ரொம்ப நல்லதாப் போச்சி.. அந்த நாத்துமட்டும் என்னா கெட்டுப் போனதா? நீங்க கேவுரு நாத்தையே நடுங்க... மத்தவங்க, தங்களோட இடத்தில் நெல்லு நடட்டும்”

“சரி... நடவு நட ஆளுங்க வேணுமே”

“நம்ம ஊர்ல ஆளுங்களுக்கா பஞ்சம்? நடவுக்கு கூப்பிட்டா, தாராளமா வருவாங்க”

“கூலி கேட்டா..”

“ஊர் பொது விஷயமிது.. இதுக்கெல்லாம் கூலி, கொடைனு கேக்கமாட்டாங்க”

அப்போது...

கூட்டத்திலிருந்த பெண்கள் பகுதியிலிருந்து ஒட்டுமொத்தமாகக் குரல்... “எங்களுக்கு கூலி வேணாம். ஊர்ப் பொதுவிஷயமிது. சும்மாவே நட்டுத் தர்வோம்”

“அப்புறம் என்னா... அவங்க சும்மாவே உங்களுக்கு நட்டுத் தருவாங்களாம். போதுமா?” என்றார் தலைவர்.

தலைவர் முடிவாகக் கூறினார்... “இதோ பாருங்க... ஊர்ல நாளைக்கு, தன் சொந்த வேல, அந்த வேல, இந்த வேலன்னு யாரும் பாக்கக்கூடாது. வெளியூரு அது இதுன்னு போவக்கூடாது. எல்லாரும் ஒன்னா கூடி, ஒத்துமையா இந்த நடவு நட்ட வேலய கிட்டண்ட இருந்து, கிரமமா பாத்து முடிக்கணும்... இதுல சளைப்பும்கூடாது, சொணக்கமும் கூடாது... என்னா நான் சொலுந்து சரிதான...”

“சரிதான்... சரிதான்...” ஊரே ஒருமித்த குரலில் கூறியது.

“நாளைக்கு விடியக்காலம்பற, அவங்க அவங்களுக்கு ஒதுக்கின இடத்துல நாத்து முடிகள கொண்டுக்கினு போயி சேத்துடணும். சரியா கால ஒம்போது மணிக்கெல்லாம், நடவ ஆரம்பிச்சிடணும்”

“சரி தலைவரே... அப்படியே செஞ்சிர்ரோம். ஆனா ஒன்னு... நாம நடத்தப் போற இந்தக் காரியத்துல, தட்டு ஏற்பட்டிச்சின்னா?”

“தடையா? அதெல்லாம் ஏற்படாது”

“எப்படி சொல்றீங்க...”

“இந்தக் காரியம் நம்ம ஊருக்கு

மட்டும் தான் தெரியும்”

“சரி... இது கடைசி வரைக்கும் யாருக்கும் தெரியாமல் பூடுமா?”

“யாருக்கும் தெரியக் கூடா துன்னு நாமும் நினைக்கலியே..”

“அப்புறம்...”

“அப்புறம் என்னா... இருவது நாளு போவட்டும்... மேற் கொண்டு என்னா செய்யறதுன்னு யோசிப் போம்...”

ஊர்ப் பஞ்சாயத்து அன்று கலைந்தது...

மறுநாள்- முக்கியஸ்தர் சொன்ன படி, அந்தந்த இடங்களில் நடவு வேலை ஆரம்பமானது... நாத்து நட தண்ணீர் சேறு இதமாகவும், பத மாகவும் இருந்தது. ஒருமணி நேரத்திற்குள் வேலை பூர்த்தி..

ஊரே ஒன்று திரண்டு நடத்திய இந்தக் காரியம் இதுவரை எங்கும் நடக்காதது... எங்கும் காணாதது... இது ஒரு புதுமைச் செயல்... புரட்சிப் போராட்டம்... மெளன மாக நடத்தி முடித்ததில், ஊருக்குப் பரம திருப்தி...

இருபதாம் நாள்... நாத்து நட்ட இடங்களில் பயிர்கள் வெகு செழிப்பு... ஒன்னுக்கு ஒன்பதாய் கிளைப்பு-திளைப்பு.. ஊரே ஓமளி... எங்கும் இதே பேச்சு...

“வச்ச பயிறு வீண்போவல... தளதளன்னு வளர்ந்திருக்குடைய...”

“ஓழவா... ஓரமா... க்ளையா... ஒன்னுமே இல்ல... ஆனா எட்டுக் கண்ணும் உட்டு எரியற மாதிரி வளர்த்தி...”

“அட இதுமாதிரி, நம்ம கழனி காட்டுல கூட வளரலப்பா”

“உம்... சும்மாவா... சேறும் தண்ணியும் மொத மொதன்னு நஞ்செ கெட்டது”

“எப்படியும் வெளைஞ்சா, மொவ்ஞலு பத்து பதினைஞ்சி ழுட்ட தேறும்...”

“இப்படியெல்லாம் செஞ் சிருக்கோம்- மேலிடத்துக்கு ரோசம் வரணுமே”

“குடு சொரண ஏற்படணும் துனான இந்த ஏற்பாடு”

“பாப்போம்... என்னா நடக்கு துன்னு...”

இரண்டு நாளைக்குப் பிறகு, ஊரில் மீண்டும் பரபரப்பு. ஆங்காங்கே கூட்டம்... அவர்களுக்குள் பேச்சு...

“என்னது... ஊர்ல புச்சா யாராரோ வந்திருக்காங்க”

“பத்திரிக்க... டி.வி.காரங்க வந்திருக்காங்களாம்...”

“எதுக்கு...?”

“நாம நட்டமே நடவு... அத படம் எடுக்கவும், பத்திரிக்கையில் போடவும்தான்”

“அட்டே... அவ்ளோ காரியம் நடக்குதா இங்க...?”

“பின்ன... பயிர நட்டுட்டா போதுமா? ஊரு உலகத்துக்கு தெரிய வேணாமா... முக்கியமா அதிகாரிவுளுக்குத் தெரியணு மில்ல... அதனாலத்தான் இந்த நிருபருங்க ஏற்பாடு...”

இரண்டாம் நாள்... அந்த ஊர் சனம் நடவு நட்டிருந்த பயிர் களைப் பற்றி, எல்லா தினசரி பத்திரிக்கைகளும் வார இதழ்களும், புலனாய்வு ஏடுகளும் செய்தி வெளியிட்டிருந்தன... கேலியும் கிண்டலு மாக, படத்துடன் அதிகாரிகளின் மெத்தனத்தை சுட்டிக் காட்டி யிருந்தன... தொலைக்காட்சிலும் அது பற்றிய படங்கள், செய்திகள்... பேட்டிகள்...

ஊரில் முக்கிய பிரமுகர்கள் பேட்டியில் காரசாரம்... மறுநாள்... அந்த ஊருக்கு அரசாங்க ஜீப்புகள்.. கலெக்டர், தாசில்தார், எம்.எல்.ஏ, கவுன்சிலர், போலீசு என்று படையெடுப்பு...

கலெக்டர், ஊர்த் தலைவரைப் பார்த்தார்...

“நீங்கதான் தலைவரா...?”

“ஆமாங்க...”

“என்னது-திடீரன்னு இப்படி?”

“திடீரன்னு இல்லீங்க... நாலு வருசமா போராடிக்கினு வர்ரோ

முங்க... விண்ணப்பம்... ஊர்வலம்... ஆர்ப்பாட்டம்... சாலை மறியல்... உண்ணாவிரதம்னு... ஆனா யாரும் காதுல போட்டுக்கலீங்க... அப்புறம் தானுங்க, கடைசியா... இதுமாதிரி நாத்து நட்டோமுங்க. ஐயா பாருங்க... ஒரு எழவுமில்ல, களை எடுக்கல கவனமும் செலுத்தலீங்க... ஆனா பயிரு சும்மா பசபரன்னு வந்து நிக்குது... பேசாம இந்த இடங்கள, எங்களுக்கு பட்டா போட்டுக் குடுத்தீங்கன்னா, எச மான் பேர்ச் சொல்லி நல்லா மூனு போகமும் நெல்லு, கம்பு, கேவு ருன்னு பயிரிட்டுக்குவோமுங்க...”

“யோவ்... என்னாய்யா பேசறநீ... நடவு நட்டு இருக்கறது நிலமில்லையா... சுத்தமான ரோடுயா...”

“ரோடுங்களா?” தலைவர் மெல்ல சிரித்தார். “ரோடுனா... ரோடா இருக்கணும்... ஆனா அப்படியில்லீங்க... எங்க பாத்தாலும் பள்ளம் படுகுழி, சேறு சகதிங்க... இந்த ரோடு நாலு வருசமா இதே கதிதாங்க. ஒரே ஒரு பஸ்கம் எங்க ஊருக்கு வந்து போச்சி... ரோடு சரியில்லேன்னு, அதுவும் நின்னு போச்சி... வண்டி, சைக்கிளும் போவாதுங்க... பன்னி, எரும மாடுங்கதாங்க பள்ளத்துல புரண்டுக்கினு கெடந்ததுங்க... நாங்க பாத்தோம்... இது ரோடாவும் இல்ல... போக வரவும் வசதிப்படல. நட்டறா நாத்தன்னு நட்டுப் புட்டோ முங்க விளைஞ்சா எங்க ஜீவனத் துக்கு உதவும் இல்லீங்களா...?”

“ஆமா... நடவு நட்டுப் போறோம்னு எங்களுக்கெல்லாம் சொல்றதில்லையா?”

“நடவு நட்டறதுக்கு, எங்க ஊர்லியே நிறைய பேரு இருக்காங்க... அதனால் நீங்கள்ளாம் தேவைப்படலீங்க...”

கலெக்டருக்கு எரிச்சல்... அங்கிருந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர், எஞ்சினீயர் ஆகியோருக்கு செம டோஸ் விட்டார்.

ஒரு வாரம்தான் சென்றது..

அந்த ஊர் சாலையோரம் கருங்கல் ஜல்லிகளை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது சில லாரிகள்.

இந்தியச் சூழலில் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கும் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கும்

அ. ராமசாமி

‘கலை இலக்கியம் யாவும் மக்களுக்கே’ என்ற வாக்கியத்தில் உள்ள ‘மக்கள்’ என்ற சொல் பல தளங்களில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைத் தரக்கூடியது என்பதை இனியும் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மக்கள் என்பது பொதுச் சொல் என்று கருதி உலகில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் கலை இலக்கியம் பொதுவானது எனப் பொருள் கொள்ளல் இப்பொழுது சாத்தியமில்லை. உலகம் பற்றிய-உலகத்தில் உள்ள உயிரிகள் மற்றும் பொருள்கள் பற்றிய அறிவுத் தோற்ற வியல் சமீபத்தில் புதிய விளக்கம் ஒன்றைத் தந்துள்ளது. இருப்பனவற்றின் இருப்பும் இயக்கமும் தன்னிச்சையானது அல்லது இருகுறித்தன்மையுடையது எனவும், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டிருப்பதாக நம்புவதும், விளக்குவதும், கருதிக்கொள்ளும் ஒன்று தானே ஒழிய உண்மையில் அப்படி இல்லை எனச் சொல்கிறது அந்த விளக்கம். இந்த விளக்கத்தை நாம் நம்பத் தொடங்கிவிட்டால் மக்கள் என்ற பொதுப் பெயரை விளக்குவது அவ்வளவு எளிமையாக இருக்காது. ஆனால் இதே அறிவுத் தோற்றவியல் ‘படிநிலைப் பட்டது இவ்வுலகம்’ எனவும் ‘இரட்டை எதிர்வுகளால் ஆனது இவ்வுலகம்’ எனவும் ஒரு காலத்தில் சொன்னது. அப்படிச் சொன்னதின் பேரில் பெறப்பட்ட விளக்கங்களின் பேரில்தான் மக்கள் என்ற பதத்திற்கான பொருள் அறியப்பட்டுப் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று மக்கள் என்ற பதத்தின் பொருள் குறிப்பால் ஆனது எனப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கிவிட்ட மொழியியல், மக்கள் என்ற பதம் யாரிடமிருந்து வருகிறது என்பதைப் பொறுத்து அதற்கான அர்த்தம் உருவாகிறது எனக் கூறுகிறது. முன்னுரையாகச் சொல்லப்பட்ட இந்த விளக்கம் அல்லது தகவல் புரியாமலேயே கூடப் போகலாம்; சரி போகட்டும்.

இக்கருத்தரங்கின் மையப் பொருளான ஒடுக்கப்பட்டோர் என்பதும் மக்கள் என்னும் பெரும் திரளுக்குள் இன்னொரு சிறப்புத் திரளைக் குறிக்கும் சொல்லாக இருக்கிறது. எனவே மக்கள் என்பது எப்படி சொல்பவனின் பார்வைக் கோணம் சார்ந்ததோ அதே தன்மையுடையதே ஒடுக்கப்பட்டோர் என்பதும். ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற சொல்லும் சொல்கிறவன் யார் என்

பதிலிருந்தே அர்த்தம் கிடைக்கக்கூடிய சொல் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இக்கட்டுரை இந்தியா என்னும் தேச வெளிக்குள் ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும்பொழுது என்ன அர்த்தம் கிடைக்கக் கூடும் என்பதை வரையறை செய்யவும், அந்த அர்த்தத் திரளுக்கு உரிய அரங்க வடிவம் எத்தகையதாக இருக்கலாம் எனவும் சில கருத்துக்களை முன் வைக்கிறது.

ஒடுக்கியுட்போருக்கான அரங்கு

தியேற்றான் (theotran) என்ற கிரேக்கச் சொல்லே அரங்கியலின் மூலம் எனக் கொண்டாலும் சரி, நாட்ய என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லே நாடகத்தின் தொடக்கம் எனக் கருதினாலும் சரி - பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை நிலவிய கருத்துக்கள் எல்லாம் மக்கள் என்பதற்குப் புதிய அர்த்தம் உருவாவதற்கு முன்பு தரப்பட்ட விளக்கங்கள். பார்வையாளர்கள் அனைவரும் பார்வையாளர்கள்; அவ்வளவுதான் என்று கருதிக்கொண்டு தரப்பட்ட விளக்கங்கள். அந்த விளக்கங்கள் இன்று போதுமானவையாக இல்லை என்பது உணரப்பட்டுள்ளது. காரணம் பார்வையாளர்கள் என்ற சொல்லை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் விளக்க முடியாமல் போனது தான். பார்வையாளர்கள் ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் விளக்க முடியாதவர்கள் என்ற கருத்தியல் புதியது என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. சமூகத்தகுதி, அதிகாரம் போன்றவற்றிற்கேற்ப பார்வையாளர்களின் இடம் பிரிக்கப்படுவது எப்பொழுது தொடங்கியதோ அப்பொழுதே பார்வையாளர்களுக்குள் பல பரிமாணங்கள், பல படிநிலைகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். பார்வையாளர்களில் பல படித்தரங்கள் உள்ளன என்று உணரப்பட்டிருந்த போதிலும் ஒவ்வொரு படிநிலையில் இருப்பவர்களுக்கிடையான நாடகங்கள் வேண்டும் என உணரப்பட்டதில்லை. வேத்தியல், பொதுவியல் எனவும் தேசி, மார்க்க எனவும் இருவேறு வகைப்பாடுகள் உணரப்பட்டிருந்தபோதிலும் பாரதூரமான வேறுபாடுகள் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் கடந்த நூற்றாண்டின் நெருக்கடிகளும் சிந்தனைகளும் அந்த நெருக்கடியை உருவாக்கி விட்டன என்பது இன்று உண்மையாக இருக்கிறது.

ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு என்ற கருத்தியலும் அதன் வெளிப்பாட்டு வழவழம் பாதிக்கப்படுவோருக்கான ஆதரவையும் அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளையும் நிலை நாட்டுவதற்குமான அரங்க வடிவம் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு எல்லா வகை உரிமைகளையும் வழங்கியுள்ளதாகப் பாவனை செய்யும் அதிகார அமைப்பை அம்பலப்படுத்தும் நோக்கமும் கொண்டது.

எல்லாருக்கும் பொதுவான நாடகங்கள் நடத்தப் படலாம்; எல்லோரும் பார்க்கவும் செய்யலாம்; ஆனால் எல்லோருக்குமான மனக் கிளர்ச்சியை அல்லது செய்தியை அந்த நாடகமே தந்துவிட முடியாது எனச் சிந்தித்த காலகட்டத்தில் அவரவர்களுக்கான நாடகங்கள் தேவை என உணரப்பட்டிருக்கும். ஐரோப்பியச் சமூகச் சூழல் என்பது முற்றிலும் பொருளாதார அடித்தளத்தின் மேல் வர்க்கங்களாக மனிதர்களைப் பிரித்துப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்வது. அங்கு அடிமைகள், ஆளப்படும் வர்க்கம், ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற பதங்களையெல்லாம் வரையறை செய்வதில் பொருளாதாரம்தான் முக்கியப் பங்காற்றுவதாக இருக்கிறது. இல்லாமை, ஏழ்மை, வறுமை, பசி போன்றன தான் இந்தப் பதங்களுக்கான அர்த்தங்களை உருவாக்குகின்றன. இத்தோடு ஐரோப்பிய வெள்ளையர்களை கறுப்பு நீக்கோக்களின் எதிர்வுகளாக வைத்துப் பார்க்கும் அறிவு, அந்தச் சூழலில் கறுப்பர்களை ஒடுக்கப்படுவோர் என்ற திரளுக்குள் வைத்துப் பேசும்.

உலகத்திலுள்ள மொத்த மனிதக் கூட்டமும் வர்க்கங்களாகப் பிளவு பட்டிருக்கிறது; ஆளும் வர்க்கம் எல்லாவற்றையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறது எனச் சொன்ன மார்க்சியம், கலை இலக்கியங்களும் ஆளும் வர்க்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில்தான் இருக்கின்றன எனக் கூறியது. தனது விடுதலையை முன் நிபந்தனையாகக் கொள்ளும் ஆளப்படும் வர்க்கம் தனக்கான கலை இலக்கிய வடிவங்களைத் தேட வேண்டும் என்றும் கூறியது. அப்படித் தேடிச் கண்டடையும் நாடகம் உள்பட்ட கலை இலக்கியங்கள் ஆளப்படும் வர்க்கத்திற்கான கலையாக, நாடகமாக மட்டும் இல்லாமல் அவர்களின் விடுதலைக்கான கருவியாகவும் இருக்க முடியும் என்றும் கூறியது.

மார்க்சியம் தந்த இந்த விளக்கத்திற்குப் பின்னர் கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் யாவும் 'பாதிக்கப்படுவோர் பக்கம் நின்றல்' என்னும் பொது நிலையை ஒத்துக் கொள்ளத் தொடங்கின. இலக்கிய இயக்கங்களில் இன்றும் காத்திரமான வீச்சைச் செலுத்தி வரும் யதார்த்தவாதம் அல்லது நடப்பியல் பாதிக்கப்படுவோர் பக்கம் பேசுவதை, மனித நேயம் என்ற இன்னொரு சொல்லால் குறித்தது. இலக்கியத்தில் மனித நேயம் என்பது இன்று வரை செலுத்தும் ஆதிக்கத்தின் பின்னணியில் மார்க்சியச் சமூகவியலும் அது முன்வைத்த மனித குல விடுதலையும் இருக்கிறது. மார்க்சிய கலை இலக்கியச் சொல்லாடல் உருவானதற்குப் பின்னர் அக்கருத்தியலில் முழுச் சம்மதம் இல்லாதவர்கள்

கூட அதனை ஒத்துக் கொண்டதாகப் பாவனை செய்யவாவது செய்தனர்; சமத்துவ சமுதாயத்தினை ஒத்துக்கொள்ளாதவர்களும் அதற்கு எதிரானவர்களும் கூட அதனை எதிர்க்காமல் ஆதரவளிப்பதாகப் பாவனை செய்வது போல, ஏறத்தாழ அனைவரும் அப்படித் தொடங்கி விட்டதால் பாதிப்பிற்குள்ளாக்குவோர் நலன் பேசும் கலை இலக்கியங்கள் இல்லாமல் போய்விட்டன என்பது அர்த்தமல்ல. நேரடியாக அப்படிப் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொண்டு அதிகாரத்திற்குத் துணை நிற்கும் கருத்தியலுடன் கலை இலக்கியங்களும் அதில் செயல்படுகிறவர்களும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றனர். பாதிக்கப்பட்டோருக்கான கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் புதிய சோதனைகளில் ஈடுபடுவதுபோல அதிகாரத்துவத்திற்குத் துணைநிற்கும் கலை இலக்கியவாதிகளும் சோதனை முயற்சிகளில் ஈடுபடவும் செய்கின்றனர். அத்தகைய சோதனை முயற்சிகளுக்கு அதிகாரத்தின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் கூட இருக்கின்றன. ஆனால் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு என்ற கருத்தியலும் அதன் வெளிப்பாட்டு வடிவமும் பாதிக்கப்படுவோருக்கான ஆதரவையும் அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளையும் நிலை நாட்டுவதற்குமான அரங்க வடிவம் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு எல்லா வகை உரிமைகளையும் வழங்கியுள்ளதாகப் பாவனை செய்யும் அதிகார அமைப்பை அம்பலப்படுத்தும் நோக்கமும் கொண்டது.

உலக அளவில் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு என்ற கருத்தியலை முன் மொழிந்து அதன் கருதுகோள்களை வரையறை செய்து அறிவித்தவராக அறியப்படுபவர் அகஸ்டோ போவல் என்ற பிரேசிலிய நாடகக்காரர். 1950-களில் நாடகம் செய்யத் தொடங்கிய அகஸ்டோ போவல், 1970-களில் தனது சோதனை நாடக முயற்சிகளைத் தொடங்கியுள்ளார். அகஸ்டோ போவல் படித்தது வேதியியல் பொறியியல். ஆனால் கற்ற கல்வியை விட்டுவிட்டு தனது தேசத்தின் அரசுக் கெதிராக-ஜனநாயகத்தன்மையற்ற போக்குக்கு எதிராக வினையாற்ற விரும்பியவர் அவர். தொடக்கத்தில் அரசியல் அரங்கம் (Political theatre) என்பதாகவே தனது நாடக ஈடுபாட்டைத் தொடங்கினார். அரசின் கெடுபிடிகளும் அவரைச் சிறையில் அடைத்துப் பார்த்தது. அதனால் மக்கள் பங்கேற்பு மிக்க நாடக வடிவங்களைத் தேடத் தொடங்கினார். அரசியல் அரங்கி விருந்து செய்தித்தாள் அரங்கு (Newspaper theatre), படிம அரங்கு (Image theatre), விவாத அரங்கு (Forum theatre), புலனாகா அரங்கு (Invisible theatre) எனப் பல

**பெண்களின் குரலாக வெளிப்பட்ட ஔவை, மணிமேகலையின் கண்ணீர் போன்றன
பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பேசிய நாடகங்கள்தானே தவிர ஒடுக்கப்பட்டோர்
அரங்கின் கூறுகளையோ ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கின் கூறுகளையோ
கொண்டிருக்கவில்லை**

பரிசோதனைகள் செய்து அவற்றின் நோக்கம், அழகியல், அதன் சார்புநிலை என்பனவற்றை விளக்கிக் கட்டுரைகள் எழுதினார். இவை அனைத்தையுமே அவர் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு (Theatre of the Oppressed) எனக் கூறினார். பிரேசிலில் செய்த சோதனைகளையும் பயிற்சிகளையும் பின்னர் மற்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஸ்வீடன் என ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் சென்று விளக்கிப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தினார். அவரைப் பற்றிய செய்திகளும் பட்டறைகளின் பதிவுகளும் 1980-களின் மத்தியில் ரிச்சர்டு ஷெக்னர் ஆசிரியராக இருந்த தி டிராமா ரெவ்யூ (The Drama Review-TDR) போன்ற இதழ்களில் வந்தபோது உலகம் முழுவதும் பரவியது. எங்கெல்லாம் வன்முறையான அரசுகள் ஜனநாயகப் போர்வையில் அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு வந்தனவோ அங்கெல்லாம் போவலின் அரங்க முயற்சிகள் பொருத்தம் உடையன என உணரப்பட்டது. தமிழிலும் தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில் அகஸ்டோ போவலின் அறிமுகம் புதுச்சேரியின் பண்பாட்டுச் செயலாளிகள் சிலரின் வழியே கிடைத்தது. புதுவையிலிருந்து வெளிவந்த நிறப்பிரிகை, நாடகத்திற்கெனச் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த நாடகவெளி போன்ற இதழ்களில் ரவிக்குமார், சாரு நிவேதிதா போன்றவர்கள் போவலின் கட்டுரைகளில் சிலவற்றையும் நேர்காணலையும் மொழி பெயர்த்து அறிமுகப்படுத்தினர். ரவிக்குமாரின் ஒரு தொகுப்பு நூலுக்கு போவலின் நேர்காணலில் இடம்பெற்ற 'உரையாடல் தொடர்கிறது' என்ற வாக்கியமே தலைப்பாக வைக்கப்பட்டது என்பது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. (உரையாடல் தொடர்கிறது, பேட்டிகளும் படைப்புகளும், விடியல் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 1995).

போவலும் தமிழ்நாடும் :

அகஸ்டோ போவலின் நாடக பாணிகள் அனைத்தும் அப்படியே தமிழ்நாட்டில் பயிற்சி செய்யப்படவில்லை. பயிற்சி செய்ய முயன்ற இரண்டாம் ஆட்டம், பயிற்சி மற்றும் அரங்கியல் செயல்பாடுகளில் அனுபவமின்மை, போவலின் கருத்தியல் மற்றும் அழகியல் குறித்த புரிதலின்மை போன்ற காரணங்களால் எதிர்மறை விளைவைச் சந்தித்து நின்று போனது. (1992-மதுரை நிஜ நாடக இயக்க விழாவில் அருணா அவர்கள் இயக்கி மேடையேற்றியதாகச் சொல்லப்பட்டது. நிறுத்தப்பட்ட பின்னணிகளையும் எழுப்பப்பட்ட சொல்லாடல்களையும் அறிந்து கொள்ள 1993-சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த ஆய்வு இதழின் 5, 6

இதழ்களைக் காண்க). ஆனால் அந்நிகழ்வுக்குப் பின்பு ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் மாற்று வடிவங்கள் தமிழ்நாட்டில் வேறுவிதமாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனைக் காண்பதற்கு முன்பு போவலின் கருத்தாக்கங்களையும் விளக்கங்களையும் கருக்கமாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

மூன்று கருதுகோள்கள் :

ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு இரண்டு அடிப்படை நோக்கங்களைக்கொண்டுள்ளது. (1) நாடக செயல்பாட்டின் முக்கியமான கதாபாத்திரமாக பார்வையாளரை மாற்றியமைத்தல், (2) அப்படி மாற்றமடைந்த பார்வையாளர் நாடகத்தில் பயின்றதை தனது நிஜ வாழ்வில் பிரயோகிக்கும்படி உதவுதல். இந்த அடிப்படை நோக்கங்களை நிறைவேற்ற ஒடுக்கப்பட்டோரது அரங்கு மூன்று கருதுகோள்களை முன்வைக்கிறது.

1. நுண் கூறுகளிலிருந்து பேரமைப்பு உருவாக்கம் நிகழ்வதின் ஊடும்பாவும்.
2. வேறுபாடுகளைப் பிரிக்கும் மையப் புள்ளியைக் கணித்தல்.
3. ஒத்த தன்மைகளையுடைய கூறுகளைக் கண்டறிந்து ஒப்பிடுதலும் புதிய நிலைபாட்டுக்குப் பயணம் செய்தலும்.

இம்மூன்று கருதுகோளையும் விரிவாக அகஸ்டோ போவல் விளக்குவதைக் காண்போம்.

1. நிலவுகின்ற சமூகத்தின் அரசியல் மற்றும் அறிவியல் மதிப்பீடுகள், அதிகாரம் மற்றும் ஆதிக்கத்துக்கான கட்டமைப்புகள், அவற்றின் ஒடுக்குமுறை செயல் நுட்பங்கள் யாவும் சமூக அமைப்பின் நுண் பிரிவுகளில் அடங்கியுள்ளன. இவை சமூக வாழ்வின் நுண்ணிய நிகழ்வுகளிலும் அடங்கியுள்ளன. இதனுடன் இன்னொன்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். "ஒரு சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கருத்துக்கள் அந்த சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வர்க்கத்தின் கருத்துக்களாகும்" (மார்க்ஸ்). ஒரு கௌபாய் சினிமாவைப் பார்க்கின்ற ஓர் ஆதிவாசி இறுதியில் தன்னை ஓர் கௌபாயாகக் கருதிக் கொள்கிறார்.

2. மரபான நாடக நிகழ்வில் பார்வையாளரானவர் நடிகராகத் தன்னை உணர்வதன் வாயிலாக (empathy) பார்வையாளர்/நடிகர் உறவு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒடுக்கப்பட்டோரது அரங்க நிகழ்வில் ஒடுக்கப்பட்ட ஒருவர் தனது சொந்த அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில படமங்களை உருவாக்கிக் காட்டுகிறார். இங்கு ஊக்கமான அவதானி/பாத்திரம் என்ற உறவு தீவிரமான மாற்றத்துக்குட்படுகிறது. நாம் வழி நடத்தப்படுகிறவர்களாக இருப்பது மாறி நடத்திச்

செல்பவர்களாகி விடுகிறோம். வேறு யாரோ ஒருவரின் உணர்வுகளால் நாம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. நாம் நம் முடைய உணர்வுகளை உருவாக்குகிறோம். நமது செயல்பாடுகள் நமது கட்டுப்பாட்டிலிருக்கின்றன. நாம் இப்போது தன்னிலைகளாக மாறி விடுகிறோம். சாதாரணமான நாடகங்களில் மேடை நம்மை இயங்க வைக்கிறது. ஆனால் இங்கோ நாம் மேடையை இயங்கச் செய்கிறோம். ஒடுக்கப்பட்டவர் கலைஞராக மாறி விடுகிறார். ஒடுக்கப்பட்ட கலைஞர் ஒரு கலையுலகை சிருஷ்டிக்கிறார். அவர் தனது நிஜவாழ்வின், தன்மேல் கவிழ்க்கப்படும் ஒடுக்குமுறையின் படிமங்களை உருவாக்குகிறார். இங்கே உருவாக்கப்படும் படிமங்கள் நிஜ உலகில் காணப்படும் அதே ஒடுக்குமுறையைக் கொண்டிருந்தாலும் அவை அழகியல் ரீதியில் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

3. ஒடுக்கப்பட்டோரது அரங்க நிகழ்வு ஒன்று நடத்தப்படுகையில் அதன் பங்கேற்பாளர்கள் ஒரே சமூகக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களாயும் ஒரே வகையான ஒடுக்கு முறையை அனுபவிப்பவர்களாயும் இருந்து விட்டால் அதில் சொல்லப்படும் தனிப்பட்ட ஒருவரது கதையும் கூட எளிதாக அனைவருடையதுமான அனுபவமாக மாறிவிடும். ஆனால் அவ்வாறு இல்லாத பட்சத்தில் நாம் நாடக நிகழ்வில் கதை சொல்லுவரை வேடிக்கை பார்ப்பவர்களாக மட்டுமே அமர்ந்திருப்போம். நாம் அவருக்கு நமது ஆதரவைத் தெரிவிக்கலாம். ஆனால் அது ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்காக இருக்காது. ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்காகவே இருக்கும். இந்த மூன்றாவது கருதுகோளை இப்படிக்கூறலாம்; "தனிப்பட்ட ஒருவர் உருவாக்கும் படிமங்கள் அந்த அரங்கில் பங்கெடுக்கும் பிறரைப் பாதித்து அவர்களிடமிருந்து ஏராளமான படிமங்கள் உருவாகத் தூண்டுகோலாக இருக்க வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு நபர், நாடக நிகழ்வில் பங்கேற்று அவராகவே ஆற்றுகிற ஒரு வினையானது அவரது நிஜவாழ்வின் தன்மையை மாற்றி அமைத்திட அவருக்கு உதவி புரிகிறது. (Augusto Boal, Cop in the Head-Three Hypotheses, The Drama Review, 34, no. 3, Fall, 1990). போவால் எழுதுகிறார்: ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கு என்றால் என்னவென்று ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன்; அது ஒரு சாவியைப் போன்றது. ஒரு கதவை, சாவி மட்டுமே திறந்து விடாது. அந்தச் சாவியைக் கையாளும் நபர் தான் கதவைத் திறக்கிறார். அது யார் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அவர்களைப் பொறுத்தது. மக்கள் அதை உபயோகித்தால் அது உபயோகமானதாகவே இருக்கும். (அகஸ்டோ போவல், ரவிக்குமார் மொழிபெயர்ப்பில், உரையாடல் தொடர்கிறது, ப. 53) ஒடுக்கப்பட்டோரது அரங்கில் பார்வையாளர்களென யாரும் தனியே கிடையாது. அங்கு முனைப்பான அவதானிகள் மட்டுமே உண்டு. மேடையல்ல-பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருக்கும் 'அடிட்டோரியமே' ஈர்ப்பின் மையமாக இருக்கிறது.

இந்தியச் சூழலும் இந்திய அறிவும்

அகஸ்டோ போவல் சொன்ன கருத்தியலும்

அழகியலும் நோக்கமும் இந்தியச் சூழலில் அப்படியே பொருந்தும் எனக் கருத வேண்டியதில்லை. ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற சொல் இந்தியச் சூழலில் தரும் அர்த்தம் அல்லது குறிக்கும் நபர்கள் வேறானவர்கள். பொருளாதாரச் சூழல், இனம் அல்லது நிறம் போன்ற காரணிகள் இங்கு முக்கியமற்றவனாக இருக்கின்றன. இந்திய மக்களை நேர் எதிர்வுகளாகக் கட்டமைக்கும் சமூகப் புரிதலுக்குப் பதிலாக படிநிலைப்படுத்திக் காட்டும் வருண முறையும் மனிதர்களைப் பிறப்பு சார்ந்த தொழில்களோடு அடையாளப்படுத்தி தன்னிலைகளை உருவாக்கும் அறிவுமே இங்கு செயலில் இருக்கிறது.

இந்தியச் சூழல் மட்டுமல்ல; இந்திய அறிவு என்பதே முற்றிலும் வேறானது. ஐரோப்பிய அறிவு மக்கள் திரளை இரு கூறாக்கிப் பார்ப்பதைப்போல பார்ப்பதல்ல இந்திய அறிவு; ஐந்து கூறாக்கிப் பார்ப்பது இந்திய அறிவு. உருவாக்குவது; பயன்படுத்துவது; அதன் வழியாகக் கிட்டும் அனுபவம் அல்லது மனக்கிளர்ச்சி என அனைத்துமே இந்தக் கூறுகள் சார்ந்தே உருவாகிறது என்ற நம்பிக்கை இந்திய அறிவுக்கு உண்டு. பல நூறு சாதிகளாகப் பிளவுண்டு கிடக்கும் இந்திய மனிதர்களைப் பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், பஞ்சமர்கள் எனப் பிரித்துக்காட்டி ஒருவனுடைய குணம் அல்லது பண்பு அவன் எந்தப் பிரிவில் பிறந்தானோ அதன் வழி உருவாகிறது என நம்பிக் கொண்டிருப்பது இந்திய அறிவு. இந்த நம்பிக்கையின்மேல் பெரிய அளவு விமரிசனங்கள் தொடுக்கப்பட்டபோதிலும் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டதுபோல் பாவனை செய்து கொண்டு அல்லது சமரசம் செய்து கொண்டு தன்னை தக்க வைத்துக் கொண்டு வருகிறது இந்த நம்பிக்கையும் அதனைச் சார்ந்த அறிவும். அந்த நம்பிக்கையும் அறிவும்தான் தன்னருகில் உள்ள மனிதனைத் தீண்டத்தகாதவன் என்கிறது. புனிதம்-தீட்டு என்ற கருத்தியலின் பேரில் ஒதுக்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் ஒதுங்க வேண்டியவர்களாகவும் மனிதர்களை அடையாளப்படுத்தி ஒதுங்க வேண்டியவர்களை உயர்வானவர்களாகவும் ஒதுக்கப்படுகிறவர்களை தாழ்வானவர்களாகவும் கருதிக் கொள்கிறது.

கீழானவர்கள் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எனவும் தீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எனவும் கருதப்படுபவர்களே இந்தியச் சூழலில் ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற வகைப்பாட்டில் நிற்க வேண்டியவர்கள். அன்றாட வாழ்வில் தீட்டு காரணமாக ஒதுக்கப்படுதல் என்பது பஞ்சமர்கள் என மரபு மொழியாலும், அட்டவணைச் சாதியினர் என அரசியல் சட்ட மொழியாலும் அழைக்கப்படும் தலித்துகளுக்கும் பாலின அடிப்படையில் பெண்களுக்கும் மட்டுமே உரியதாக இருக்கிறது. இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் தலித்துகள் தலித்துகளுக்காகத் தயாரிக்கும் அரங்கும், பெண்கள் பெண்களுக்காகத் தயாரிக்கும் நாடகங்களும் தான் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கு என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் அடங்கத்தக்கதாக இருக்கும். இந்த ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கில் தலித்துக்கள் மற்றும் பெண்களின் தன்னிலை

**இந்திய மக்களை
படிநிலைப்படுத்திக் காட்டும்
வருணமுறையும் மனிதர்களைப்
பிறப்பு சார்ந்த தொழில்களோடு
அடையாளப்படுத்தும் அறிவுமே
இங்கு செயலில் இருக்கிறது.
அந்த நம்பிக்கையும் அறிவும்தான்
தன்னருகில் உள்ள மனிதனைத்
தீண்டத்தகாதவன் என்கிறது.**

கள் உருவாக்கப்பட்ட விதமும், ஒடுக்கப்படும் விதமும் எனச் சொல்லாடல்கள் அமையும். தங்களின் இருப்பும், தாங்கள் என்னவாக மாற விரும்புகிறார்கள் என்பதும் முன்னிறுத்தப்படும். இத்தன்மையில் அமையும் ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் பார்வையாளர்களாக யார் இருப்பது என்ற கேள்வி எழக்கூடும். விழிப்புணர்வையும், விடுதலையையும் முன்நிபந்தனைகளாகக் கொள்ளும் இந்த நாடகங்களின் பார்வையாளர்களாக ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற வகைப்பாட்டில் அடங்கும் தலித்துக்களும் பெண்களும் இருப்பதே கூடுதல் பலனைத் தரவல்லது.

இதன் இன்னொரு வெளிப்பாடாக ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கும் இருக்க முடியும். ஒடுக்குகின்ற சாதியினரைத் தங்கள் பார்வையாளர்களாகக் கொள்ளும் இவ்வரங்கு அவர்களின் தன்னிலை உருவாக்கத்தில் இருந்த சலுகைகளையும் அனுபவிக்கும் உரிமைகளின் நியாயமற்ற பாங்கையும் எடுத்துக்காட்டி அவர்களைக் குற்ற மனப்பான்மைக்குள் தள்ளப் பார்க்கும் நோக்கம் கொண்டது. உண்டாக்கப்படும் குற்ற உணர்வு மூலம் பாவ மன்னிப்பு வேண்டிச் செய்வதல்ல நோக்கம்.

பார்வையாளர்களாகிய ஒடுக்கும் சாதியினரும் ஆண்களும் ஜனநாயகப் பண்புகளுக்கும், சமத்துவப் பண்புகளுக்கும் திரும்ப வேண்டும் என்பதே அதன் நோக்கம். அவ்வாறு திரும்பாத நிலையில் கடுமையான எதிர்ப்புகளையும் வன்முறையான விளைவுகளையும் கேவலமான அடையாளங்களையும் சந்திக்க வேண்டிய நெருக்கடிக்குள் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எச்சரிக்கையையும் அந்நாடகம் முன்மொழியும். கடந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் தலித் அரங்கு என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்ட நாடகத் தயாரிப்புகள் அனைத்தும் ஒடுக்கப்பட்டோர் இருப்பை மட்டுமே பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளும் கூட போவலின் கருத்தியல்களை உள்வாங்கிக் கொண்டன அல்ல

முனைவர் கே.ஏ. குணசேகரன் எழுதி இயக்கிய பலி ஆடுகள், ரவிக்குமார் எழுதி அ.ராமசாமி இயக்கிய வார்த்தை மிருகம், அ. ராமசாமி தொகுத்து இயக்கிய தண்ணீர், மஜீவா எழுதி இயக்கிய தீ, பிரேம் இயக்கிய பாரையைப் பிளந்து கொண்டு, பழனி இயக்கத்தில் மேடையேறிய சாம்பான் போன்ற நாடகங்கள் தொண்ணூறுகளில் மேடையேற்றப்பட்டன. இந்நாட

கங்கள் நவீன நாடகங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதை விலக்கிவிட்டு தலித் நாடகங்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளவே அவை விரும்பின என்பதும் நம் நினைவில் இருக்கின்றன. ஆதிக்க சாதிகளின் கூட்டு சதியால் அல்லது அதிகாரத்தின் வன்முறையால் தலித்துக்களும் பெண்களும் ஒடுக்கப்படுகின்றனர் என்பதை இந்நாடகங்கள் உரத்த குரலில் சொல்லி, 'நாங்கள் கொல்லப்படுகிறோம்; வேதனைப்படுகிறோம். எங்கள் மீது உயர்சாதியினர் வன்முறையை ஏவுகின்றனர்' என்று இரக்கத்தை-நியாயத்தைக் கோரும் குரல்கள் இந்நாடகங்களின் குரலாக இருந்தன.

சாதிசார்ந்து ஒடுக்கப்படுவதைப் பேசுவதற்காக எழுதப்படவில்லை என்றபோதும், முகில் எழுதிய ராமையாவின் குடிசை, ரா. ராசுவின் இயக்கத்தில் மேடையேறிய இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நந்தன் கதை போன்ற நாடகங்களும் சூழலில் ஒடுக்கப்பட்டோர் நாடகங்களாக அர்த்தம் தந்தன என்பதும் சொல்லப்பட வேண்டிய ஒன்று.

பெண்களின் குரலாக வெளிப்பட்ட ஓளவை, மணிமேகலையின் கண்ணீர் போன்றன பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பேசிய நாடகங்கள் தானே தவிர ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் கூறுகளையோ ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான அரங்கின் கூறுகளையோ கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் நினைவில் கொண்டுவர வேண்டிய செய்திகளே.

மொத்தத்தில் 2000-க்குப் பின் தமிழின் நாடகச் சூழலில் நிலவும் மந்தத்தையும் திசைக் குழப்பங்களையும் போக்கி, நிகழ்கால அரசியல் பின்புலத்தில் கருத்தியல் சார்ந்து நாடகங்கள் செய்யவும், அதன் மூலம் வெகுமக்களின் கருத்தியலில் சலனங்களையும் உரிமைகள் குறித்த அக்கறைகளையும் உருவாக்கவும் விரும்பும் ஒரு நாடகக்காரனுக்கு, ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் கருத்தியலும் அழகியலும் ஏற்படைய ஒன்றாக இருக்கக்கூடும் என்பதில் இங்கு கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்.

அக்கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட வேண்டியன என்பதில் எனக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை.

உதவிய நூல்கள்/கட்டுரைகள்

1. ரவிக்குமார்,
உரையாடல் தொடர்கிறது,
விடியல்,
கோவை, 1995

2. The Drama Review,
34, The Special issue for the
Augusto Boal's 'the Theatre
of the Oppressed.

3. Boal's theatre of the Oppressed
Workshops from on-line.

ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக நிற்கும் எழுத்துகள்

செல்வம் : மகாராசன்

நூல் : எதிராக (கவிதைகள்)

ஆசிரியர் : அபிமானி

வெளியீடு : காவ்யா

பதிப்பு : திசு 2004

விலை : ரூ. 35/-

முக்கித்தக்கி படிப்பில் கரையேறி
பணியைச் சுமந்து
நெடுநாள் கழித்து ஊரில் வந்து
இறங்குகிறேன் வெள்ளையும் சொள்ளையுமாய்/
சலிப்புக் கட்டி எதிர்வந்து
கிழப் பண்ணையின் குரல்
சிறு பிள்ளைத்தனமாய்
பவுசப் பாரேன்
பறப்பயலுக்கு என்பதாய்.

இந்தியச் சமூகத்தில் எவையெல்லாம் காயடிக் கப்பட்டனவோ அவையெல்லாம் வீரியம் கொண்டு எழுந்திருக்கும் காலம் இது. விளிம்புகளின் ஓரத்திற்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் மய்யப் புள்ளியோடு மூர்க்கமாய் மோதிக்கொண்டிருக்கும் களம்தான் இன்றைக்கு தலித் தியமாய் வடிவம் பெற்றுள்ளது. பன்னெடுங் காலமாக அடக்கப்பட்டு/ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த உணர்வுகள் வலிகளாக, அழகையாக, சோகங்களாக, புலம்பலாகத் தான் இருக்க வேண்டுமா? என்கிற கேள்விகள் உரத்து எழும்புகின்றன.

மண்ணில் புதைந்துகிடந்த பூர்வகுடிகளின் தொன்ம விதைகள் முளைக்கத் தொடங்கிவிட்டன. அதன் ஒவ்வொரு கிளைகளும் எதிரியின் இருப்பிடம் நோக்கி நகர்ந்து சென்று மய்யத்தின் புனிதத்தைக் கட்ட விழ்ப்பு செய்கின்றன. அதன் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று தான் அபிமானியின் 'எதிராக' கவிதைத் தொகுப்பு.

பார்வையிலிருந்து விலகிய எதையும் இத் தொகுப்பு காட்டவில்லை. தொகுப்பில் உலாவும் கவிதைகள் யாவும் பார்வைக்குள் அழுந்தியவை களாகவும் களத்தில் நிகழ்ந்தவைகளாகவும்தான் அமைந்திருக்கின்றன.

தீண்டத்தகாதோர் என்போரின் அனுபவப் பட்டறியில் சிதறுகின்ற தீச்சில்லுகளில் உறைந்திருக்கும் நெடிய வரலாறைத் தன்மானமுள்ளவர்களிடம் கிளப்புகிறது இந்நூல்.

பார்ப்பனியத்தின் வேர்கள் ஆதிக்க சாதி இந்துக் களிடமே முடிச்சிட்டிருப்பதை நிகழ்காலச் சமூக நிகழ்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. உயர்த்திக் கொண்ட சாதிகளின் ஆதிக்க மனோபாவம் நவீன-புதிய புதிய வடிவங்களின் தோற்றம் கொண்டிருப்பதை அடையாளப்படுத்த வேண்டியது சமூக நேசிப்பாளனின் கடமை. இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு தன் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார் அபிமானி.

பார்ப்பனியம் இங்குள்ள மக்களையெல்லாம் பிறப்பின் அடிப்படையில் கூறுபடுத்தி-சாதிய தர்மங் களைப் போதித்து-இன்னின்ன சாதிகளுக்கு இன் னின்ன கடமைகள் எனச் சொல்வதோடு மட்டுமல்ல, அது வேறொன்றையும் நிலைகொள்ளச் செய்திருக் கிறது. அதுதான் நிலவுடைமை ஆதிக்கம். தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் இருவிதத் தளங்களில் ஒடுக்கு முறையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று: சாதிய முறையிலான தீண்டாமை ஒடுக்குமுறை. இன் னொன்று: வர்க்க ரீதியான ஒடுக்குமுறை - அதாவது ஆண்டான் அடிமை முறை. சாதிய வர்க்க ஒடுக்கு முறைகள் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற சமூக அமைப் பாக இந்தியச் சமூகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்கிற பார்வை இத்தொகுப்பில் இருக்கிறது.

வண்ணத்தில் உடைகளும்
வெற்றுடம்பில் திரு நீர்ப்பட்டைகளும்
வயிற்றை உலரவிட்ட விரதமும்
மலையேறும் உத்தேசத்துடன்
விரதமுறைகளில் குறையில்லைதான்
மற்ற சாதிகளெல்லாம் 'சாமி'களாக
ஆண்டை அழைப்பின்
அவனை மட்டுமே
'எலே மாடசாமி மவனே...' என.

கீழ்ச்சாதியின் உயரம் வளரும்போதெல்லாம் அது தன் உணர்வுகளைப் பெற்றுவிடாதவாறு தணிக்கை செய்வதில் மிகக் கவனமாய் இருக்கிறது பார்ப்பனியம். இந்த சிந்தனை கீழ் அடுக்குகளில் உள்ளவர்களிடமும் மெல்ல பரவியிருக்கிறது என்பதை அடையாளப் படுத்துவதற்குத் தயங்கவில்லை. கீழ் அடுக்குகளிலும் மேல்-கீழ் பேதங்கள் உருவாகிக் கொண்டிருப்பது எதிரிக்குப் பலம் சேர்ப்பவை என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்து சுயவிமரிசனம் செய்கிற இடங்களும் நிரம்ப உள்ளன. உண்மையை நேசிக்கிறவர்களால் மட் டுமே இதைச் சாத்தியப்படுத்த முடியும்.

விழுப்புரம் ஒதுக்கிய
கச்சிராப்பாளையத்தின் கரடிசித்தூரில்
பறையன்கள் விதைக்கிறார்கள்
பார்ப்பனிய விருட்சங்களை
தன் பல்லைத் தான் குத்தி நாத்தம் பாத்த
தவித்துகளின்
கண்ணீரும் கலவரமும்
திரவிய மணமானது
மேனா மினுக்கிப் பிணங்களுக்கு.
தீண்டாமை சொடுக்கும்
கொடுவலியை ஏற்றுக் கொள்வதில்
இருவருக்கும் ஒரே முதுகு.....
சக்கிலியன் மேல் சவாரி செய்வதால்
பறையனே
இறக்கிவிட முடியுமா உன்மேல்
கனக்கும் பாரத்தை

திருந்திவிடுதல் நிகழ்ந்த பிறகே
நினைத்துப் பார்க்கத் தோன்றும்
இன்னொரு விடுதலையை.

பள்ளர்கள் பறையர்களைக் கீழாக நினைப்பதும்,
பறையர்கள் சக்கிலியர்களைக் கீழாக நினைப்பதும்
பார்ப்பனிய புத்திதான். பெரு வெடிப்பிற்குத் தயாராக-
நீர்க்கிடங்கின் மதகுகளை உடைத்திட சிறு சிறு
துகளர்களாய்/துளிகளாய்ச் சேர்வதைத் தவிர்த்து
தங்களுக்குள்ளே மோதிக் கொள்ளும் நிலை தொடர்
வது நல்லதல்ல.

அழுக்குகள் நிறைந்தவர்கள் எனச்சொல்லிப்
புறந்தள்ளப்படும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல்
அப்பழுக்கற்றது. தன்னைப் புனிதப்படுத்தித் தனக்குக்
கீழானதை அசிங்கப்படுத்துவதன் மூலம் மேல்நிலை
யாக்கம் செய்துகொள்கிறது உயர்சாதித்தனம். தாழ்த்
தப் பட்டவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? சுயமுள்ள
வர்களின் வரலாறு இரகசியங்கள் அற்றது.

ஆசப்படுறது தப்புத்தானேம்மா
அடுத்தவியப் பொருளுக்கு
ஆசப்படல மக்கா நாம
அடுத்தவியப் பொருளுக்கு
நாம-திருடறது
நம்மளோடப் பொருளத்தான்
தங்கமானாலும் அனுபவிக்கத்
துணிவதில்லை முண்டமே
உன் சாதி போல என் சாதி.

முன்பு, சொந்தப் பொருளையே திருட வேண்டிய
நிலை. பின்பு, தங்கமானாலும் மாற்றானுடையதை
அனுபவிக்க விரும்பாத நிலை. இதுதான் ஒடுக்கப்பட்ட
மக்களின் வாழ்வியல்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உழைப்பு இல்லாத
இடம் இல்லை. அனைத்தையும் உருவாக்கும் படைப்
பாளிகளாக இருக்கும் இவர்கள் 'தொட்டால் தீட்டு'
என்பதாய் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்.

என் பாட்டனின் அழுக்கு நாத்தம் குழைத்துப்
பகட்டாய் பூசப்பட்டது
இந்தக் கோயில் புறச் சுவர்களும். கருவறையும்
கட்டுமான மும்மரத்தில் அவன்
பெய்திருந்த சிறுநீரும் எய்திருந்தக் குசுக்களுமே
கோயிலின் பிரதான
மூலையிலிருந்து
புகைந்துகொண்டிருக்கின்றன
நறுமண வாசனைகளாய்
என் சாதியின் கால்கள் பட்டால்
தீட்டாகி விடுமென்ப
பாதை மறிப்பவர்கள் விரட்டிவிட முடியுமா?/
கோயிலுக்குள் பரந்து கிடக்கும் என்
பாட்டனின் எச்சங்களை?

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சொல்லொனாத்
துயரங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் முளைகட்டாத
தானியங்களாய் மக்கிப் போகும்போது, எதிராக இருக்
கும் பட்ட மரத்தை நரம்புகள் அறுகத் தூக்கிச் சாமி
யாட்டம் போடுவது இயல்பு.

வெண்மணியில்
எரிச்சாங்க
விழுப்புரத்தில்
அழிச்சாங்க
உஞ்சனையில்
உயிரக் குடிச்சாங்க.

இப்படி நீரும் ஒடுக்குமுறைகளைத் தாங்கிக்
கொண்டே இருக்க வேண்டுமா?

நாங்கள் இருந்து விடப் போவதில்லை
இப்போது போலவே எப்போதும்.
இன்னுமிருக்கின்றன எனக்குள் திட்டங்கள்
உன் சந்ததிகளை வேரோடு அழிக்கும்
சப்தத்துடன்
கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு.

**பள்ளர்கள் பறையர்களைக்
கீழாக நினைப்பதும்,
பறையர்கள் சக்கிலியர்களைக்
கீழாக நினைப்பதும்
பார்ப்பனிய புத்திதான்.
பெரு வெடிப்பிற்குத் தயாராக-
நீர்க்கிடங்கின் மதகுகளை உடைத்திட
சிறு சிறு துகளர்களாய்
துளிகளாய்ச் சேர்வதைத் தவிர்த்து
தங்களுக்குள்ளே மோதிக் கொள்ளும்
நிலை தொடர்வது நல்லதல்ல.**

நியாயமற்ற தண்டனைகளுடன் நியாயமுள்ள கருத்தியல் போராடுவது என்பது உப்பை உண்பதின் முதல் செயல். களமும் எழுத்தும் ஒரு பாலமிட்டுக் கொண்டு கை குலுக்கிக் கொள்ளாமல் நேராகவே நின்று தயார் நிலையில் இருப்பதை 'எதிராக' கவிதைகள் காட்டுகின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களின் எதிர்ப்புணர்வுகள் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுவதைப் பார்க்க முடிகிறது கவிதைகளில். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அசிங்கமானவர்கள், அருவருப்பானவர்கள், நாகரிகமற்றவர்கள், அழுக்கானவர்கள் என்றெல்லாம் உயர்சாதித்திமிர் சொன்னாலும்கூட, பெண்ணுடல் என்று வருகிறபோது மட்டும் தீட்டு பார்ப்பதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணுடல் உயர்சாதிக்கு குறிகளின் இச்சைகளைத் தணித்துக் கொள்வதற்கான கிடங்காகத்தான் பார்க்கிறது. தொட்டால் தீட்டு பார்க்கும் உயர்சாதித்தனம், பெண்ணுடலில் மட்டும் தீட்டு பார்ப்பதில்லை. காரணம் பாலியல் வக்கிரம்தான்.

மறந்துவிட முடிவதாயில்லை
பசிக்கிறக்கிய வயக்காட்டுப் பொழுதுகளில்
அம்மை
பல்லிடுக்கில் பொடியமுத்தித்
தணித்ததையும்
வெறியோடு ராமச்சந்திர மூப்பன்
வாழைக்குள் இழுத்தபோது
பொடிநாறிய எச்சிலால்
அவன் முகத்தில்
காறித்துப்பியதையும்

பூவரசு மரங்கீழே
பசியமர்த்த ஒதுங்குமென்
சேலயப் புடிச்சி இழுக்கத் தாவுறான்
.....
சேந்துக்கிற துடிக்கிதானுவ
செல்லத்தாயிப் பறச்சியோட
ஓடமரத்து மூட்டுக்குள்ள
அவ ஒதுங்கும்போது மட்டும்.

எல்லா சாதி இந்துக்களும் தீண்டாமையைக் கடைப்பிடிக்கிற அதே வேளையில், தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களில் உடலைப் பாலியல் வேட்கைக்குப் பலியாக்கவே விரும்புகின்றனர். இங்கே, தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் சாதிய-வர்க்க ஒடுக்கு முறையோடு பாலியல் ஒடுக்குமுறையையும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

சாதியப் போராட்டத்தில் தலித்திய வீச்சுகளை- அதனை மந்தப்படுத்தும் சக்தியிலிருந்தும்- அதன் துருப்பிடிப்பிலிருந்தும் மெல்ல விலகி நிற்கிறது 'எதிராக.' நனவு மனத்தில் மொன்னையாக்கப்பட்ட மனிதம்கூட 'தீட்டு' விடுதலையிலிருந்தே தன்னை அடையாளம் காண முடியும் என்பதைக் கவிதையின் ஊடுபாவுக்குள் உணரலாம். தீட்டுக்கு எதிராக மெல்லினத்தைக்கூட அடை காத்து வைத்திருக்க வேண்டிய அதி காரத்தின் கட்டளையை வல்லினமல்லாமல் எதிர் கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. எல்லாக்

கவிதைகளும் 'புற்றில் சுருதி கொள்ளும் மாணிக்கமும் உண்டு' எதிரிக்கான விசமும் உண்டு என்பதாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஒரு பொருளின் அதிர்வைக் கண நேரத்தில் படம் பிடித்தால் பிம்பம் சற்றே வளர்ந்திருப்பதைப் போல, இக்கவிதை படம் பிடித்த கண நேரங்கள் வெளிச்ச மாக்கப்படாத உலகில் நிகழும் வருண வன்முறை கள்தான். இங்கே காட்டப்படும் பிம்பங்கள் நகல்படுத்தப்படவில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கணநேரங்கள் அவர்களின் பிறப்பையும் ஆயுளையும் அற்பமாகக் கும் புள்ளிகளாகவும் சிலந்தி வலைகளாகவுமே இருக்கின்றன. இதில் கொப்பளிக்க எச்சிலும், குடிக்க நீர்சத் தண்ணியும்தான். வெய்யிலை மண்ணுக்குள் வளைப்பவன் சுருப்பாவதும் அவன் வியர்வையினையும்- அவன் நிழலையும் தின்றவன் வெளுப்பாவதும் ஏன் என்று கேள்விகள் எழுப்பி நிற்கிறது 'எதிராக.'

நேற்று நடந்தது

அபிமானி

இப்போ நாலாச் சனங்களும்
உபாதைகள் கழிக்கும் இந்தப்
புறவெளியில்தான்
இருபது வருசங்களுக்கு முன்னிருந்தது
கள்ளுக்கடை

எருக்கஞ்செடிகள் கவிழ்த்த
இலைநாவுகள்
யாபகப்படுத்துமென்
குத்தவச்சிக் கலர் குடித்த அய்யாவை

களளும் கவிச்சையுமாய்
நுகர்ந்துத் திளைத்தப் புறவெளி
இப்போ
மூச்சுத் திணறுது

மூத்திர மல நெருக்கடிகளில் மட்டுமல்லாது
எச்சில் கருவாடு தரமறுத்த
அய்யாவோடு
மல்லுக்கு நின்ன
தங்கையா நாடாணைக்
குத்தி மலத்திய ரத்தவாடையிலும்

தலித் - ஒரு தேசிய இனம் என்பதற்கான கோட்பாடு மற்றும் சமூக, நடைமுறை சார்ந்து முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு எதிராக எழக்கூடிய எதிரணி கருத்துக்களை விவாதிப்போம்.

பொது மொழி இல்லை

தலித்துகளுக்கு ஒரு பொது மொழி இல்லை. தலித்துகள் தமிழர்களாக, தெலுங்கர்களாக, கன்னடர்களாக, மலையாளிகளாக, இந்தி பேசுபவர்களாக, இன்னும் எத்தனையோ மொழி பேசுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் அவர்களின் பொது மொழி எதுவாக இருக்க முடியும்? இதற்கு நேரடியான பதிலினை முன்வைப்பதைவிட, வேறு வழியில் இதை எதிர்கொள்வோம். யூதர்களுக்கு பொது மொழியே இல்லை, அவர்கள் தாய்மொழியான எபிரேய மொழி வழக்கொழிந்து போய்விட்ட மொழி, ஆனாலும் அவர்களுள் இந்திய சாதியை ஒத்த ஏழு சமூகப் பிரிவுகள் இருந்தன. இருந்தும் அவர்களை ஒன்றிணைத்தது எது? வடகிழக்கு மாநிலங்களில் விடுதலைக்காகப் போராடும் நாகர்களுக்குள் மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. மூன்று பிரிவுகளும் தனித்தனி மொழிகள் பேசுகின்றன. ஆனாலும் அவர்களை ஒன்றிணைப்பது எது?

அமெரிக்காவில் பொது மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் கருப்பர்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் ஆங்கிலம் பேச்சு மொழி. இருந்தும் அவர்களைப் பிரிப்பது எது? மேலும் அங்கிருக்கும் ஸ்பானியர், ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சு நாட்டவர், ஆப்பிரிக்கர்கள், ஆசியர்கள் எனப் பல்வேறு பிரிவினர் குடியேறி நீண்டகாலமாகிறது. அவர்களது பொது மொழியாக ஆங்கிலம் இருந்தும் அங்கு நிறப்பிரிவினைகளோடு, அமெரிக்கர், அமெரிக்கரல்லாதவர் பிரிவினை பலமாக வளர்ந்திருக்கிறதே. ஏன்?

இந்தியாவிற்கு என ஒரு பொது மொழி இல்லாமலே ஒரு நாடாக இது கட்டமைக்கப்படவில்லையா?

இன்று உலகம் முழுதும் ஒரு தனி இனமாக ஒதுக்கப்பட்டு வரும் இஸ்லாமியர்களுக்கு பொது மொழி இருக்கிறதா? அவர்களை இன்று இணைக்கும் அம்சம் எது?

இப்படி, ஒரு மாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகுவோமானால் பொது மொழியின் தேவையை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பொது மொழி 'மட்டுமே தேசியத்தை முன்

னெடுத்துவிடாத நிலையில் பிற காரணிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? தலித்துகளைத் தொடர்புபடுத்தும் பொது மொழியாக அவர்கள் மீதான தீண்டாமை வடிவங்கள், கொடுமைகள் இருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்தும் மொழிகளாகத் தான் இந்தியாவில் இருக்கும் பல்வேறு மொழிகளோடு, அவர்கள் பிற உலகத்தோடு தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஆங்கிலமும் இருக்கிறது. ஒரு தலித் எந்த மொழி பேசினாலும், தன்னை தலித்-தேசியனாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு பேச்சு மொழி ஒரு தடையாக என்றைக்கும் இருக்க முடியாது.

உட்குழு சிக்கல்

தலித்துகளிடையே இருக்கும் உட்குழு-பிரிவுகள் அவர்கள் தேசிய இனமாகப் பரிணமிப்பதற்கான வாய்ப்பினை மறுக்கும்போது, இதை எப்படி எதிர்கொள்வது? என்பது அடுத்த மறுப்பாக இருக்கும்.

உண்மையில் இன்றைக்கும், தலித்துகளின் இயக்கங்களின் மீது அவர்களது உட்பிரிவு பிரச்சினைகளை காரணம் காட்டி அவர்கள் திருந்த வேண்டும் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும், தலித்துகளிடையே உட்குழுச் சிக்கல்கள் இருக்கிறது என்பதை அவர்களே உணர்ந்துள்ளனர். அவர்களிடையே எழும் தகராறுகள் வெறும் தனிமனிதப் பிரச்சினைகளாக எழுந்து, அதற்கு சாதி மூலம் பூசப்பட்டுள்ளதை அவர்களே வெளிக் கொண்டு வருகின்றனர் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உண்டு.

இந்த விளக்கம் விளக்குவது என்னவெனில் தலித்துகளிடையே இருக்கும் உட்குழு சிக்கல் தீர்க்கக் கூடியது தான் என்றும், அதன் பல்வேறு பிரிவுகள் தொடர்ந்து மறைந்து வருகின்றன என்பதையும் 2001-ஆம் ஆண்டு தலித் மக்கள் தொகையின் கணக்கெடுப்பில் உள்ள உட்பிரிவு எண்ணிக்கையின் மறைவே இதற்குப் போதுமான சான்று. (காண்க Census report 2001) மேலும், இதை எதிர்கோணத்தில் வேறு சான்றுகளுடன் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு வெளிப்படையான எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி வரும் தென்னாப்பிரிக்க கருப்பர்கள் ஒரு விடுதலை பெற்ற இனமாக இருந்தாலும், அவர்களிடையே இருக்கும் உட்குழு வேறுபாடுகள் அவர்களது பொது நோக்கத்தை பாதிக்கவில்லையல்லவா?

ஈராக்கில் அமெரிக்கா ஒருக்கும் ராணுவத்திற்கு எதிராக போரிடும் ஈராக்கியர்கள் சன்னி, சியா பிரிவாக பிரிந்து இருந்தாலும், அவர்களது பொது எதிரியை ஒழிப்பதற்கு இசுலாமியர் என்ற ஓர் அடையாளத்தின் கீழ் நின்று போராடி வருகின்றனர். இருந்தும் அவர்களுக்குள் உள்ள உட்பிரிவு மிகுந்த வெளிப்படையானதும், பல நேரங்களில் போரிட்டுக் கொள்ளும் அளவிற்கு வலுவானவை. ஆனாலும் அவர்களது பொது இலக்கை அது சிதைக்கவில்லை.

இப்படி ஒரு இனமாக தலித்துகளை கருதுவதிலிருந்து தடுப்பது ஏதுமில்லை. அவர்களது உட்குழுச் சிக்கலை அவர்களே தீர்ப்பதற்கான முனைப்புகளில் இருக்கிறார்கள். அதன் ஓர் அம்சமாகத்தான் அவர்களுக்குள் உள்ள நலிந்த குழுக்களை அடையாளங்கண்டு அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதோடு இது தாங்களே தீர்க்கக்கூடிய எங்களின் சுய பிரச்சினை, இதில் அந்நியர் நீதி புகல வாய்ப்பில்லை என்பதை அறிவிக்கின்றனர் எனும்போது, இந்த உட்குழு பிரச்சினையை முன் வைக்க முடியாதல்லவா?

பொதுப் பண்பாடு இல்லை :

தலித்துகளுக்கு பொதுப் பண்பாடு இல்லை என்பதற்கு அவர்கள் மட்டுமே பொறுப்பாளி ஆக முடியாது. ஏனெனில் இந்தியர்களுக்கு ஒரு பொதுப் பண்பாட்டை அடையாளப்படுத்த முடியுமா? ஓயாமல் தமிழர் என்று முழங்கும் தமிழருக்கு ஒரு பொதுப் பண்பாட்டைக் காண முடியுமா? என்றால் முடியாது.

பண்படுத்தல் (Cultivate) என்ற வினைச் சொல்லின் தொடராகப் பிறந்த பண்பாடு (Culture) ஒரு மேன்மையான, மனித நாகரீக சிறப்புப் பண்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைய வேண்டும். ஆனால் இந்தியர்களுக்கோ அல்லது தமிழர், தெலுங்கர் என எந்தப் பிரிவினருக்கும் ஒரு பொதுவான பண்பாட்டைக் காண முடியாது. சாதிகளாக, மதங்களாக மனித நேயமின்றி, படிநிலை அமைப்பில் சீரழியும் இம்மக்கள் பொதுப் பண்பாடு இல்லாதவர்கள்; இவர்களது பண்பாடு படிநிலைப் பண்பாடு.

இந்த இந்திய சமூகத்தின் ஒரு தனி அங்கமாக உள்ள தலித்துகள் இந்தப் பண்பாட்டினால் தாக்கம் பெற்றவர்கள். இந்தப் பண்பாட்டின் தாக்கம் அவர்களிடம் இருந்தாலும் அதே பண்பாட்டை வரித்துக் கொண்டவர்களல்ல.

தலித்துகளின் பண்பாடு இந்த படிநிலை அமைப்பை தகர்க்க முயலும் ஒரு பண்பாடு. இந்த படிநிலை சாதி அமைப்புக்கு எதிரான வாழ்க்கை முறையை கொண்டதொரு பண்பாடு. பண்பாட்டினால்தலித்து படிநிலைகளைக் கொண்டு உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தைப் பேணியவர்கள் என்ற வரலாறு அவர்களுக்குள்ளது. தலித்துகளின் பண்பாட்டை இரு வகையில்திரித்துக் கொள்ளலாம். 1. நேர்மறைப் பண்பாடு, 2. எதிர்மறைப் பண்பாடு.

முதலில் எதிர்மறைப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். தலித்துகள் மீது தீண்டாமை வழக்கம் தலித்தல்லாதவர்களால் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் பரந்துள்ளது. இந்தத் தீண்டாமை வடிவமே அவர்களை ஒன்றிணைக்கும் எதிர்மறைப் பண்பாட்டு அடையாளத்தை வழங்குகிறது. இரண்டாவதாக நேர்மறைப் பண்பாட்டு அடையாளம்.

தலித்துகள் தங்களை படிநிலைகளாக, இந்த மண்ணின் பூர்வகுடிகளாக அறிந்துள்ளனர். இந்து பண்பாட்டை மாற்றுப் பண்பாடாகவும், எதிர் பண்பாடாகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். தங்களிடையே நிலவும் சிறுதெய்வ வழிபாடுகள், முன்னோர் வழிபாடுகள் ஆகியவற்றை கடந்தகால வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாக தலித்துகள் முன் வைக்கின்றனர்.

தலித்-தலித்தல்லாதார்

தலித்-தலித்தல்லாதார் பிரிவினையை இது நிரந்தரப்படுத்தாதா?

தலித்துகள் தங்களைத் தனித்த தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கக் கோருவது அவர்களை பிற இனத்தினரிடம் தனித்து காட்டுவதற்காகத்தான். ஏனெனில் இது காறும் ஒற்றுமை என்ற பெயரில் தலித்துகளின் அரசியல் உரிமைகள், ஆர்வ நலன்கள் மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அவர்களது உரிமைகள் அவர்களை ஒடுக்கிய இனங்களின் நலன்களுக்குள் அழுக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் தலித்துகள் தங்கள் பிரிவினையை முன் வைக்கிறார்கள்.

இந்த முன்வைப்பு புதிதானது அல்ல. சமூகத்தில் நடைமுறையில் இருக்கும் பிரிவுகளை, ஏற்றத் தாழ்வுகளை அரசியல் ரீதியில் அங்கீகரிப்பதுதான் இது பிரிவினை கோரிக்கைதான். ஏனெனில் ஒற்றுமைக்கு முன்நிபந்தனை பிரிவினை. இதுதான் சமூக விஞ்ஞானம்.

பிரிவினைக்கான காரணிகள் நலிந்த பிறகு ஒற்றுமையென்பது கனியக் கூடியதுதானே?

இங்கு விவாதிக்கப்பட்டவைகள் தலித் தேசியம் என்பதற்கான எதிர்ப்புக்கான பதில்கள் மட்டுமல்ல. தலித் தேசியத்தை கட்டமைக்கும் எதிர்மறைக் காரணிகளாகும்.

இறுதியாக,

ஒரு தேசிய இனமாக தலித் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பிறகு அதற்கான சுயநிர்ணய திட்டம் எப்படியிருக்கும் என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. இனப்பிரச்சினையைக் குறித்துப் பேசுபவர்கள் அறிந்துகொள்ள ஆர்வம் காட்டும் பகுதியாகும். வழக்கமாக இப்பிரச்சினைக்கு பிரிந்து சென்று தன்னாட்சி அமைப்பதே உண்மையான ஜனநாயக வழிமுறை என்று பலரும் கூறியுள்ளனர். இப்பிரச்சினையில் இதே கருத்தைக் கூறி, அதில் உறுதியாக இருந்த வெணின்கூட ருஷ்யப்

பரப்பில் துல்லியமான வரையறுப்பை கூறிடவில்லை யென்றே எனக்குப்படுகிறது. ஏனெனில் ஜார் ருஷ்யாவில் இருந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் சுய நிர்ணய கோரிக்கையில் பிரிந்து சென்று, தனி நாடு அமைக்கும் உரிமையைக் கோரி இருக்குமானால் உண்மையில் மாபெரும் ருஷ்யா இருந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே! வெறும் பதினாறு இனங்கள் மட்டுமே பிரிந்து தனி நாடாக இருந்ததுடன் சோவியத் கூட்டரசில் அவை இணைந்தும் இருந்தன. ஆனால் 1991-க்குப் பிறகு நிலைமை என்னவென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் இருந்தபோதும், சிறுபான்மையான தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை வட்டாரத் தன்னாட்சி, பண் பாட்டுத் தன்னாட்சி என பல்வேறு வடிவங்களில் பேசக் கேட்டிருக்கிறோம் என்றால் இதன் பொருள் என்ன? அதன் அரசியல் மொழியில், இது அதிகாரப் பகிர்வு தவிர வேறில்லை.

எனவே அதிகாரப் பகிர்வின் நடைமுறை கூட இடத்திற்குத் தக்க வேறுபடும் என்பது உண்மையாக இருக்கும். தலித்துகளுக்கு இது பொருந்தும் அல்லவா? எனவே, தலித்துகளின் சுய நிர்ணய உரிமை என்பது அதிகாரப் பகிர்வுதான். அதன் வடிவங்கள் பகுதிக்குப் பகுதி வேறுபடலாம். ஒட்டு மொத்தத்தில் இது ஒரு

முழு வடிவத்தைத் தரும் என்ற நிலையோடு இத் தொடரை தற்காலிகமாக நிறைவு செய்கிறேன்.

கடைசிக் குறிப்பு :

இத்தொடர் ஒரு தற்செயலான நிலையில் எழுதத் துவங்கினேன். என்றாலும் 1997-லிருந்து இப்பிரச்சினையில் நான் ஆர்வமும், ஆய்வும் கொண்டு வருகிறேன். இப்பிரச்சினைகளில் எனக்கெழுந்த ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், நூல் வடிவில் கொண்டு வரவும் ஏராளமான குறிப்புகளையும், ஆய்வுகளையும் சேர்த்தேன். அவற்றில் குறைவானதையே, அதிலும் தேவைப்பட்டவைகளையே இங்கு பயன்படுத்திக் கொண்டேன். இத்தொடர் நூலாக வெளிவரும்போது அவை முழுமையாகவும், தெளிவாகவும் பயன்படுத்தப்படும். எனினும், தொடரின் துவக்கத்திலிருந்து, ஒரு நூலுக்கான திட்டத்தோடு இதை எழுதவில்லை. ஒரு வாதப்போக்கிலே தொடர் முழுதும் வந்திருப்பதை வாசகர் காண முடியும். பின்பு வெளிவரும் நூலில் இவைகள் முற்றாக சீர் செய்ய வாய்க்கும் என எதிர்பார்க்கிறேன். மேலும், இத்தொடரில் எழுத்துப் பிழைகளைத் தவிர பிறவற்றிற்கு நானே பொறுப்பு.

நன்றி

பிசாசு நுடாடும் தெரு

நேற்று கனவில் வந்த
பிசாசுக்கு
தீக்கங்கு போன்ற கண்கள்
உடுப்புகள் தும்பைப்பூ நிறம்
தரைதட்டும் சுருள் கேசம்
குருதி தாகங்கொண்ட நாவு
இன்றைக்கு நீதான் என்பதாக
கோரைப் பற்கள் நீட்டியபடி
என்னை நெருங்கியது
உயிர்ப்பயம் பெருகி திகைத்த கணம்
நினைவில் தெறித்தது
என் முப்பாட்டனின் கை வைத்தியம்
கோமணத்தை உருவி
மூத்திரம் பிடித்து
நாலா பக்கங்களிலும் தெளித்தேன்
பிசாசு அலறியோட
மனைவி தட்டி எழுப்பினாள்
பெட் காஃபியுடன்
அலங்க மலங்க விழித்தேன் எழுந்து
ஆசுவாசமாகி
வெளிவந்து பார்த்தப்போது
நேற்று என்முன்
காரிய நிமித்தமாக குழைந்தவன்
மூத்திர வாடை வீச நடந்து போனான்.

வெ. வெங்கடாசலம்

நிலவரம்

உன்னைச் சுற்றிலும்
ஆழ்ந்து பெய்கிறது
சுருணை மழை

உன்மேல் தயவு கொண்டு
தன்னையே
வார்த்தளிக்கிறது நிலவு

சூரியப் பரிவை
கைநிறைய
நித்தம் அள்ளுகிறாய்

இரவின் சுனிவு
உன்னை
ஆராட்டி சீராட்டுகிறது

நீ தழைக்க
இரக்கம் பொழிகிறார்கள்
அரை நிர்வாணிகள்

உனக்கென்ன சீமான்
இனி
உனது உபதேசங்கள்
கிளை வெடித்துப் பரவலாம்

வேர்களைத் தேடி...

ப்ரியம்

ஓவியர் சந்ருவின் பயணம் குறித்து ஓர் உடனடிப் புரிதல்

சுயபிரதாபமற்ற எளிய சூழலில் மரபின் ஆழங்களைத் தேடியும், புரிந்தும் தன்னை ஒளித்துவைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓவியர் சந்ருவைத் தேடி சமீப காலமாக பத்திரிக்கைகளும் வெளிச்சங்களும் பாய்கின்றன எனில் ஓவியச் சூழலில் நிலைமை அவ்வாறாக உள்ளது. நம் ஓவியர்கள் பயமுறுத்துகிற வண்ணத்திறல்களையும் எடக்குமடக்கான உருவ ஓவியங்களை மேற்கிலிருந்து உருவி உலோகங்கள் முதற்கொண்டு எல்லா முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு நவீன ஓவியர்கள் என திகழ்ந்தாலும் நிலம் சார்ந்த புரிதலும், வேட்கையும், உண்மைகள் முன்வைக்கவும் தயங்கும் வேளையில் இவற்றை தன் ஒவ்வொரு படைப்புகளிலும் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் சந்ருவை இனி உணர்ந்தேயாக வேண்டும் என.....

வதந்தி 1 :

ஓவியர் சந்ருவிடம் வீம்பு பேச்சு அதிகம், தலைவலி, பொறுப்பற்றவர். நீங்கள் தேடிச் சென்று வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டுதான் வரமுடியும்.

வதந்தி 2 :

அவர் பெரிய மேதை !

வதந்தி 3 :

தமிழின் நவீன கலைத் துறையிலிருந்து இரு ஆளுமைகள். ஒருவர் மறைந்த பிரமிள். மற்றொருவர் ஓவியர் சந்ரு. முன்னவர் ஆன்மீகவாதி, பின்னவர் ஒரு சித்தர்.

"நீங்கள் அவரைத் தேடி வந்தால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல, பதில் சொல்வதற்கு..."

"வாயிலில் ஏன் நிற்கிறீர்கள்! அவரை சந்திக்க எங்கள் அனுமதி வேண்டியதில்லை..."

"யாரும் அவரிடம் பேசலாம்..."

ஒரு கேள்வி -

தஞ்சாவூர் பாணி ஓவியங்கள் என நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அதுவும் மராட்டிய மன்னர்கள் ஆட்சிக்குப்பின்தான் என்கிறார்கள். அதன் முன்னர் தமிழ் நிலம் சார்ந்து ஓவிய மரபு, சிற்ப மரபு ஏதாகிலும் உங்களுக்குப் புலப்படுகிறதா!

சந்ரு : அப்படின்னா, தஞ்சாவூர் பாணி ஓவியங்கள் நம்முடைய மரபு இல்லை என்கிறீர்களா! சரி அதை பிறகு பார்ப்போம். அதற்கு முன்னர் யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளீர்! என்பது தமிழ்மரபு என எடுத்துக் கொண்டால், உலகம் முழுக்க உள்ளோர் யாவரும் நமது சகோதர உறவுகள் என ஓர் அர்த்தம் கிடைக்கிறது. வள்ளுவன் உலகு, உலகு என பலமுறை அடித்துச் சொல்கிறான். இவை நமது பழைய குரல்கள் எனில் பாரதிதாசன் தமிழ், தமிழன், தமிழ்ச்சி, தமிழ் நாடு என குரலெழுப்புகிறான். இது உலகு என உயர்ந்த குரல் சுருங்கிப் போய் விட்டதாக கருதுவீர்களா? நீங்கள் கேட்ட கேள்வி இதைச் சார்ந்ததல்ல! நம் மன்ன சார்ந்த அடையாளங்களைக் காண முற்படுகிறீர்கள் என எனக்குப் புரிகிறது. இப்ப இடத்தில் ஒளிந்திருக்கும் விஷயம் உலகிற்கு நமது கொடைன்னு நம் மரபு சார்ந்த ஓவியத் தொடர்புன்னு கேட்டிங்கன்னா, நிறைய இருக்கு. அது சிந்து சமவெளி நாகரிகம் வரைக்கும் நீளது.

நீங்கள் அதை நோக்கி பயணிக்கிறீர்களா?

சந்ரு: இல்லப்பா! எனது பயணம் அதுவாக இருக்கிறது.

கொஞ்சம் விரிவாக.....

சந்ரு: சொல்றேன். நமது என்பது யாரைக் குறிக்கிறது டுபுக்ன்னு கிடைச்ச விஷயமில்லே. அது வரலாற்றுக்கும் முந்தைய காலம் வரைக்கும் போகும். இப்ப ஆதி மனிதன் குரங்குதான் என்றால் நம்புவீர்களா? இல்லை, ஆதிமனிதன் தமிழன் என்றால் சந்தோஷப்படுவீர்களா? அந்த மனிதன் தன் குண்டியை மறைக்க தழைகளைக் கட்டினானே, அந்த தூண்டல் எப்போது தோன்றியது. அவன் தன் வேட்டையாடுதலையோ மற்ற ஏதோ ஒன்றை தன் விரல்களின் பழக்கத்தால் தீற்றல்களாய் இட அவை ஓவியங்களாக மலர்ந்தன என்றால் ஒத்துக் கொள்ள முடியுமா! முடியும் என்றால் நாம்தான் உலகத்தின் முதல் குரங்கு முதல் ஆதிமனிதன் முதல் ஓவியன் என்றால் குஷிப்பிடித்துக் கொண்டாடுவீர்களா! நாளாக நாளாக அவன் மாறிக் கொண்டிருந்த கோலத்தில் கலயம் ஏன் செய்தான்? தண்ணீருக்காக எனில் கரங்களை ஏன் துறந்தான்? அந்த கலயம் வடிவமைக்கப்பட்ட தேவையும் பலனும் கலையையும் வாழ்வையும் பிரதிபலிக்கவில்லையா! மண்ணைப் பிசைந்து பாளைக்கு வரவே பலகாலங்களாயிருக்கிறது என்றால் அப்பாளைகள் மீது சுண்ணாம்பும், மஞ்சளும், சிவப்பும் நிறங்கள் பதிக்க யார் தூண்டியது? அவை பல கோவைகளாகி உருப்பெற்ற விதங்கள் எத்தனை, எத்தனை.

இறந்தால் பெரிய தாழிகளில் போட்டு (Megalithic System) புதைக்கச் செய்தது ஏன்? அவன் கண்ட பிரம்மாண்டமான பூமியில் தன் உணவிற்காக விளைநிலங்கள் செப்பனிட்டதை ஒரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றத்தில் கண்டால் அவன் வடிவமைத்த வயல் வரப்புகளை இன்றைய கணித அளவுகளால் காண முடியுமா! அவற்றின் Sketch-களைக் கொண்டு நவீன ஓவியங்களுக்குச் சமம் எனச் சொன்னால் ஒத்துக் கொள்வீர்களா! தன் வேட்டையாடுதலை ஏன் வரைந்தான், கலயத்தை ஏன் செய்தான், பாளை, தாழிகளையும் ஏன் பயன்படுத்தினான்? கலையும், தேவையும் வாழ்வில் எத்தனை பெரிய பங்குகள் ஏன் வகுத்தன? இதில் யார் முந்தி!

திராவிடனா! கிரேக்கனா! மங்கோலியனா! ஆப்பிரிக்கனா! உலகின் இந்த நான்கு மனித இனங்களின் மூலங்கள் ஒன்றாகவே இருப்பதை நீங்கள் உணர்வீர்களானால் தேவையும், கலையும் போட்டி போட்டிருப்பதை உணர முடியும். உங்களுக்காக ஒரு பதில் என்றால் நாம் ஒன்றும் குறைந்தவர்கள் இல்லை. நமக்கும் வரலாற்றுக்கும் முந்தையவர்கள் வாழ்வியல் தடயங்களை விட்டே சென்றுள்ளனர். அவற்றை நோக்கி போகும் பாதை எளிதல்ல.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன் ஓவியர் சந்ருவின் உருவெளி வெளியானது. அந்நூல் குறித்து சரியாகப் பேசப்பட்டதா? பேசப்படவில்லையா என்பதெல்லாம் தெரிய வில்லை. அந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஓவியங்கள் குறித்து என் பழைய டைரிக் குறிப்பு இவ்வாறு சொன்னது.

“உருவெளி நூல் சிற்ப சட்டகங்களை மீறியும் ஓட்டியும் வெளிவந்த நூலாக நான் எண்ணுகிறேன். உடல் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் வெவ்வேறு விதமாக அமைந்துள்ளது. சிற்ப படிமங்களின் முன்புறத்து அமைப்புகள் மிக்க லயம் மிக்கதாக அமைக்கப்பட்டும் இதுவரை தொகுக்கப்பட்டும் சொல்லப்பட்டும் வந்துள்ளன. அதற்கெதிராக இந்நூல் முழுக்க மனிதர்களின் பின்புறங்களே வரையப்பட்டு லயங்களை மீறப்பட்டுள்ளதாக காண்கிறேன். ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் அமைந்துள்ள உடல்களை மற்றொரு தளத்தில் அங்கங்களை வெட்டியும் ஓட்டிய முரண் செயல்கள் இத்தொகுப்பில் நிகழ்ந்துள்ளன. அர்த்தநாரீசுவரத்தின் படிப்படியான செயல்களாக, மிக முரண்பட்ட அங்கங்களைக் கொண்டு நிகழ்ந்தவைகளாகவும் காணலாம்.”

இவை உள்ளோட்டமான செயற்பாடுகளுக்கு புரிந்து கொள்ள உதவுவன என்றாலும் ஓவியர் சந்ருவின் உருவெளி நூல் பொறுத்தமட்டில் அவரின் மனோபாவம் உடல்களை நீள்கோடுகளால் பிளந்து அங்கங்களை பங்கங்களாக்கி நீட்டியும், குறைத்தும் பருத்தும் தீற்றிய விளையாட்டுத் தீற்றல்கள்தாம் என எண்ணுகிறேன். புணர்ச்சி, பிறப்பு, சிந்தனை, வன்மம், அழகுணர்வு, லயம் என சுழன்ற சித்திரக் கோவைகள்தாம் உருவெளி. அனுபவம் திறன்சார் சிந்தனைகளும் மரபின் வேர்கள் அறிந்த கலைஞரின் விளையாட்டுகள் நிறைந்த நூல் அது.

அந்த விளையாட்டிலிருந்து சந்ரு விலகி விட்டார் என எனக்குத் தெரியவில்லை”.

இவருடைய ஓவியங்கள் பொதுவாக மரபை புனருத்தாரணம் செய்யும் முயற்சிகளையும் மாற்று சிந்தனைகளையும் முன்வைக்கின்றன. கோவில்களையொட்டி அமைந்த நமது சிற்ப மரபை தொழில் மரபு, காரண மரபாக பகுப்பதும் இவருடைய செயலாக இருக்கிறது. இதில் தொழில் மரபைவிட காரண மரபைப் போற்றுவதும் நாம் கூர்ந்து கவனிக்கலாம். இவர் சாதாரணத்தாளில் வரையும் ஓவியம் கூட சிற்பவியலின் படிம குறியீடுகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அடர் வண்ணங்கள் கொண்டவையாக அமையும் இவருடைய ஓவியங்களில் மாற்றுச் சிந்தனைகளும், கலகக் குறிகளும் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன. இந்திய சிற்ப மரபு இந்து மதம் சார்ந்த மரபாக பெரும்பாலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. எளிதில் விலக்க முடியாத சாதி படிநிலைகளும் நம்மிடம் உள்ளன. அவற்றை எதிர்த்துச் செயல்படும் விளம்புகளின் செயல் பாடுகளும் இவருடைய செயல் பாடுகளும் இணைந்து கொள்வதில் வியப்பேது மில்லை.

நூல் மதிப்புரை

சொரணைச் சொற்களில் உசுப்பப்படும் பிரக்ஞை

கவிதைப் பெண்கள்

(தொ) ஜி. விஜயபத்மா

விஜி பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை

ஏப். 2004

ரூ. 60

மொ. பக். - 112

எழுத்துக்குப் பெண் புதியவள் அல்ல, ஆனால் இதுவரையிலான பெண் எழுத்திலுமிருந்து வாசனைகளை மீறி - சுற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றிலிருந்துத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு - தன்னைத்தான் பார்த்து - தன்னில் துலங்கக்கூடிய உலகின் உறவின் உயிரின் உடலின் மொழியை முன்வைக்கும் இப்பொழுதில் பெண் புதியவள் ஆகிறாள். ஒரு வகையில் நெடுங்காலச் சுழிவிற்குப் பிறகான தொல்பொருள் பிரக்ஞை - மீட்டுருவாக்கம். 'கவிதைப் பெண்கள்' இதைச் சொல்ல முன்வருவதோடு அதன் இன்னொரு பக்கமும் அரிய ஒன்றை வழங்குகிறது. கவிதை தோன்றக்கூடிய புள்ளி.....கள் சூக்குமங்கள் இதுவரையிலான படைப் பாளர்களில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே இதைப் பற்றிப் பேச முன்வந்துள்ளனர் எனும்போது கவிதை தன் தகைவைத் தந்திரப்படுத்துதலுடனோ அல்லது இதைப்பற்றி விவாதிப்பதும் புதிய நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்துவிடும் என்ற பயத்துடனோ அல்லது மேல்நிலையாக்கம் என்ற பவிசு (ஒன்றான) நம்பிக்கையை கீழிறங்காமல் பார்த்துக் கொள்வதுடனோ அல்லது வழி வழி குடும்ப ரகசியமாக்கப்பட வேண்டியச் சொத்துக் கண்காணிப்புடனோ இருந்தது புலப்படும். கவிதை இறைவன் அருளால் பெறப்படுகிறதாக நம்பப்படும். தமிழ்ச் சூழலில் நாம் அதைத் தாண்டிப் போவதற்குக் காலமும் களனும் நிர்பந்திக்கிறது என்பதைக் 'கவிதைப் பெண்கள்' - அறிமுகப்படுத்துதல்.

மேற்கத்திய பெண்நிலை பல வீச்சுகளோடு முன்னேறுவதற்கான சூழலை உருவாக்கிக் கொள்ள அடித்தள ஆண்-பெண் உறவு நிலையிலேயே சுதந்திரம் வகுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. அல்லது நம்பப்படுகிறது. இச்சுதந்திரம் நம்பிக்கைகளையும் - தன் நோக்கிலான வாழ்வெல்லையின் விசாலங்களையும் - பொருளாதார தன்னிறைவுக்குத் தன்னைத் தகுதியாக்கிக் கொள்வதற்கான அவகாசங்களையும் வழங்குவதாக உள்ளது. இந்தியச் சூழலைப் பொறுத்தவரை பெண் உடல் ஆண்களின் உடமையாக இருக்கிறபோது முதலில் அதை உடைக்கவே வரலாற்று ரீதியான பெரும் விசை தேவைப்படுகிறது. பல அடுக்குகளை வரலாற்றில்

குடைந்து அறிவின் கெட்டித் தன்மையை இளக்கி விலக்கிப் போகும்போது அங்கே பெண் உடல் தன்னிச்சையாக மிக இயல்பாகவும் கட்டலும் போர்த்தலுமில்லாத மிகச் சுதந்திரமான வெளியில் செயல்களை - அதன் உணர்வுகளை உணர்ச்சிகளைக் கொண்டதாக இருப்பதை அதன் மொழியில் இன்றும் பேச வைப்பதை எடுக்கும்போது இங்கே அதற்கான எதிர்ப்புகள் வலுவாகவே வீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

பெண் தன்னுடலை மீட்பதற்கே தேவைப்படும் பெரும்விசையை முளையிலேயே கிள்ளிவிடக் கூடிய தாய் - இதில் எத்தகைய சிந்தனையுமில்லாத ஏய்ப்பு வன்முறைகள் தங்களது பலத்தைக் காட்டக் காட்டு மிராண்டிகளாக முன்னேறிக் கொண்டிருப்பது வரலாற்றில் எந்தத் திருப்பங்களுக்குத்தான் இல்லை? மேற்கத்திய பெண்மொழி உடலைத் தாண்டி பல வீச்சில் நிகழ்வதை அப்படியே இங்கு பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சியானதுதான். ஆனால் பெண் உடலை ஏன் மையப்படுத்துகிறீர்கள் என்று கேட்கும்போது வரலாற்று முறைமையோ- எதிர்ப்பாலியல் கீழாக்கப்பட்ட தற்கு முதற் கட்டமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தீட்டுபலம் போன்ற ஆயுதம் பற்றிய எவ்வித சிந்தனையும் அற்றவர்கள் என்பதைத்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் எதிரே உள்ளவரை கூனிக் குறுசுவைத்துத் தீர்ப்பை வழங்கும் தனத்திலிருந்து மாறாததற்கு வழிவழியான ஆணிய மொழியே காரணம் தவிர அதனில் இயங்கும் முதுகற்ற பம்பரங்களை கவனப்படுத்திக் கொள்வதில் பயனில்லை. இப்போது சாட்டைதான் பிரச்சினை. மஞ்சள் தன்மையில் லயிப்புள்ளவர்கள் தங்களை சொரிந்து கொள்ளவும் இதை வரவேற்கலாம். மஞ்சள் காமாலைக் கண்கள். ஆனால் அதற்கு பெண்மொழி கட்டுப்படாது என்பதையே இங்கு நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சொரிந்து கொள்பவர்கள் தங்கள் தேவைக்கேற்ப அதை அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளவும் வாய்ப்புண்டு என்பது அவர்கள் இதை எப்படி நோக்குகிறார்கள் என்பதையும் இந்நிகழ்வுகள் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்து விடுவதற்கு அவர்களும் வெட்கப்பட்டுக் கொள்ளாதிருப்பது மந்தைத்தனத்தின் மந்தத்தனத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கொள்ளலாம்.

பெண்மொழி ஆதரவு மற்றும் எதிர்ப்பு இவற்றின் மீதான வினையோடு அல்லாமல் அதன் இயல்புடனே படைக்கப்படுவதற்கு தேவை தம் வெளியை மொழியாக்குவதில் பிசகாத முயற்சிதான். அறிவு தர்க்கங்கள் ஒரு பக்கம் உலகைத் தெளிவுள்ளதாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறதாகக் காட்டப்பட்டாலும் காட்டு மிராண்டித்தனமான விலங்குணர்வோடுதான் அது தன் நியதிகளையும் செயல்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கிறது. இச்சூழ்நிலையில் அறிவு வன்முறையிலிருந்தும் விடுபடுவதற்கு வாழ்வென்ற பிரக்ஞையை கைவசப்படுத்துவதற்கு மொத்த விடுதலைக்கு அடித்தளமாக பெண் மொழியும் உதவும். வாழ்வின் மீதான முதல் கை விலங்கு விழுந்த புள்ளியிலிருந்து ஒவ்வொரு விலங்காகக் கழட்டிக்கொண்டு வருவதற்கும் துணை புரியும். மதம் - இனம் - சாதியுமான அடுக்குகளில் அதன் பகுதிகள் பெண்ணை கைவசப்படுத்திக் கொள்ளாதவிலேயே தனது ஒழுக்கவியலைப் போஷாக்கானதாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கையில் பெண் மொழி பிரக்ஞை என்பது அடுக்குகளின் விடுதலைக்கும் உகந்ததாக அமையும்.

மற்றைய இலக்கியப் பிரதிகளைவிட கவிதைப் பிரதியில் பெண் மொழியின் அர்த்தப் பூர்த்திகள் மிக வசுவாக அடர்த்தியுடையதாய் காணப்படுவதற்குக் கவிதை மொழியின் லாவகமும் காரணமாக அமையும் போது அப்பிரதியின் வழியாகப் படிமத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடியதான தர்க்க அலகின் நீட்சிகள் வெறும் உடல் இச்சாபூர்த்தியின் குறுகியத்தனமாக அடையாளம் காணப்பெறுவது பிரதியின் மீது நாம் செலுத்தும் 'முடிந்த முடிபின்' பார்வையையே காட்டும். இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்தோ தவிர்த்தோ எனும் பேச்சுக்கிடமில்லாமல் பெண் மொழி அதன் விஸ்தீரணத்திலிருந்தே புரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகும்.

பெண் மொழி ஒருவகையில் தன் உளறல்களை மொழியின் மீது விட்டுப் பார்ப்பதற்கு - ஏற்கனவே ஒரு மொழியின் ஒரு சொல்லை நமக்கேற்றவாறு கற்பிதம் செய்யும் தளத்திலிருந்து விடுவித்து வந்து - உளறல்களின் சொற்கள் ஒன்றையொன்று சார்கின்ற தளம் இரு வேறு தளப்புள்ளிகளின் இணைப்புச் சக்தியில் பெரு வெடிப்பாய்த் தன் பழையதை பிரக்ஞைப்படுத்திக் கொள்கிறது. செய்யப்பட்ட மொழியில் வணையப்பட்ட தன்மை வழக்குப் பாறைகளாக - நடந்து நடந்து இறுகிய பாதைகளாக ஆகி ஆகி அர்த்தங்களையும் வழக்கச் செய்யும்போது இவ்விணைப்புள்ளி உறைந்த முகம் காட்ட முடியாத மறைக்கப்பட்ட குக்குமங்களை விடுவிக்கிறது. இப்பெண் மொழி அடையாளங்கள் அல்லது அத்திசையில் எல்லாக் கவிஞிகளையு நிரப்பிக்கொள்ள முடியாது மற்றும் எல்லாக் கவிதைகளிலும் அது பொருந்தி நிற்பதில்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். முளைக்கிறது. விருட்சம் பிடிக்க பார்க்க வேண்டும். பெண்கள் படைப்புகளை பெண்கள் பயிலவும் விமர்சிக்கவுமாக மாறும்போது இதன் அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சல்கள் கவனப்படுத்தலுக்கு இலக்காகும். இங்கு பெண் படைப்புகளை ஆண்கள் புரிந்து கொள்வதை விட பெண்கள் படைப்புக்கு பெண்களின் குழுமியம்

அவசியமானதொன்றாகும். மகளிரியம் தன் புரிதலுக்கு பெண் மொழியை எந்த அளவுக்கு விளங்கிக் கொள்வார்கள் என்பதுவும் அப்படைப்புகளை அவர்களுக்கு யார் எடுத்துப் பயிற்றுவது என்பதிலும் ஒரு எதிர்பார்ப்பு கூடுகிற பொழுதில் 'பெண் மொழி' பற்றிய மெருகூட்டல்கள் அதன் படைப்புகளோடு அனைவருக்கும் தன் பங்களிப்பைச் செய்யும். பெண்ணியமும் இதனோடு இணைக்கலாம்.

ஒளவையார் ஆண்டாள் என்று தொடக்கமாக அமைந்து மொத்தம் 26 கவிஞிகளின் கவிதைக்கான கச்சாப் பொருள் - பார்வை - அனுபவம் - எழுதத் தூண்டியவை போன்றவை பதிவாகியுள்ளன. மேலும் கவிஞிகளின் குறிப்புகள் காலவளர்ச்சியில் அவர்கள் தரும் பச்சையம் பற்றியும் எண்ணிக் கொள்ள வித்திகின்றன. இவரே விடுபடுகின்றனர்.

கவிதைப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவனவரும் வாசிக்க வேண்டிய ஒன்று இதன் மூலமாக இப்பகுப்பொருள் வழியாக பெண் மொழிக்கான மகரந்தங்கள் உங்கள் அலமாரிகளிலிருந்து எந்த சூலிலும் பற்றலாம். அதுதான் வேண்டும். மற்றபடி படிக்கவும் பயணிக்கவும் நிச்சயம் முடியும்.

பூகோளக் கருத்தியல் தளங்களின் ஆக்கச் சக்திகள் இலக்கியப் பிரதிகளிலிருந்து நம்மை வடிவமைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பெண் மொழியும் 'மகளிரியம்' மற்றும் 'பெண்ணியம்' கூட்டிற்கு அடித்தளமாகி ஆக்கங்களை உருவாக்கும். இப்படி 'கவிதைப் பெண்கள்' வாசகர்களின் பார்வைக்கும் புரிதலுக்கும் வந்திருக்கிறது.

'கண்காணிக்கப்படுகிறோம்' என்று சொல்லும் போது 'இயல்புகள்' ஒளிந்து 'பாவனைகள்' ஒப்பிக் கொள்வதும் நடப்பதுதான். கண்காணிப்பின் கோணத்தைப் பொறுத்து இழப்புகளும் ஏற்புகளும். தாக்கித் தலையில் வைத்துக் கொள்ள தகைவதாக நம்பப்படும்போது அதற்கான பாவனைகளையும் இயல்பானதாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள தவிர்ப்பதற்கு என்ன அளவுகோல் என்பதை மதகுடைக்கும் வெள்ளத்திற்குப் பின்பான இயல்பானச் சலவமே தெளிவைச் சொல்லும்.

முகத்தில் முகம்

சென்ற திங்களில் தோழி மூலம் அறிந்து, ஒரு பகல் பொழுதில் கோடங்கி புதிதாய் என் இல்லம் வந்தது என் சேரிக் கே முழக்கமிட்டேன். எப்போதாவது எழுதும் படைப்புகள் விடுக்கப்படும் வியாபார நோக்கிதழ்களுக்கு வீசப்பட்டிருக்கும் அதன் அலுவலக மூலைகளுக்கு, புதிய கோடங்கி புதுத் தெம்பளித்தது.

செ. மகேசுவரி, கொத்தக்கோட்டை

இடஒதுக்கீடும் தலித் அரசியல் போக்கும்

செ. ரவிசங்கர்

புதைக்கப்பட வேண்டிய, எரிக்கப்பட வேண்டிய 'மனுதர்ம்' சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நான்கு வர்ணங்களில் 'சூத்திரர்கள்' என்ற கட்டமைப்பு ஒரு விதமான கொடூரமான இந்துத்துவவாதிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். பொதுவாக சூத்திரர்கள் என்ற மாபெரும் அமைப்பு பல்வேறு பார்ப்பனிய எதிர்ப்புச் சக்திகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. பார்ப்பனியர்களையும், பனியர்களையும் எதிர்த்ததால்தான் பார்ப்பனர்கள் சூத்திரர்களை ஒதுக்கி வைத்தனர் எனலாம். ஒருவகையில் சூத்திரர்கள் அனைவரும் ஆரியத்தை எதிர்த்த பௌத்த, சமணர்கள் என்றும் கூறலாம். ஆனால் காலப்போக்கில் சூத்திரர்கள் பிரிவில் இருந்த பல்வேறு பிரிவினர்கள், புதிய சத்திரியர்களாகப் பரிணமித்துக் கொண்டார்கள் அதன் விளைவாக புதிய சத்திரியர்கள் பார்ப்பனிய, பனியர் கருத்துக்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு தங்களை இந்துத்துவவாதிகளாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். இவ்வாறான போக்கால் இறுதியில் சூத்திரர்கள் பட்டியலில் மீதமாக தலித்துகள் மட்டுமே நிலை பெற்று இருந்தனர். இன்று சூத்திரர்கள் என்றால் அது தலித்துகளின் அடையாளமாக உள்ளது.

இந்த காலகட்டத்தில்தான் தலித்துகளை வழி நடத்திச் செல்ல Dr. அம்பேத்கர் தோன்றினார். இவருக்கு முன்னால் யாருமே பேர் சொல்லுமளவிற்கு இல்லை எனலாம். மாபெரிய இந்திய ஜனநாயக நாட்டில் தலித்துகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையாக இருந்தது. இந்தியா ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து விடுதலை பெற துடித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இந்துத்துவவாதியிடம் இருந்து சுதந்திரம் அடைய தலித்துகள் வரமிருந்தனர். ஆனால் இந்தியாவிற்கு விடுதலை கிடைத்தது. தலித்துகளுக்கு விடுதலை என்பது கேள்விக்குறியாக ஆனது.

இருந்தபோதிலும் தலித்துகளின் விடிவெள்ளியாக Dr. அம்பேத்கர் உருவாகினார். பல வகைகளில் தலித் விடுதலைக்கு முயற்சி செய்தார். ஆனால் நயவஞ்சக, வாய் பேசும் வீரரான 'மகாத்மா' என்ற காந்தியால் Dr. அம்பேத்கரின் முயற்சி தலித்துகளுக்கான இட ஒதுக்கீட்டோடு நின்று போனது.

இட ஒதுக்கீட்டால் அரசியல் அதிகாரம் தலித்துகளுக்கு கிடைத்தது. இருந்தபோதிலும், தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை மாறவில்லை எனலாம். இதற்கான காரணம், காங்கிரஸ் கட்சி தலித் மக்களை எந்த அளவில் உறவாக வைத்திருந்தது என்று பார்க்கிறபோது ராமனுக்கும் அனுமனுக்கும் இடையேயான உறவாகத்தான் இருந்தது. அனுமன் தென்னிந்திய தேசியத் தலைவனான ராவணனை எதிர்த்த ராமனுடைய படையில்,

சேர்ந்த தலித் ஆவான். ராமனுடைய பேரரசுக்காக அவன் இரவு பகலாக உழைத்தான், போராடினான். இருந்தும் கூட அனுமன் நிர்வாகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவனாகவும் ஏவல் புரிவோனாகவும் நடத்தப்பட்டான். இதைப் போலத்தான், காங்கிரஸில் இருந்த தலித் பகுஜன்கள் அதிகார வரிசையில் ஆகக் கடைசியில் ஏவல் புரிபவர்களாக இருந்தார்கள் (காமராசர் ஆட்சிக்கு முந்திய கால கட்டங்களில்). அவர்களது முக்கியமான வேலை மக்களைத் திரட்டுவது, மேல்சாதி காங்கிரஸ்காரர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு விளம்பர ஏற்பாடு செய்வது, கொடியைச் சமந்து கொண்டு ஊர் ஊராகச் சென்று நோட்டீஸ் ஒட்டுவது ஆகியவைதான். ஒரு சராசரி காங்கிரஸ் மேல்சாதிக்காரரின் நோக்கம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை நம்பிக்கைக்குரிய அனுமன்களாக ஆக்குவதேயாகும். இதில் தலித்துகள் தொடர்ந்து இருந்ததற்குக் காரணம், காங்கிரஸ் நிர்வாகம் சின்னச் சின்ன நன்மைகளை வழங்கியதே ஆகும் என்று (காஞ்ச அய்யலயா 'நான் ஏன் இந்து அல்ல' (ப. 99) நூலில் கூறியுள்ளார்.

இந்த மாதிரியான போக்கினை தலித் கட்சிகள் தவிர்ந்த, காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட், சமத்துவம் பேசு திரிகிற தி.க. மற்றும் அதிகார அரசியல் கட்சிகள் பல வற்றிலும் காணலாம். பொதுவாக இந்த கட்சிகள் எல்லாம் தலித்துகள் பயன்பட Dr. அம்பேத்கர் பெற்றுத் தந்த இடஒதுக்கீட்டை தமதாக்கிக் கொள்ளவே போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. தலித் இட ஒதுக்கீட்டை தமதாக்கிக்கொண்டு தலித் உறுப்பினர்களை தமது கட்சியின் பண்ணையாட்களாகவே வைத்திருக்கின்றன. Dr. அம்பேத்கர் தமது மக்கள் அரசியலில் இடம் பிடிக்க வேண்டும்; இடம் பிடித்தால் மக்களின் குறைகள் சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத்தில் முழங்கப்படும்; அதனால் தலித்துகளுக்கு ஓர் விடிவு காலம் பிறக்கும்; தலித் மக்கள் வாழ்வில் ஒளி பெறுவார்கள் என்ற உயரிய சிந்தனையால் இட ஒதுக்கீட்டை பெற்றுத் தந்தார். ஆனால் சட்ட மன்றத்திலும் பாராளுமன்றத்திலும் தனித்தொகுதி தலித் உறுப்பினர்கள் வாங்கு பிளாஸ்திரி (செல்லோடேப்) கொண்டு சென்று ஒட்டிக் கொண்டு பார்ப்பனிய, புதிய சத்திரிய கட்சிகளின் பண்ணையாட்களாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பணத்திற்கும், பதவிக்காகவும், கட்சிகளில் பண்ணையாட்களாக ஒட்டிக் கொண்டுள்ளார்கள். இதனையா Dr. அம்பேத்கர் விரும்பினார்?

இந்த கொடுமை ஒரு புறம் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, மற்றொரு புறம் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளின் தனித் தொகுதி முற்றிலும் புதிய சத்திரியர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. தலித்துக்குள் பிரிவினையை உண்டு பண்ணி, பெரும்பான்மை தலித்துகளுக்கு எதிராக

குறைவான தலித் பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களை ஆதிக்க சாதியினர், அதாவது புதிய சத்திரியர்கள் தங்கள் மூளையை பயன்படுத்தி குறைவான தலித் மக்களை நிறைய தலித் மக்களுக்கு எதிராக போட்டியிட வைத்து தனது சமூதாயத்தின் மொத்த ஓட்டுக்களையும் இட்டு வெற்றியடைய செய்கிறார்கள். அவ்வாறு வெற்றி பெறுகிற தலித், ஆதிக்க சாதியினரின் வீட்டில் பண்ணையாளாக இருக்கிறவன் ஆவான். வெற்றி பெறுவதுதான் தலித், ஆனால் ஆளுவது எல்லாம் புதிய சத்திரியர்கள்தான்.

இவற்றையெல்லாம் உற்று நோக்கும்போது பெயரளவிலேதான் தனித்தொகுதிகள் இருக்கின்றன.

நிர்வாக அளவில் அவை இந்துத்துவத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட புதிய சத்திரியர்கள் கையில் தான் செயல்படுகின்றன.

எனவே தலித் அல்லாத பார்ப்பனியத்தை உள்வாங்கிய கட்சிகளை தூக்கியெறிந்து விட்டு, உணர்வு பூர்வமான தலித் பகுஜன் அமைப்புகள் மெல்ல வளர்ந்து, படிப்படியாக சாதியற்ற சமூகத்தை உருவாக்கி, உற்பத்தி சாதனங்களை சமூகமயமாக்கி இறுதியாக மனிதத்தன்மையுடைய சோசலிச இந்தியாவை உருவாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்தியா பெயரளவில்தான் சோசலிச நாடாக இருக்கும். உண்மையில் சர்வாதிகார நாடாகவே இருக்கும்.

நிலம் - உழைக்கும் பெண்கள் விழா

நாள் : 8-4-1005 (வெள்ளிக்கிழமை)
 நேரம் : காலை 9.30 மணி
 இடம் : கிராம் நகர், கோட்டைப்பட்டினம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.
 தொடர்புக்கு : அருட்சகோதரி சாந்தி
 பேசி : 0-94433-93733

புதிய கோடாங்கி எழுச்சி முகாம்

நாள்: 19-4-2005 (செவ்வாய்க்கிழமை)
 இடம் : மடுகரை, பாண்டிச்சேரி
 தொடர்புக்கு : சீனிவாசன்
 பேசி: 954132655403

புதிய கோடாங்கி எழுச்சி முகாம்

நாள்: ஏப்ரல் 28 (வியாழக்கிழமை)
 இடம் : கீழ்ச்சேரி - காஞ்சிபுரம் மாவட்டம்
 தொடர்புக்கு : அந்தோணி ராஜ்,
 அருள்ஒளி உறவின்முறை சங்கம்
 பேசி: 26502314/26506807/26529838

மலைவாழ் பழங்குடிப் பெண்கள் தின விழா

நாள்: 21-4-2005 (வியாழக்கிழமை)
 இடம் : ஜமுனாமாதூர்-ஜவ்வாது மலை, வேலூர்
 தொடர்புக்கு:
 அருட்தந்தை அந்தோணிசாமி
 பேசி: 0-94440-08880

கணிதம் நம் உடமை

குடியரசன்

செயலிகளைப் பொருத்து இரண்டு வெவ்வேறு நிகழ்வுகள் முன்பின் மாற்றம் செய்யப்பட்டாலும் ஒரே விளைவைத் தருகின்றது. சில செயலிகள் திட்டமிட்டு ஒரே விளைவைத் தருவதில் விருப்பம் கொள்வதில்லை. மனிதன் இதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தீகரியாயம் சொல்கிறது.

நிகழ்காலத்தில் நாம் கணிதத்தை குறிகள் மூலமாகப் பயன்படுத்துகிறோம். இந்த குறிகளின் அடிப்படையை கேள்விக்குட்படுத்துவதில்லை. அவ்வாறு கேள்விக்குட்படுத்தாதது விசாலமான அறிவை நோக்கிய கணிதமாக இருக்கவியலுமா என்ற வினா எல்லோர் மனதிலும் தோன்றுவது இயல்பே. உண்மையிலேயே நவீன இயற்கணிதம் Modern Algebra அல்லது Abstract Algebra வகைக் கணிதம் நாம் செயல்படுத்தும் இயற்கணிதத்தை அதன் அடிப்படையை கேள்விக்குட்படுத்துகிறது.

Infinity அதாவது வரையறுக்கவியலாத மிகப் பெரிய எண் (∞) என்பதை கணிதம் சரியான எண்ணைப் பொருத்தி குறிப்பிடவில்லை. நம்மால் குறிப்பிடப்படும் எந்த எண்ணையும்விட இந்த ∞ மிகப்பெரியது என்பது குறி எண்ணாகவே இருக்குமே தவிர ஓர் நிலைத்த எண்ணாக இருக்கவியலாது. என்ற எண்ணிற்கு ஒரு நிலையான எண்ணை நாம் பொருத்த முடியுமானால், எண்களின் தொடர்ச்சி முடிவுற்றுப்போகும். எண்கள் முடிவுரு கணமாக உள்ளபோது அதில் காணப்படும் உச்சபட்ச எண், ஒரு நிலைத்த எண்ணாக இருக்க இயலாது.

நிலைபெறாத ஓர் எண்ணை, நிலைத்த எண்ணோடு ஒப்பிடுவது இயற்கணிதத்தில் சாத்தியமில்லை. அதாவது முடிவுரு கணமாக எண்களின் தொடர்ச்சியை வரையறுத்துள்ள நாம், அந்த முடிவுரு கணத்தின் மீப்பெரிய எண் ஒன்று உள்ளதாகவும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளோம். அவ்வெண் இதுதான் என்று வரையறை செய்ய இயலாத எண்ணாக உள்ள போதும், அதன் பண்புகளை உறுதி செய்ய வேண்டியுள்ளதால் அவ்வெண் ∞ infinity என நவீன இயற்கணிதம் குறிப்பிடுகிறது.

$$\infty + 5 = \infty$$

$$\infty - 100 = \infty$$

$$\infty \times 25 = \infty$$

$$\frac{\infty}{40} = \infty$$

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நால்வகைச் செயலிகளில் ∞ என்பதோடு ஒரு எண்ணை கூட்ட, கழிக்க, பெருக்க, வகுக்க விடை ∞ என்ற மாறாத எண்ணை கிடைப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

∞ என்பது ஓர் எண்ணாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்போது, அவ்வெண்ணோடு இன்னுமொரு எண்ணை சேர்க்கும்போது மதிப்பு கூடுவது இயல்பானதே. ஆனால் இயல்பிற்கு மாறாக அவ்வெண் அப்படியே உள்ளதாக இருப்பது நம் கணித செயலிகளான $+$, $-$, \times , \div ஆகியவற்றை பிழையுள்ளதாக மாற்றாதா?

1. ∞ என்பது ஓர் எண்ணாக இருப்பின் அதனுடன் சேரும் எண்ணால் அது கூடவோ, குறையவோ மாறாமல் இருப்பது சாத்தியமா?

2. கூடுதலும், குறைதலும் ∞ என்ற எண்ணிற்கு சாத்தியம் என்று இருந்தால் அந்த எண் மீப்பெரிய எண்ணாக எப்படி இருக்கவியலும்?

3. இந்த இரு வினாக்களையும் பொருத்திப் பார்க்கும்போது ∞ என்ற எண்ணிற்கான 'அளவு' கிடைப்பதற்குப் பதிலாக, அவ்வெண்ணிற்கான 'விளக்க வரையறை' கிடைக்கிறது.

4. கணிதம் ∞ என்ற எண்ணின் வரையறையை விளக்குவதில், வரையறையை கட்டமைப்பதில், கணித உண்மைகளை, தேவைகளை எல்லைகளாக உறுதி செய்துள்ளது.

5. இதை ஓர் எளிய உதாரணத்தின் மூலம் பார்ப்போம்.

6. வங்காள விரிகுடாவில் உள்ள 'துளி' தண்ணீர்த் துளிகள் மிகமிக அதிகம். இங்கு ∞ தண்ணீர்த் துளிகள் உள்ளதாகக் கொள்வோம். நாம் ஒரு லிட்டர் தண்ணீரை வங்காள விரிகுடாவில் ஊற்று வோம். தற்போது வங்காள விரிகுடாவில் உள்ள தண்ணீர்த் துளிகளின் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கும் என்ற முடிவை நாம் எடுப்பது இயல்பில் சாத்தியமா?

7. இதைப் போலவே ஒரு விட்டர் தண்ணீரை வங்கக் கடலில் இருந்து எடுத்துவிட்டு எவ்வளவு தண்ணீர் துளிகள் குறைந்துள்ளது என்று மதிப்பிடுவதும் இயல்பு அல்லாததுவே.

8. எனவே வங்கக் கடலின் நீர்த்துளிகளின் எண்ணிக்கையை ∞ என்று எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு கூட்டலும், கழித்தலும் நிகழ்ந்தாலும் மாற்றம் நீர்த்துளிகளின் எண்ணிக்கையில் நிகழப் போவதில்லை என்பது வழி உண்மையாக உள்ள போது

$$\begin{aligned} \infty + 5 &= \infty \\ \infty - 100 &= \infty \end{aligned}$$

என்பது வழி உண்மையாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகிறது.

9. இங்கு ஒரு புதிய உண்மை மீண்டும் வெளிப்படுகிறது. ஒரு விட்டர் தண்ணீர் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் 'நீர்த்துளிகளை' கொண்டிருக்கும். கடலில் கொட்டப்பட்டாலும் அந்த நீர்த்துளிகள் மறைந்துவிடப் போவதில்லை. அவை ஒப்பீட்டளவில் மிகமிக குறைந்திருப்பதால் கணக்கிடப்படாமல் இருப்பதால் கணக்கிட நேரடியாக இயலாமல் போகலாம். ஆனால் கணிதம் அது போல எந்த ஒரு மாற்றத்தையும் அளவிடாமல் சென்று விட இயலாது. கூடாது.

10. இதை வரையறை செய்யும்போது, வங்கக் கடலின் மொத்த நீர்த்துளிகள் ∞ . ஒரு விட்டர் தண்ணீரைச் சேர்த்த பிறகு அங்கு உள்ள மொத்த நீர்த்துளிகள் ∞ . ஆனால் இந்த இரண்டு ∞ களும் சமம் அல்ல, எனவே $\infty = \infty$ என்பதை கணிதம் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கிறது.

11. இதை மனித உணர்வுகளின் வீச்சை ∞ எண்ணங்களாகக் கொள்வோம். சூழல் அவன் மீது நிகழ்ந்தும் கருத்தியல் தாக்கங்கள் ஒப்பீட்டளவில் மீச்சிறு அளவாக இருக்கும். இதனால் அவன் மாறிட வேண்டுவதில்லை. மாறுவதும் இல்லை. அதே நேரத்தில் இரண்டு அடுத்தடுத்த வினாடிகளில் மனிதன் ஒரே மாதிரி இருப்பதும் இல்லை. இது பவுத்தத்தின் அடிப்படை வாதம். ஒரு நொடிகால அவகாசத்தில் மனிதன் மாறுவதில்லை. ஆனால் அவன் ஒரே மாதிரி இருப்பதும் இல்லை என்பதை புத்தர் தம்ம பதத்தில் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

12. வங்கக்கடலின் நீர்த்துளிகளின் எண்ணிக்கை ∞ . இந்தியப் பெருங்கடலின் நீர்த்துளிகளின் எண்

ணிக்கை ∞ . அதாவது மிகமிகப் பெரிய எண்ணிக்கை கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாக இவ்விரு கடல்களின் மொத்த நீர்த்துளிகளின் எண்ணிக்கை தனித்தனியே சமம் என்று ஒரு போதும் ஆகிவிடாது என்பவை நமது புரிந்து கொள்ளும் அறிவு பதிவு செய்கிறது. அதாவது $\infty \neq \infty$.

13. இந்த விளக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக

$$\left. \begin{aligned} \infty - \infty &= \\ \infty + \infty &= \\ \infty \times \infty &= \\ \infty \div \infty &= \end{aligned} \right\} \begin{array}{l} \text{indeterminant} \\ \text{forms} \\ \text{(தேளப் பெறாக, வடிவங்கள்)} \end{array}$$

என்று கணிதம் வரையறை செய்கிறது.

14. கணிதம் கூடுதல் தகவலை இந்த ∞ பற்றி குறிப்பிட்டாலும் அதை பவுத்தம் தொண்மைக் காலம் தொட்டே ஆய்வு செய்திருந்தாலும், கணிதத்தையும் பவுத்தத்தையும் நேர் செய்து ஆய்வுகள் இதுவரை வெளிவரவில்லை.

15. புத்தர் குறிப்பிடுகிறார்,

செயலிகளைப் பொருத்து இரண்டு வெவ்வேறு நிகழ்வுகள் முன்பின் மாற்றம் செய்யப்பட்டாலும் ஒரே விளைவைத் தருகின்றது. சில செயலிகள் திட்டமிட்டு ஒரே விளைவைத் தருவதில் விருப்பம் கொள்வதில்லை. மனிதன் இதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தீகரியாயம் சொல்கிறது.

16. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டைப் பாருங்கள்

$$4+8=12$$

$$8+4=12$$

$$3 \times 5 = 15$$

$$5+3=15$$

$$4-8=-4$$

$$8+4=4$$

$$3 \div 5 = 0.6$$

$$5 \div 3 = 1.66$$

கூட்டலும், பெருக்கலும் தங்கள் விளைவுகளை நிகழ்வுகளின் முன்பின் மாற்றத்திலும் தக்க வைக்கின்றன.

கழித்தலும், வகுத்தலும் "இழப்பையே" குறிப்பிடும்போது அவை ஒரே விளைவை தருவதில்லை.

கூட்டலும், பெருக்கலும் "சேர்ப்பையே" விளைவிப்பதால் அவை ஒரே விளைவைத் தருவதாக படித்தம் நம்மை புரிந்து கொள்ள வைக்கிறது.

17. எ என்பது தேவையற்ற கணித விளக்கம். இது கணிதத்தில் எவ்வித நேரடி பயனும் தரவல்லது அல்ல என்று வாதிடுவோமானால் கீழ்க்காணும் விளக்கத்தைப் பாருங்கள்.

$$1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \frac{1}{6}, \dots$$

இந்தத் தொடரின் மொத்த எண்கள் நம்மால் வரையறுக்க இயலாது. ஆனால் இறுதி எண்கண்டிப்பாக பூஜ்ஜியமாக இருக்க வேண்டும். காரணம்

$$1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \frac{1}{6}, \frac{1}{7}, \dots$$

(1, .5, .3, .25, .2, .13, .12, ...)

என்பதாக உள்ளது. அதாவது விடைகளின் மதிப்பு குறைந்து கொண்டே செல்கிறது.

18.

$$\frac{1}{1}, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \dots, \frac{1}{\infty}$$

என்ற ஓர் எண்ணை உச்சமாக இருக்கும் என்பது தெளிவு. அதன் விடை எண் மிகமிகக் குறைந்த எண்ணாக இருக்கும் என்பதும் தெளிவு.

19. இந்தத் தொடரில் மொத்தமுள்ள எண்களின் எண்ணிக்கை ∞ . ஒவ்வொரு எண்ணின் "பகுதி"

$$\left(\frac{1}{5} = \frac{\text{தொகுதி}}{\text{பகுதி}} \right)$$

கூடிக்கொண்டே போகும்போது இறுதி எண்ணின் பகுதி என கொள்ளப்படுகிறது.

20. தொடர் நகரும்போது விடை குறைவதால் இறுதி எண் பூஜ்ஜியமாகவே இருக்கும்.

இதில் படித்தத்தின் சூன்யவாதக் கோட்பாடுகள் விளக்கமடைகின்றன.

இதை வருங்கட்டுரையில் காண்போம்.

- தொடரும்

பிறகுடன் ஒரு சொல்லால்

ப்ரியம்

பலவீனம் என்கிறாய்
சோடாபுட்டிக்குள் உருளும்
கோலிக் குண்டைப் போல
சிறைப்பட்டிருக்கிறாய் என்கிறாய்.

தலை கவிழச் செய்யும் தோல்வி
தாங் வொண்ணாத்துயர்
இவை
சபிக்கப்பட்ட பிறவியின் தலைவிதி.

வந்துவிடு என்கிறாய்.

நண்ப!
சில விதிகள் பொதுவானவை.
உருவ அமைப்பிலும்
உலக வாழ்க்கையிலும்
முரண்படுபவையும் அவைதான்.

விதிக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து தப்பித்துச்
செல்ல நான் தயாராக இல்லை.
எதிர்கொள்ள காத்திருக்கிறேன்.

ஆனால்
என்னிடம் மீண்டும் குரங்குகளாக்கும்
திட்டமில்லை.
எரியூட்டிடும் எண்ணங்களில்லை.
இரத்தம் குடிக்கும் அதிகாரமில்லை.
நிழலை அழிப்பதற்கும்
அடிமைப் படுத்துவதற்கான
தந்திரங்களும் இல்லை.

வீரம் என்ற சொல்லுக்கு
பல பொருளுண்டு
நண்ப.

மருத்துவர் வீ. புகழேந்தி

மருந்துகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்களும், மாற்றத்திற்கான தேவையும்

இந்தியாவில் 80% மக்கள் மருத்துவ சேவைக்காக தனியார் துறையை சார்ந்துள்ளார்கள்.

இந்தியாவில் மருந்திற்கான செலவு, மருத்துவ செலவில் 50% ஆக உள்ளது. அமெரிக்காவில் இது 7% மட்டுமே.

கணிணி மெந்துறைக்கு அடுத்தபடியாக அதிக லாபம் ஈட்டித்தருவது மருந்துத் துறைதான். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மருந்துத் துறையின் வளர்ச்சி, சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 20 முதல் 50% அதிகமாக உள்ளது.

இந்தியாவில் 17,000-க்கும் மேலான மருந்து தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

மருந்துத் துறையின் லாபத்தைப் பார்த்து பிற குழு மங்களும் மருந்து தயாரிக்கும் துறையில் நுழைந்துள்ளன. (உம். JK டயர்ஸ், கேம்லின் மை, மெஸ்கோ, ரானாக் குழு (Rannag Group).

பல மருந்து குழுமங்கள் மருந்து விற்பனையில் உள்ள உயர் அதிகாரிகளுக்கு வெறும் சம்பளமாக மட்டும் மாதம் ரூ. 2.5 இலட்சம் கொடுக்கிறது.

பல மருந்துக் குழுமங்கள் அவர்களின் மருந்தை, குறிப்பாக தேங்கிக் கிடக்கும் மருந்துகளை விற்க, மருந்துக் கடைகளுக்கு போனஸ் என்ற பெயரில் கூடுதல் மருந்தினைக் கொடுத்து (வேறு ஒரு குழுமத்தின் மருந்து மருத்துவச் சீட்டில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும்) விற்கச் செய்வது சட்டப்படி குற்றமாக இருந்தும், பரவலாக அதுவும் நடைபெற்று வருகிறது.

இந்தியாவில் மட்டும்தான் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பலர், மருந்து தயாரிக்கும் துறையில் ஈடுபட்டு லட்சாதிபதிகளாகவும், கோடீஸ்வரர்களாகவும் ஆகியுள்ளனர்.

இந்தியாவில் 60 சதவீத மருந்துக் கடைகளில் மருந்துத்துறை பயிற்சி பெற்றவர் (Pharmacist) இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த 8 ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு வருடமும் தில்லியைச் சார்ந்த அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணர் ஒருவர் தில்லியைச் சார்ந்த மருந்து குழுமம் ஒன்றால் சவிட்சர்லாந்திற்கு இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். அதற்கு கை மாறாக அவர், அந்த மருந்துக் குழுமத்தின் கிருமிக் கொல்லியை மட்டும்தான் தனது நோயாளிகளுக்கு எழுதிக் கொடுத்துள்ளார்.

Johnson & Johnson எனும் நிறுவனம் தனது தயாரிப்பான சிறுநீரக நோயாளிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் Epoetin alfa எனும் மருந்தை சிரமமின்றி விற்பதற்காக 300 சிறுநீரகத் துறை வல்லுநர்களை 3 மணி நேர மருத்துவ சுருத்தரங்கிற்காக சிங்கப்பூருக்கு இலவசமாக அழைத்துச் சென்று, 3 நாட்கள் அங்கேயே தங்கும் ஏற்பாட்டினையும் செய்துள்ளது. வல்லுநர்களின் கணவர்/மனைவிமாரும் இந்த இலவசப் பயணத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இப்போது சொல்லாமலே புரியும்; அந்த மருந்துதான் சந்தையில் அதிக அளவு விற்கப்படுகிறது என்பது.

ராண்பாக்சி நிறுவனம் தனது தயாரிப்புகளை அதிக அளவு பரிந்துரைக்கும் 400 மருத்துவர்களை பாங்காக்கிற்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளது.

கிளாக்சோ நிறுவனம் ஆயிரக்கணக்கில் குளிர் சாதன பெட்டிகளை மருந்துக் கடைகளுக்கு பரிசாக வழங்கியுள்ளது.

இந்தியாவில் பல சமயம் மருந்து குறித்தான மருத்துவர்களின் தேர்வு தேவையற்ற பண விரயத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும், அறிவியல் பார்வைக்கு புறம்பானதாகவும் உள்ளது தெளிவாக தெரிய வந்துள்ளது. உதாரணம்

1. இனப்பெருக்க உறுப்புகளில் தோன்றும் ஒரு வித நோய்த் தொற்றுக்கு (Chlamydial infection) சிகிச்சை அளிக்க தொடக்கத்தில் ரூ.14 செலவில் டெட்ராசைக்ளின் (Tetracycline) எனும் மருந்தே போதுமானது. இருப்பினும் பல மருத்துவர்கள் விலை உயர்ந்த ஓபிளாக்சின் (Ofloxacin) எனும் மருந்தை எழுதிக் கொடுத்து ரூ. 70 முதல் ரூ. 380 வரை செலவு செய்யுமாறு நோயாளிகளை பணிக்கின்றனர்.

2. வயிற்றுப் புண்ணை எடுத்துக் கொண்டால், விலை அதிகமர்ன, பெருமளவு வித்தியாசம் இல்லாத பேண்ட்டோபிரசோல் (Pantoprazole) (ரூ.65/10 மாத்திரைகளுக்கு) பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. அதே நோயை ஒமிபிரசோல் (Omeprazole) (ரூ.40/10 மாத்திரைகளுக்கு) என்ற மாத்திரையைக் கொண்டே நல்ல சிகிச்சை அளிக்க முடியும்.

3. இதே போன்றே, இரத்தக் கொதிப்பை சரி செய்ய/கட்டுக்குள் வைக்க எனலாப்ரில் (Enalapril) எனும் மருந்திற்குப் பதிலாக, விலை உயர்ந்த, பெரு

மளவு வித்தியாசம் இல்லாத பெரிண்டோபிரில் (Perindopril) பரிந்துரைக்கப் படுவதையும் சுட்டிக் காட்டலாம்

சாதாரணமான, வழக்கத்தில் உள்ள மருந்துகளைக் கொண்டே வியாதியை சரி செய்யாமல், சாதாரண மருந்தால் கேட்கவில்லையெனில் மட்டுமே தேர்வு செய்யப்படும் புது மருந்துகளை, முதலிலேயே சிகிச்சைக்காக கொடுப்பது நல்லதொரு செயலன்று.

(உ.ம்.) மலேரியாவைக் கட்டுப்படுத்த குளோரோ குயின் (Chloroquine) எனும் மருந்தே சாதாரணமாக போதுமானது. அதில் சரியாகக் குறையவில்லையெனில் மெப்ளோகுயின் (Mefloquine) எனும் மருந்தை பயன்படுத்தலாம். முதலிலே குளோரோகுயினுக்கு பதில் மெப்ளோகுயின் கொடுத்தால், கிருமிகள் மெப்ளோகுயினுக்கு எதிராக செயல்படும் சக்தியை வளர்த்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகம். இதனால் விரைவில் அனைத்து கிருமிகளும் கிருமிக் கொல்லிக்கு எதிரான சக்தியை விரைவில் உருவாக்கி அந்நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மிகுந்த சிரமத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

மூக்கில் நீர், சளி வருவதைக் கட்டுப்படுத்த Glaxo நிறுவனம் Actifed எனும் மருந்தை விற்பனை செய்து வருகிறது. பிற நாடுகளில் அந்த மருந்தில் Pseudoephedrin எனும் வேதிப்பொருளும், இந்தியாவில் மட்டும் Phenyl Propanolamine (PPA) எனும் வேதிப் பொருளும் உள்ளது வேடிக்கையானது. PPA விலை குறைவானது என்பதுதான் இதற்குக் காரணம். இதனால் உட்கொள்பவர்களுக்கு பக்க விளைவாக பக்கவாதம் ஏற்படுகிறது என கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் தான் கேள்வி கேட்பவர்கள் (எதிர்த்து) இல்லையே! இருந்தாலும், பணம், பத்திரிக்கை பலத்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்தி விடலாமே.

தேவையற்ற மருந்துகளால் ஏற்படும் பணவிரயத்தை கீழ்வரும் உதாரணம் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம்

இருமல் சிரப்புகள் மூலம் ஓராண்டில் கிடைக்கும் நிகர வருமானம் இந்தியாவில் ரூ. 800 கோடி என கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மருந்துப் புட்டியில் அதன் விலை ரூ.24 என எழுதியிருக்கும். மருந்துக் கடைகளுக்கு அது ரூ.10க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. (150% இலாபம்). அதை உற்பத்தி செய்பவருக்கான செலவு ரூ. 7 மட்டுமே. பல சமயம் அவற்றால் பலன் பெரிதாக இல்லை.

பல மருந்துகளின் விலை மீதான கட்டுப்பாடு காரணமாக பல குழுமங்கள் (உ.ம்.) லைகா லேப் (Lyka Lab) உயிர்காக்கும் கிருமிக் கொல்லிகளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பதிலாக (பல சமயம் தேவையற்ற) இருமல் மருந்து உற்பத்தியை நாடிச் சென்றுள்ளன.

மருந்தின் விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் மருந்துக் குழுமங்களுக்கே முக்கிய பங்கு உள்ளது. (உ.ம்.) சில்டினாபில் (Sildenafil) எனும் மருந்தை ஒரு குழுமம் அதன் முதல் வெளியீட்டில் மாத்திரை ஒன்றுக்கு ரூ. 12

என முடிவு செய்திருந்தது. அது வெளிவந்த ஒரு வாரத்திற்குள் வேறு ஒரு குழுமம் அதை ரூ.18 (ஒரு மாத்திரையின் விலை) என முடிவு செய்தது. அதைப் பார்த்து முதலில் அதை வெளிக்கொணர்ந்த குழுமம் தனது இரண்டாவது வெளியீட்டில் அதன் விலையை உயர்த்தியது. அடுத்து வந்த 5 மருந்துக் குழுமங்களும் அதன் விலையை ரூ. 18 ஒரு மாத்திரை ஏன்றே விற்கத் தொடங்கின. அமெரிக்காவில் இத்தகையதொரு சம்பவம் நடந்திருந்தால் அந்த 5 மருந்துக் குழுமங்களின் தலைவர்களும் US Anti-Trust Law-வின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம்.

இந்தியாவில் அத்தகைய சட்டங்கள் இல்லை. சட்டங்கள் இருந்தாலும் அவை முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

மருந்தின் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடும் முறையாக அமல்படுத்தப்படுவதில்லை. சந்தையை ஆளும் சில மருந்துகளின் விலை ((உ-ம். Captopril (Aceten), ரானிடிடின் (Ranitidine), செபடாக்சிம் ஊசி (Cefatoxime injection) அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட விலையைக் காட்டிலும் கூடுதலாகவே உள்ளது.

மருந்து விற்பனையில் முதல் 300 இடங்களைப் பிடித்த மருந்துகள் - ஓர் அய்வு

விற்பனையில் முதல் 300 இடங்களைப் பிடித்த மருந்துகளின் மூலம் ஓராண்டில் கிடைக்கும் மொத்த வருமானம் ரூ. 19,000 கோடி - (ORC-Nielson October 2003). ஆய்வின் முடிவு, இந்த 300 மருந்துகளில் 115 மருந்துகள் மட்டுமே (38% மருந்துகள்) 2003ல் வெளியான அத்தியாவசியமான மருந்துப் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆக 62% மருந்துகள் மிகவும் தேவையான மருந்து பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த 62% மருந்துகளில் பல மருந்துகள் தேவையற்றதாகவும், அதிக பலன் அற்றதாகவும், ஆபத்தானதாகவும் உள்ளது அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்தல் நல்லது.

இந்த தேவையான 115 மருந்துகளை வகைப்படுத்தினால் அவற்றை 68 வகைக்குள் அடைத்து விடலாம்.

மிக அதிக விற்பனையில் உள்ள பெரும்பாலான மருந்துகள் “மிகவும் தேவையான மருந்து” பட்டியலில் இல்லாமல் இருப்பது, பெரும்பாலான மருந்துகள் தேவை யற்ற செலவுகளை பெருக்குவதாகவும், விற்பனையாகும் மருந்துகள் உண்மையில் மக்களின் மருத்துவ தேவைகளுக்கு ஏற்ப அமையவில்லை என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

கோரக்ஸ் (Corex) எனும் இருமல் மருந்து போதைப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் பல வடகிழக்கு மாநிலங்களில் அதன் பயன்பாடு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இதன் விற்பனைதான் இந்தியாவில் முதலிடத்தில் உள்ளது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் வருட வருமானம் ரூ. 88 கோடி.

நிமுசிலைட் (Nimusulide) (Nise) எனும் மருந்து

பட்டியலின் 14வது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இது வலி, சுரத்தைக் குறைக்க பயன்படுகிறது. ஆனால் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிற வளர்ச்சியற்ற நாடுகள், இலங்கை, வங்கதேசத்தில், அதன் பக்க விளைவுகள் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டு பயன்பாட்டில் இல்லை. இந்தியாவில் மட்டும்தான் அது தனித்தோ, பிற மருந்துகளோடு சேர்ந்து கூட்டு மருந்தாகவோ கிடைக்கிறது.

இந்த முதல் 300 மருந்துகளில் 36 மருந்துகள் மட்டுமே (ஏறக்குறைய 10%) விலைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது. (Covered by Drug Price Control Order (DPCO)).

இந்த புள்ளி விவரங்கள் இந்தியாவில் “மிகவும் தேவையான மருந்துகள்” பட்டியலில் இடம் பெறாத தேவையற்ற மருந்துகள், இடம் பெற்ற தேவையான மருந்துகளைவிட அதிக விற்பனையில் உள்ளது என்பதையும், நல்ல பலன் கொடுக்கும் விலை குறைந்த மருந்துகளைக் காட்டிலும், கூடுதல் பலன் அதிகம் அளிக்காத அதிக விலை கொண்ட மருந்துகள், அதிக விற்பனையில் உள்ளது என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இங்கு தயாராகும் மருந்து உற்பத்தியும், மருந்து விற்பனையும், மக்களின் உண்மையான தேவைகளுக்கு ஏற்ப அமையவில்லை என்பதும் கண்கூடானதாகும்.

இந்த 300 மருந்துகளில் பெரும்பாலானவை தற்போதைக்கு காப்புரிமைக்கு (Patent) வெளியில்தான் உள்ளன.

கிருமிக் கொல்லிகள் (Anti-infectives), வலி நிவாரணிகள் (Analgesics), ஹார்மோன் வியாதிக்கான மருந்துகள் (உ.ம்.) சர்க்கரை நோய் (Diabetes), சத்து மாத்திரைகள், இருதயத்தை காக்க வல்ல மருந்துகள், இருமல், சளி மருந்துகள்/நுரையீரல் பாதிப்பை தடுக்கும் மருந்துகள், செரிமானக் கோளாறுகளை சரி செய்யும் மருந்துகள், ஒவ்வாமை மருந்துகள் (Anti-allergics), வலிப்பு நோயைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்துகள் (Anti-convulsants), இரத்த சோகைக்கான மருந்துகள் ஆகிய இவையே முதல் 10 வகை மருந்துகளின் விற்பனையில் 1-10 இடத்தை பிடித்துள்ளன.

இத்தகைய மருந்துகளின் விற்பனை, இந்த மருந்துகளை சாப்பிடாவிட்டால் உயிருக்கே ஆபத்து என சில சமயம் மிகைப்படுத்தப்பட்டு, மருந்துவர்களால் தொடர்ந்து அதிகம் இருக்கும் வண்ணம் செய்யப்படுகிறது.

இத்தகைய மருந்துகள் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயின் (பணத்தின்) பெரும்பகுதி, மிகவும் தேவையான மருந்துகள் பட்டியலில் இல்லாத, தேவையற்ற மருந்துகள் மூலமும், அரசின் விலைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வராத (இடம் பெறாத) மருந்துகள் மூலமும் கிடைக்கின்றது என்பது மாற்றத்தின் தேவையை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது.

மருந்துக் குழுமங்களின் மக்கள் விரோத,

சட்ட விரோத செயல்பாடுகள்

1. Glaxo-Smith Kline Beechem (GSK) நிறுவனம் தனது AIDS மருந்தினை அதன் பக்க விளைவுகளை அறிய அனாதைக் குழந்தைகளிடத்து கிறித்துவ மடங்களின் துணையோடு அவர்களின் விருப்பத்தை பெறாமலே, தெரியப்படுத்தாமலே பரிசோதித்தது தெரியவந்துள்ளது. அந்நிறுவனத்தின் மீது அதற்காக வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது.

2. ஹைதராபாதத்தைச் சேர்ந்த உயர் உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு தயாரான மருந்தினை வயதானவர்களிடத்து பரிசோதித்ததில் 7 பேர் இறந்துள்ளனர். அதே போன்று பெங்களூரைச் சேர்ந்த நிறுவனமும் தனது மருந்தினை நோயாளிகளுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் மீது பரிசோதித்துள்ளது. இதனால் இவர்கள் மீது பொது நல வழக்கு (PIL) தொடரப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் யாரும் சம்பந்தப்பட்ட அரசு நிறுவனத்தினரிடமிருந்து பரிசோதனை செய்வதற்கான உரிமையை பெறவில்லை. (ஏற்கனவே திருவனந்தபுர புற்று நோய் சிகிச்சை மையத்தில் நோயாளிகள் மீது மருந்தின் முழு விவரங்களை தெரிவிக்காமலே அவர்கள் மீது பரிசோதிக்கப்பட்டது தெரிய வந்ததும், அரசு, இந்திய மருத்துவ சங்கம் (IMA), மெடிக்கல் சவுன்சில் (இந்தியா) (MCI) டிடவடிக்கை எடுக்காதது அனைவரும் அறிந்ததே! அரசின் கட்டுப்பாடு எந்த லட்சணத்தில் உள்ளது என்பதை இதன் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.)

3. மன அழுத்தத்தால் (Depression) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மருந்துகளின் (Fluoxetine) பின் விளைவுகளை அவர்கள் அறியும் மொழியில் தெரியப்படுத்தாமல், அவர்கள் அம்மருந்தினால் ஏற்படும் பின் விளைவுகள் காரணமாக இறந்துள்ளனர். (தற்கொலை செய்து கொள்ளும் தன்மையை இத்தகைய மருந்துகள் தூண்டுகின்றன என தெரிய வந்தும், அத்தகைய முடிவுகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தாமல் இருந்தது தெரிய வந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவும் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது.

4. உலகமயமாதல் / WTO உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக சனவரி 2005 முதல் வேதிப் பொருளின் பெயரை மட்டுமே வைத்து விற்பனை செய்யக்கூடிய மருந்துகளின் (Generic Drugs) விலை 10-20% வரை கூடியுள்ளது. இதில் மிகவும் தேவையான மருந்துகளும் அடங்கும் (உ.ம்.) சுரத்திற்கு பயன்படும் பாரசிட்டமால் மாத்திரை 1000 மாத்திரைக்கு ரூ.135 என இருந்தது ரூ.155 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இதனால் வறுமையால் வாடும் ஏழை மக்களின் பாடு திண்டாட்டமே.

மாற்றம் நோக்கி சிந்திக்கும் மக்கள், மொத்த சமூகத்தை/குறிப்பாக ஏழை மக்களை பாதிக்கும் மருத்துவ சீர்கேடுகளை உணர்ந்து களத்தில் இறங்க வேண்டிய நேரமிது.

(உதவி : Medico Friends Circle Bulletin, June-July)

முற்பகல்...
கிழிந்த...
நகரமெல்லாம்...

வேரின் வம்சம்

■ கே. சுப்பிரமணியம்

நீ வாழ... வளர
பச்சையாக மலராக
காயாக கணியாக
உயர்ந்த மரமாக - நீ
வாழ வளர
அடித்தடடில் நிற்கும்
நீரைத் தேடும் வேர்களே
நீரைத் தேடும்
வேரின் வம்சம்
உழைப்பது என் குடி
ஏமாற்றிப் பிழைப்பது
மேட்டுக்குடி.

நாடு நகரமெல்லாம்
சுத்தம் செய்வது என்குடி
சுகமாய் - சுத்தமாய் இருப்பது
மேட்டுக்குடி
அடித்தட்டு தானடா
நீரைத் தேடும்
வேரின் வம்சம்
வேர் மட்டும்
கெட்டுவிட்டால்
பட்ட மரம் - மேட்டுக்குடி
மறவாதே
பச்சையாக வாழும்
மேட்டுக் குடியை
கொச்சைப்பட சொன்னால் - நீ
ஒரு ஏமாற்றுப் பேர்வழி.

உடல் மொழி

■ வை. சரண்யா

உன் பார்வையின் பொருளுணர்ந்த
அர்த்தம் புரியாமலில்லை.
பேசும்போதும், எழுதும்போதும்
தவறிப்பட்டதற்காய், - நீ
துடித்த துடிப்பை உணராமலில்லை...
நாகுக்காய் நீ தவிர்த்த வேலைகளை
நான் அறியாமலில்லை...
உருவத்தில் எனைப்போலிருந்தும்
கூடுதலாய் முக்கியத்துவம் தருவது
எனை உறுத்தாமலில்லை
இருந்தும்
எதிலும் நான் சளைத்ததில்லை.
பெண் விடுதலை பேசுத்திரியும்
உனது சித்தாந்தத்தின் குரல்வலை
எம் விடுதலை பற்றி களவினும்
சிந்தித்ததாய் தெரியவில்லை - தோழியே
உன்னுள் உறைந்துகிடக்குமந்த
சாதிவெறி உடைத்தெரிகையில்,
நிச்சயம்
நம் விடுதலை சாத்தியப்படும்

27-3-2005

அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற நிலவுரிமைப் போராட்ட மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள்

தீர்மானம் 1

தலித்துகளுக்கு நில உரிமை மறுப்பும் ஒரு மனித உரிமை மீறலே என்று இம்மாநாடு பிரகடனப் படுத்துகிறது.

தீர்மானம் 2

தலித் நில உரிமையை மீட்க அரசியல் கட்சிகள் முன் வரவேண்டும் என்று அவ்வமைப்புகளை இம் மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.

தீர்மானம் 3

மொத்தமுள்ள விளைநிலங்கள் மற்றும் தரிசு நிலங்களில் 20% தலித்துகளுக்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டும். இதை முறைப்படுத்த ஓர் ஆய்வுக் குழுவை அரசு அமைக்க வேண்டும்.

தீர்மானம் 4

தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் நிலங்களை பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு அளிப்ப தற்கு மாற்றாக தலித்துகளுக்கும் பழங்குடியினர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும்.

தீர்மானம் 5

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தலித்துகளின் பயன்பாட்டில் உள்ள நிலம் மற்றும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கீடுப்படி சேர வேண்டிய நிலம் ஆகியவற்றை கண்காணித்து உறுதி செய்ய மைய அரசு தனி ஆணையம் அமைக்க வேண்டும்.

தீர்மானம் 6

நகரப் பகுதிகளில் குடிசைகளில் வாழும் மக்களுக்கு அவர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளிலேயே மனைப்பட்டா வழங்க வேண்டும். அவர்களை நகரங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவதை அரசு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

தீர்மானம் 7

பஞ்சமி நிலங்களைப் பற்றின வெள்ளை அறிக்கையை தமிழக அரசு உடனே வெளியிட வேண்டும்.

தீர்மானம் 8

நில பத்திரப் பதிவு செய்யும்போது "இது பஞ்சமி நிலம் அல்ல" என்ற சான்றிதழை அனைத்து பத்திரங்களிலும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

தீர்மானம் 9

ஒவ்வொரு நிலமற்ற தலித் குடும்பத்திற்கும் 5 ஏக்கர் விளை நிலங்களை அரசு வழங்க வேண்டும்.

தீர்மானம் 10

தலித்துகளுக்கு பணி செய்ய வரும் தலித் அல்லாத தலித் ஆர்வலர்கள், பஞ்சமி நிலங்கள் தலித் அல்லாதவர்களின் கையில் இருந்தால் அதை கண்டுபிடித்து மீட்டெடுக்க முன் வரவேண்டும்.

தீர்மானம் 11

நிலப்பட்டா வழங்கும்போது குடும்பத் தலைவர், தலைவி ஆகிய இருவர் பெயரிலும் இணைப்பட்டாவாகவோ அல்லது பெண்ணுக்கு தனிப்பட்டாவாகவோ வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறது.

தீர்மானம் 12

பழங்குடி மக்களுக்கு வனப்பகுதிகளில் சுதந்திரமாக நடமாடும் உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். விளைநிலங்களில் 5 ஏக்கரை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இலவசமாக வழங்க வேண்டும்.

தீர்மானம் 13

விழுப்புரம் மாவட்டம் திருக்கோயிலூர் வட்டம் கஸ்பா காரணை, வீரமடை மேல்வாலை, சின்ன செவலை மற்றும் வானூர் வட்டத்தில் வாழும் பழங்குடி இருளர்கள் மற்றும் கடலூர் மாவட்டம் கடலூர் வட்டத்தில் தொட்டித் தோப்பு, ஸ்ரீசாமி நகர், பண்ருட்டி வட்ட பாரதி நகர், புதுப்பேட்டை, கொரத்தி எனதிரிமங்கலம், எழுமேடு அகரம் ஆகிய கிராமங்களில் வாழும் பழங்குடி இருளர்கள் சாதிச் சான்றுக்கு விண்ணப்பித்து பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதுவரை சாதிச் சான்று வழங்கப்படாததால் இருளர்களின் கல்வி பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே தமிழக அரசு உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து விழுப்புரம் கடலூர் மாவட்டங்களில் விண்ணப்பித்துள்ள இருளர்களுக்கு விரைவில் சாதிச் சான்று வழங்கவும், பழங்குடியினர் அனைவருக்கும் வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டப்படுகிறது.

27.3.2005 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற நிலவுரிமைப் போராட்ட மாநாட்டின் சில காட்சிகள்

மாநாடு துவக்கமும், நூல் வெளியீடும் (இடமிருந்து வலம்) ஜோஸ், கிருத்ததாசு காந்தி, கருப்பன், நாகேஸ்வரிந, கோபி

திரு. கருப்பன் இ.ஆ.ப. (ஓய்வு)

அருட்தந்தை ஜான் சுரேஷ்

திரு. வி. பாஸ்கரன்

திரு. பூவை லெனின்

திரு. இன்பக்குமார்

பார்வையாளர்கள்

நடவு கலைக்குழு

திரு. ஹரிதாஸ்

திரு. அருள்மணி அரசு

திரு. பாரதிதாசன்

திரு. திருப்பதி

திரு. சன்னா

பார்வையாளர்கள்

திரு. தொல். திருமாவளவன்

திருமதி. சிவகாமி

திரு. ஆறுமுகம்

திரு.எஸ்.டி. கல்யாணசுந்தரம்

திரு. குடியரசன்

திருமதி. பாத்திமா பெர்னார்டு

பறை இசைக்கலைஞர் சங்கம்

திருமதி. ருத் மனோரமா

திருமதி. மகிமை

திரு. கல்யாணி (பிரபா கல்விமணி)

திரு. ஜீவா

திருமதி. செல்வி

திரு. சுப்ரமண்யம்

திரு. சுந்தரபாண்டியன்

பார்வையாளர்கள்

திரு. வேலுச்சாமி

சாரி கலைக்குழு

திருமதி. அருள்மேரி உலகநாதன்

நிலவுரிமை வரலாறு

■ சிவகாமி

மக்கள் இருப்பின் ஆதாரம் நிலம். ஒரு மரம் இன்னொரு மரத்தை உருவாக்கினாலும் மண்ணும், அதன் தாதுக்களும் தான் அவற்றின் வாழ்வாதாரங்கள். அதைப் போலவே மனித வளர்ச்சியின் ஆதாரமாய் விளங்கி வருவது நிலம்.

மன்னராட்சி தொடங்கி மக்களாட்சி வரை நிலத்தின் மீது வரையறையற்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பது அரசு. வசதிக்காகவும், நிலத்தின் வருவாயைப் பெருக்கவும் மக்களுக்கு நிலத்தின் மீதான உரிமை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்றும் நிலத்தின் மீது எல்லையற்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது அரசு.

ஆதிக்குடிகள் குழுக்களாக பண்படுத்திய நிலம், மன்னராட்சியில் மன்னனுக்குச் சொந்தமாகி அவனால் தனது குடிபடைகளுக்கு உழுதுண்ணும் பொருட்டு வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆட்சிகள் மாறும் போதெல்லாம் நிலத்தின் மீதான அதிகாரம் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மறுபகிர்வு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. குறுநில மன்னர்களும், நிலச்சுவான் தார்களும், மிராசுதார்களும் கொண்டிருந்த ஏக போக தற்காலிக உரிமை மக்களுக்கு வெகுவாக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது ஆங்கில ஆட்சியில். இன்றும் அரசு விரும்பினால் தனியார் நிலத்தை நில ஆர்ஜிதம் மூலம் கையகப்படுத்தி மறுபகிர்வு செய்ய முடியும். எனவே தலித்துகள் நிலவுரிமையை சம நீதியின் அடிப்படையிலும், தகுதி அடிப்படையிலும் பெறுவதற்கு எதுவும் தடையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதை நாம் முதலில் உணர வேண்டும்.

சொல்லப் போனால் சமநீதியின் அடிப்படையில் நிலங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் மற்றும் நில உச்ச வரம்பு சட்டம் என்று பல வகை சட்டங்கள் உள்ளன. இச்சட்டங்கள் முறையாக அமலாக்கம் பெறவில்லை என்பதுதான் உண்மை.

நிலம் என்பது விவசாயம் என்று மட்டும் பார்க்கப்பட்டு, விவசாயம் லாபகரமானதாக இல்லை என்ற கோணத்தில் அலசப்பட்டு, ஏனைய துறைகளைவிட மிகக் குறைந்த வகையில் வருமானத்தைத் தருவது என்று குறுக்கப்பட்டு, நிலம் மூலம் அரசு பெறுகிற வரி வருவாயை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு,

நிலத்தின் மீதான மதிப்பு குறைந்துவிட்டதாக ஒரு மாயை தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. படித்து விட்டு நாற்காலியில் அமர்ந்து செய்யும் வேலை அதிக மதிப்பையும்/வருவாயையும், தொழில் முதலீடும் வர்த்தக முதலீடும் அதைவிட அதிக வருவாயைத் தருவதென்பதெல்லாம் உண்மைதான். ஆனால் எப்போதெல்லாம் விவசாயத் துறை இயற்கைச் சீற்றங்களாலும் வறட்சியாலும் பாதிக்கப்படுகிறதோ, அப்போதெல்லாம் நாட்டின் பொருளாதாரம் கடுமையான பின்னடைவைச் சந்திக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. ஏனெனில் ஏறக்குறைய எழுபது சதவிகிதம் மக்கள் இன்னும் விவசாயத்தை நம்பியே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களின் வாங்கும் திறன் குறையும்போது ஒட்டு மொத்தப் பொருளாதாரமும் பாதிப்படையும். ஆகவே நிலம் என்பது நமது பொருளாதாரத்தைத் தீர்மானிக்கும் மிக முக்கிய காரணியாக விளங்குகிறது.

அடுத்து, விஞ்ஞான வளர்ச்சி மற்றும் மனித ஆற்றலின் வளர்ச்சி நிலத்தின் மதிப்போடு நேரடித் தொடர்புடையது. விஞ்ஞான வளர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சியுடன் நிலத்தின் மதிப்பு கூடிக் கொண்டு தான் போகுமேயன்றி குறைவுபடாது. இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக சில விசேஷக் காரணங்களினால் நிலத்தின் மதிப்பு குறைய வாய்ப்புள்ளதே தவிர பெரும்பாலும் மதிப்பு குறைவதில்லை. படித்தவர்களும் பணம் படைத்தவர்களும், ஏன் அரசியல்வாதிகளும் கூட நிலத்தை வாங்கிக் குவிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர்களாயிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

நிலம் உழுவருக்கு உணவோடு பாதுகாப்பையும் சமுதாயத்தில் மதிப்பையும் உருவாக்குகிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்போருக்கு நிலம் மீதான உரிமை என்பது ஆரோக்கிய சிந்தனைக்கும், எதிர்கால சந்ததியினர் வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாதது.

வன்கொடுமை இழைக்கப்படும் தலித்துகளின் வாழ்நிலையை ஆய்வு செய்ததில், பாதிக்கப்பட்ட பலரும் நிலமற்ற, கல்வியறிவற்ற தலித்துகள் தான் என்பது தெரிய வந்தது. சாதிரீதியான வன்கொடுமை கூட தலித்துகளிலேயே நிலமற்றோர் மீதுதான் நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பது, தலித்துகளின் நிலவுரிமை வன்கொடுமைக்கு எதிரான ஆயுதம் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. வன்கொடுமை நடந்தபின் போராட்டம் நடத்துவது தேவைதான் எனினும், வன்கொடுமையே நிகழாமல் தடுக்க வேண்டியது

நமது கடமையல்லவா? சாதி இந்துக்களினால் தாக்கப்படும்போது மட்டும் கொதித்தெழுந்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவது மட்டுமல்லாமல் நிலவுரிமைக்கான தொடர்ந்த திட்டமிட்ட போராட்டமும் அவசியமாகிறது.

உண்மையான சமத்துவம் என்பது எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை என்பது மட்டுமல்ல, எல்லோருக்கும் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுமாகும். இந்தியாவின் பெரும்பான்மை மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்கள். எனவே அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடு, குறியீடாகிய நிலம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் தலித் மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக இவ்வதிகாரத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டே வந்துள்ளார்கள். இப்படி விலக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் சிறிதளவு நிலவுரிமையைப் பெற்றது ஒரு வரலாறு.

கி.பி. 1200 முதல் 1350 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள தென்னிந்திய பொருளாதார வரலாற்றை எழுதிய வரலாற்று வல்லுநர்கள் யாவரும் தமிழ்நாடு மற்றும் கர்நாடகம் உள்ளிட்ட நிலப்பகுதிகளில் நிலத்தை ஆளுமை செய்தவர்கள் பிராமணர்களும், சத்-சூத்திரர்களும் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சத்-சூத்திரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் பிராமணரல்லாத வெள்ளாளர்கள், ஒக்கலிகள் மற்றும் கம்மார்கள். பிராமணர்களிடம் கூலிகளாக வேலை செய்தவர்களை பள்ளர்கள் என்றும், சத்-சூத்திரர்களிடம் கூலிகளாக வேலை செய்தவர்களை பறையர்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். நிலத்தை உடைமையாகக் கொண்டிருந்த ஆதிக்க சாதிகளுக்கும், பண்ணையடிமைகளாயிருந்த பறையர்-பள்ளருக்கும் இடைப்பட்ட உறவு சட்டத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டு, காவல் துறையால் முறையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதல்ல. மாறாக சாதி கலாச்சாரத்தின் வழியாகவே பண்ணையடிமை முறை காப்பாற்றப்பட்டு வந்துள்ளது.

தஞ்சாவூர் நிலப்பகுதியோடு கோயம்புத்தூரை ஒப்பிடும்போது மோசமான பண்ணையடிமை முறை நிலவவில்லை என்றாலும், அங்கும் கொங்கு வேளாளர்கள் பண்ணையடிமைகளைக் கொண்டதான் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். வறண்ட நிலப்பகுதிகளாகிய மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் கள்ளர்-மறவர்கள் நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்து வந்துள்ளார்கள். தற்போது தலித்துகள் பெருவாரியாக வன்கொடுமைக்கு ஆளாகும் இந்நிலப்பகுதிகளில் சாதியின் மோசமான பாதிப்பு குறித்து எந்தக் குறிப்புகளும் வரலாற்றில் இல்லை. ஆதிக்க சாதியினர் நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்தார்கள் எனினும், இப்போது நிலத்தின் மீதுள்ள உரிமைகள் போல, அதாவது சுதந்திரமாக விற்கவும், வாங்கவும், தானம், பட்டா மாற்றம் பெறவும்

மான உரிமைகள் இருந்தனவா என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முகலாயர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் மன்சப்தார் ஜாகிர் முறை மெல்ல மெல்ல அழிந்துகொண்டு வந்தது. இம்முறையின்படி பெரிய நிலப்பகுதிகள் ஜமீன்தார்களின் ஆளுகைக்குக் கீழ் மன்னனுக்கு போர்ப்படையை தந்துதவும் பொருட்டு அளிக்கப்பட்டன. ஜமீன்தார்கள் இந்த நிலங்களை அரசு அல்லது மன்னர் உத்தரவின்றி பிறருக்கு மாற்றவோ அல்லது தனது வாரிசுகளுக்கு அளிக்கவோ உரிமை கிடையாது. ஆனால் எப்போதெல்லாம் மத்தியில் ஆட்சி நலிந்ததோ அப்போதெல்லாம் ஜமீன்தார்கள் தங்கள் வசம் அளிக்கப்பட்ட ஜாகிர் நிலங்களின் மீதும் வாரிசு உரிமை கொண்டாடத் துவங்கினார்கள். இவ்வாறு முகலாய ஆட்சிக்குட்பட்ட அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பேரரசின் வீழ்ச்சியை ஒட்டி நிலச்சுவான்தார்கள் நிலம் மீது வாரிசுரிமைபெற்று அரசியலிலும் பலம் பெறத் துவங்கினார்கள். ஆகையால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை நிலம் மீதான உரிமை திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்படாத ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. பெரும்பாலும் சாதி அடிப்படையிலேயே நிலம் நிர்வகிக்கப்படும் வந்துள்ளது.

அதேபோல் இக்கால கட்டத்தில் சென்னை மாகாணப் பகுதிகளில் நிலத்தில் உடல் உழைப்புச் செய்தவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களே. தங்களின் சிறு நிலத்தில் தாங்களே உடலுழைப்புச் செய்த வகையினர் குறைவாகவே இருந்தனர். பெரும்பாலானோர் சிறிது நேரம் மட்டுமே உழைத்துவிட்டு தீண்டத்தகாத கூலி விவசாயிகளையே நம்பி விவசாயம் செய்தனர். இவ்வாறு நிலத்தில் வேலை செய்யாத திற்குக் காரணம் ஆதிக்க சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் உடல் உழைப்பைக் கேவலமாக நினைத்ததும், குறிப்பிட்ட சில விவசாய வேலைகள் பண்பாட்டு ரீதியாக தடைசெய்யப்பட்டிருந்ததுமாகும்.

இப்படி பெரும்பாலான மக்கள் சமூகம் நிலத்தில் உழைக்காமல் இருந்ததினாலும், அதே சமயத்தில் பண்ணையடிமைகள் மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டதாலும், பல்வேறு இதரக் காரணங்களினாலும் விவசாயம் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று வரலாற்றறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

கி.பி. 1772 ஆண்டிற்குள் தென்னிந்தியா முழுவதுமே முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களின் கைக்கு வந்தது. வட இந்தியாவில் நிஜாம்களின் ஆட்சியும், தெற்கில் கர்நாடக நவாப்புகளுடையதும், மைசூர், கேரளா பகுதிகள் ஹைதர் அலியின் பிடிக்குள்ளும் வந்தன. திருவாங்கூர் மற்றும் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானங்கள் மட்டும் இந்து ஆட்சியாளர்களிடமிருந்தன. ஆங்கிலேயர்களின் குடியேற்றப்பகுதிகள் பலம் பெறத் துவங்கின. இக்கால கட்டத்தில் நிலவுரிமை எந்த நிலைமையிலிருந்தது என்பதே சர்ச்சைக்குரியது. நில

உடைமையாளர் என்பவர் நிலத்தைக் கட்டுப்படுத்து பவராக இருந்தார். அதாவது முழு உரிமை பெற்றிருந்தார் என்பதைவிட உச்சபட்ச உரிமை பெற்றிருந்தார் என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் இவ்வித உரிமை பெற்றிருந்தவர்களை பங்குகாரர்கள் அல்லது மிராசுதாரர்கள் என்று அழைத்தார்கள். இவர்களுக்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்தும் உரிமையும், கிராம நில நிர்வாகத்தில் உரிமையும், காடு, ஏரி மற்றும் பழ மரங்களிலிருந்து பெறும் லாபத்தில் பங்கும் இருந்தது. இந்தப் 'பங்கு' என்பது நிலத்தின் பரப்பைக் குறிப்பதாகாது. சில வருடம் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தின் பங்குகாரராக இருந்தவர், வேறு சில வருடங்களில் வேறுபட்ட நிலத்தின் பங்குகாரராக இருந்தார். 1818-ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலியிலும், 1921-ஆம் ஆண்டு வரை தஞ்சாவூரிலும் இம்முறை நிலவியதற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

வாரிசு அடிப்படையிலான கிராமத்தலைவர்களும் அப்போது இல்லாததால் இம்மிராசுதாரர்களே கிராமத் தலைவர்களாக செயல்பட்டார்கள். ஆகையால் தங்களின் நேரடி நிர்வாகத்தில் இருந்த நிலங்களுக்கு குறைவான வரியும், பிறரது நிலங்களுக்கு அதிக வரியும் நிர்ணயம் செய்துள்ளார்கள். அந்தந்த கிராம நிலமில்லாத கூலிகள் யாவரும் மிராசுகளினால் பண்ணையடிமைகளாகவோ அல்லது பொதுக்குளங்கள், ஏரிகள், கோயில்கள் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பில் கூலியாட்களை கட்டுப்படுத்துபவர்களாகவோ இருந்ததால், கிராமத்தில் உள்ள அனைவருமே மிராசுவின் தயவில் இருக்க வேண்டியதாயிருந்தது.

பிராமணர் மற்றும் வெள்ளாளர் சாராத நிலமில்லாத பிறசாதியினர் பயிர்காப்பாளர் என்ற முறையில் சொந்தமாக விவசாயம் செய்து வந்தனர். இவர்கள் உள்சூடிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களில் கூலிகளாக இருந்தவர்கள் காசு சேர்த்து நிலம் வாங்குவார்கள். சொந்தமாக விவசாயம் செய்து வாழ்க்கை நடத்த முயற்சிப்பார்கள். அவர்களில் சிலர், அதிலேயே நிலைப்பதும், வேறு சிலர் கடன் காரணமாக அல்லது வேறு பல காரணங்களினால் நிலத்தை விற்றுவிட்டு பழையபடி கூலிக்காரர்களாக மாறுவதும் நடந்து கொண்டு தானிருந்தது. ஆனால் இவர்களில் பறக்குடி என அழைக்கப்பட்ட தீண்டத்தகாதவர்கள் மட்டும் இவ்வாறு நிலம் வாங்க முடியாமலிருந்தது. ஆனால் வறண்ட அதிகம் பயபடாத நிலங்களில் எப்போதாவது புன்செய் பயிர்கள் செய்தார்கள்.

பிராமண மிராசுவிடம் பயிர்காப்பாளராக இருந்தவர்களின் நிலங்களுக்கு தீர்வைத் குறைவாகவே விதிக்கப்பட்டது. பிராமணர்கள் கலப்பையைத் தொடக்கூடாது என்ற மதம் சார்ந்த நம்பிக்கை இருந்ததால் அவர்களிடம் பிராமணரல்லாதவர்கள் பயிர்காப்பாளராக இருந்தார்கள். ஆனால் வெள்

ளாளர்களிடமிருந்த பயிர்காப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் வெள்ளாளக் குடிகளாகவே இருந்துள்ளனர். சாதி இந்துக்களில் தினக்கூலிகளாக இருந்தவர்கள் மிராசுகளிடம் வாழ்க்கை பூராவும் வேலை செய்தாலும் அடைக்க முடியாத கடனாளிகளாக இருந்தார்கள். ஆனாலும் நிரந்தர பண்ணை அடிமைகளாக இருந்தவர்கள் கேரளாவின் செருமன்களும், புலையர்களும், மைசூர் மாகாணத்தின் ஹொலையர்களும், ஆந்திர மாகாணத்தின் மாலாக்களும், மாதிக்கர்களும், தமிழகத்தின் பறையர்களும் பள்ளர்களும் தான். திருவாங்கூர் பகுதி மலைவாழ் பழங்குடியினர் நிலைமை இன்னும் மோசமானது. திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் 1833-இல் எழுதப்பட்ட, பழங்குடியைப் பற்றிய அடிமை ஒப்பந்த சாசனம் சொல்வதைப் பார்ப்போம். "முன்பெல்லாம் அடிமைகளைக் கொல்வது குற்றமே கிடையாது" என்ற முந்தைய காலத்தை உறுதிப்படுத்திய அவ்வொப்பந்தம், முந்தைய காலத்தின் சாசன வரியை மேற்கோள் காட்டுகிறது. அந்த மேற்கோள் இதுதான். "நீங்கள் அடிமையை - ஆணாகட்டும் அல்லது பெண்ணாகட்டும், விற்பீர்களோ கொல்வீர்களோ அது உங்கள் விருப்பம்." தென் மலபார் பகுதி அடிமையை அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வேறு மாவட்டத்திற்கு மாற்றக்கூடாது என்றும் தடை இருந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் பண்ணை அடிமைகளை வாங்குவதும் விற்பதும் சர்வசாதாரண வழக்கமாயிருந்துள்ளது. அடிமைகளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் மிராசுகளுக்கே சொந்தமானவர்கள். ஒரு பண்ணையைச் சேர்ந்த பெண் அடிமை, வேறு ஒரு பண்ணையைச் சேர்ந்த அடிமையையோ அல்லது சுதந்திர மனிதனையோ மணந்து கொண்டால், அவளது மரணத்திற்குப் பின்னால் அப்பெண்ணும் அவளது குழந்தைகளும் அவளது பழைய மிராசுகளுக்கே சொந்தமானவர்கள்.

ஒரு சமயத்தில், ஒரு அடிமை கொலை செய்யப்பட்டும், மற்றொருவர் மிக மோசமான முறையில் கொடுமைப்படுத்தவும்பட்டபோது சென்னை நகரத்து கோர்ட், வழக்கைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை ஜூரிகளிடம் ஒப்படைத்தது. இந்த ஜூரிகளில் அறுவர் இந்தியர்கள், அறுவர் ஆங்கிலேயர்கள். இதில் ஆறு இந்தியரும் இது குற்றமல்ல, குற்றவாளிகளை விடுவிக்கலாம் என்று கருத்து வழங்கிய போது, ஆங்கிலேய ஜூரிகள் இதைக் குற்றம் என்றும் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர்.

(The Theory of Peasant Economy unpublished Ph.D. thesis, Delhi University Press by Shiv Kumar)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் இவ்வகை பண்ணையாட்கள் பற்றிய குறிப்புகளை அதிகம் காணலாம்.

மிராசு முறையை ஒழித்து பயிர் வைப்போருக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிய ஆங்கில அரசு பண்ணை அடிமை முறையை ஒழிக்கவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் என்பதே ஆங்கில அரசின் சுயலாபத்துக்காக வன்றி மக்களின் நன்மைக்காக அல்ல. எனவே பண்ணை அடிமை முறையை ஒழிப்பதில் ஆங்கில அரசு எவ்வித முயற்சியும் எடுக்காதது வியப்பில்லை.

ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பண்ணை அடிமை முறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. அதாவது கொத்தடிமைகளாக தீண்டப்படாதோர் மாற்றப்பட்டனர். பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டும் வறுமை காரணமாக தீண்டப்படாதோர் பழைய மிராசுகளிடமே வேலை செய்தனர். இவர்கள் படியாட்கள் (படிக்கு வேலை செய்பவர்கள்) எனப்பட்டனர். இதன்படி சிறு தொகையை மிராசுகளிடமிருந்து கடனாகப் பெற்று அதைத் திருப்பித்தரும் வரையில் அடிமையும் அவனது குடும்பமும், தொடர்ந்து அடுத்த சந்ததியும் வேலை செய்தனர். பழைய பண்ணை அடிமை முறையில் தப்பித்துச் சென்றவர்கள் மிராசுகளிடம் திரும்பிச் செல்லும்படி எந்தச் சட்டமும் வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் 1859-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒப்பந்த மீறல் தடைச் சட்டத்தினடிப்படையில் தப்பித்துச் சென்றவர்கள் வேலைக்கான ஒப்பந்தத்தை மீறியவர்களாக பழைய மிராசுகளிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டார்கள் அல்லது சிறையிலடைக்கப்பட்டு கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டார்கள். இப்படி நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவிகள் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டதை மனிதாபிமானமுள்ள, அந்நாளைய செங்கல்பட்டு கலெக்டர் ட்ரெமென்ஹெரே குறிப்பில் பார்க்கிறோம்.

“தீண்டப்படாதோர் குடிசைகள் அமைந்திருந்த சிறு நிலம் கூட எங்கள் நிலம்தான் என்று இரக்கமற்ற மிராசுகள் வாதிட்டார்கள். அந்தக் குடிசைக்கு வாடகையும் வசூலித்தார்கள். வசூலிக்க முடியாத பட்சத்தில் அவர்கள் குடிசையைச் சுற்றிப் படர்ந்திருந்த கொடிகளிலிருந்து பறங்கிக் காய்களை அபகரித்துச் சென்றார்கள்.” இப்படி அரசாங்கத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சாதி மிராசுதார்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, ஏழ்மையிலும் துன்பத்திலும் உழன்ற தீண்டப்படாதோர் தங்களின் நிலவுரிமைப் போராட்டத்தைத் துவக்கினார்கள்.

அங்கங்கே சாகுபடிக்கு வராத தரிசு நிலங்களை தீண்டப்படாதோர் ஆக்கிரமணம் செய்யத் துவங்கினர். இதற்கு பலத்த எதிர்ப்பு வரத்துவங்கியது. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பறையர் ஒருவர் இவ்வாறு தரிசு நிலத்தை கையகப்படுத்தி விவசாயம் செய்து வந்தார். ஒன்பது வருடம் தனது அனுபவத்திலிருந்த தரிசு நிலத்திற்கு பட்டா கேட்டு மனு செய்தபோது மிராசுதார் அம்மனுவை எதிர்த்தார். இதனால் அவருக்கு பட்டா வழங்கப்படவில்லை. அப்பறையர் சும்மா இருந்து விடவில்லை. தொடர்ந்து

பயிரிட்டு வந்தவர் மறுபடியும் ஆறு வருடம் கழித்து பட்டாவுக்கு மனு செய்த போது, மிராசுதார் அவரது விளைநிலத்தில் மாடுகளை விட்டு மேய்த்து அட்டுழியம் செய்துள்ளார். இந்த விவரங்களை அக்டோபர் 1, 1891-இல் வந்த ஹிந்து இதழில் வில்லியம் கூடி எனும் கிறித்துவப் பாதிரியார் எழுதியுள்ளார்.

இதைவிடக் கொடுமையானது என்னவெனில் படிப்பறிவில்லா பறையர்களின் ஏழ்மை நிலைமையை சாதகமாக்கிக் கொண்டு அவர்களின் நிலங்களையும் பணத்தையும் மிராசுதார்கள் களவாடிக் கொண்டதுதான். இதை செங்கல்பட்டு கலெக்டர் ட்ரெமென்ஹெரே விஸ்தாரமாக எழுதியதைப் பார்ப்போம்.

“சென்னையில் கூலி வேலை செய்து கிடைத்த சிறு தொகையைக் கொண்டு நிலம் வாங்குவார்கள் பறையர்கள். மிராசுகளும் விற்பதுபோல் விற்பார்கள். விற்பனை முடிந்து வெகுசாலமாகியும் பட்டா வழங்க தாமதம் ஏற்படுத்துவார்கள். இதற்குள் மிராசுதார் அந்தப் பட்டா எண்ணில் உள்ள நிலத்தின் வரி பாக்கிக்காக அந்நிலத்தை அரசாங்கம் ஜப்தி செய்யும்படி விட்டுவிடுவார்.”

இப்படி பணத்தையும் நிலத்தையும் பறி கொடுத்தார்கள் தீண்டப்படாதோர். இவ்வளவு இன்னல்களுக்கிடையே 1890-களில் இரண்டு சதவிகிதம் நிலத்திற்கு சொந்தக்காரர்கள் ஆனார்கள். இப்படி சிறு நிலத்துக்கு சொந்தக்காரர்கள் ஆனாலும், பெரும்பான்மையான தலித்துகளின் நிலை தொடர்ந்து மோசமாகவே நீடித்தது.

வர்த்தகக் கம்பெனியாக இருந்து வந்த ஆங்கிலேயர்கள், அரசாட்சியாளர்களாக மாறி அவர்களது ஆட்சி தென்னிந்தியாவில் பரவலாக்கப்பட்டவுடன் (1792-1855) நிலவுரிமை மற்றும் நிலநிர்வாகத்தில் நடந்த மாற்றங்களைக் காண்போம்.

நிலநிர்வாகம் பயங்கரக் குளறுபடியில் இருந்தது. பகுதிக்குப் பகுதி வித்தியாசமான நடைமுறைகள் இருந்தன. ஆங்கிலேயர்களுக்கு உடனடித் தேவை அதிக வரி வசூல். நில வரியை நேரடியாக பயிர் காப்பாளரிடமிருந்து வசூலிப்பதா அல்லது மிராசுகள் மூலம் வசூலிப்பதா என்ற விவாதம் போய்க் கொண்டிருந்தது. இவ்விவாதங்களின் மையப் பொருள் எவ்வாறு ஆங்கிலேய ஆட்சியை நிலை நிறுத்துவது என்பதே. வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலமானியங்களை ஒழிப்பது என்பது முக்கியமானதாக இருந்தாலும், தங்கள் ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களுக்கு பெரிய நிலப்பகுதிகளை தானமாக அளிக்கத் தயங்கவில்லை. 1925-இல் கூட அவ்வகை மானியத்தை அளித்துள்ளார்கள்.

“இப்போதெல்லாம் இவ்வாறு நிலத்தை தானமாக அளிப்பது அரிது என்றாலும் திருதியாக ராஜ செட்டியார் ஆங்கில அரசு மீது கொண்டிருந்த விசுவாசம் தனிப்பட்டது. அவர் நினைவு தப்பி படுத்திருந்தபோதும் சுயராச்சியக்காரர்கள் ஏமாற்ற

றுக்காரர்கள், ஆங்கில அரசுக்கு விசுவாசமாயிருங்கள் என்றுதான் கூறியிருக்கிறார்." சர். தியாகராஜ செட்டியாருக்கு நிலம் அளித்ததற்கான காரணம் இதுதான்.

ஆனாலும் பழைய கடுமையான ஏற்றத்தாழ்வு மிகுந்த மிராசு நிலவுடைமை முறையை மாற்ற முயன்றபோது தமிழகத்தில் இருந்த மிராசுதாரர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். சில கிராமங்களிலுள்ள மொத்த நிலத்திற்கும் வரிவிலக்கு கேட்டார்கள். காடுகளிலும், குவாரி நிலங்களிலும் தங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று கூறி அந்நிலங்களை பிறருக்கு வழங்குவதை எதிர்த்தனர். 1850 வாக்கில் திருநெல் வேலி மிராசுகள் மிராசு உரிமையிழந்துவிட்ட சமயத்தில், செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு பகுதிகளில் உள்ள மிராசுகளுக்கு ஏனோ ஆங்கில அரசு தயவு காட்டி வந்துள்ளது. தரிசு நிலங்கள் மிராசுகளால் விற்பனை செய்யப்படுவதை தஞ்சாவூரில் தடுப்பதில் வெற்றிகண்ட ஆங்கில அரசினால் செங்கல்பட்டு மிராசுகளை தடை செய்ய முடியாத படி 1841 வரையில் நீதிமன்றம் நிலவுரிமையாளர்களுக்கு சாதகமான ஆணைகளை வழங்கியது. விவசாய நிலங்களை செங்கல்பட்டு மிராசுகள் பாழ் நிலங்களாக வைத்திருந்து வருவாய் இழப்பை ஏற்படுத்தியதையும் ஆங்கில அரசு தாங்கிக்கொள்ளும் அளவு கருணையுடன் நடந்து கொண்டது.

1792-இல்தான் முதல் முறையாக நிலங்கள் யாவும் முறையாக சர்வே செய்யப்பட்டு, தீர்வை விதிக்கப்பட்டது. 1792-க்கும் 1801-க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரையிலும், இறுதியாக சென்னை மாகாணம் முழுமைக்கும் நிலத்தில் பயிர்காப்பாளராக இருந்து வந்த விவசாயிகளுக்கு அவர்களது அனுபவத்திலிருந்த நிலங்களுக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டது. தீர்வையும் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது. எனினும் 1830 வரை மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலம் மிராசுகள் வசமிருந்தது. 1850-வாக்கில் சுமார் 600 மிராசு எஸ்டேட்டுகள் அரசினால் மீட்கப்பட்டன.

மிராசு முறையை தங்கள் சுயநலத்திற்காகவும், வருவாயைப் பெருக்கவும் மாற்றி அமைத்த ஆங்கில அரசு, தீண்டத்தகாத அடிமைகளைப் பற்றி கவலை கொள்ளவில்லை. சென்னை மாகாண அரசு அடிமைகளை வரி பாக்கிக்காக ஏலம் விட்டது. அவர்களை அரசு வேலைகளுக்காக சம்பளம் எதுவுமின்றி உழைக்க கட்டாயப்படுத்தியுள்ளது.

இங்கிலாந்தில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்தியாவில் 1843-இல் அடிமை முறைக்கெதிரான சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டாலும், பண்ணையடிமை முறை கொத்தடிமை முறையாக உருமாற்றம் பெற்றதே தவிர, அடிமை முறை ஒழிக்கப்படவில்லை. 1859-இல் இயற்றப்பட்ட ஒப்பந்த தடை மீறல் சட்டம் கொத்தடிமை முறையை சாசுவதப்படுத்தியது.

1891-இல் செங்கல்பட்டு பறையர்கள் குறித்து ட்ரெமன் ஹெரே அரசுக்கு அனுப்பிய அதிகார பூர்வமான அறிக்கை ஒன்றைப் பார்ப்போம். "எப்போதும் அரைகுறையாக உண்டு, கந்தைகளை உடுத்தி, தொழுநோய் போன்ற பயங்கரமான வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டு, பன்றிகளினதுபோல் குடிசைகளில், படிப்பறிவு மறுக்கப்பட்டு, புறக்கணிக்கப்பட்டு, இரக்கம் காட்டப்படாதவர்களாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் பறையர்கள்" என்கிறார் அவர். இந்தக் குறிப்பைப் படித்த சென்னை மகாண அரசு அவரை செங்கல்பட்டு பறையர்கள் குறித்த விவரமான அறிக்கை அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டது. பறையர்களுக்கு நிலம் வழங்கி அவர்களை விவசாயக் குடிமக்களாக அரவணக்குமாறு ட்ரெமன்ஹெரே தனது விரிவான அறிக்கையின் முடிவில் கேட்டுக் கொண்டார்.

அவர் சமர்ப்பித்த அறிக்கைகளின் சில பகுதிகளைக் காண்போம். முதலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நிலவுரிமை மறுக்கப்பட்டதற்கு முந்தைய ஆங்கிலேய அதிகாரிகளும் ஒரு காரணம் என்று அரசை குற்றம் சாட்டினார். அதன் மூலம் அரசு தான் அவர்கள் நிலையை மாற்றி அமைக்க முடியும் என வாதிட்டார். காலனி ஆதிக்கத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் அதனால் அமைக்கப்பட்ட சிவில் கிரிமினல் கோர்ட்டுகள் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் மோசமான நிலையை மாற்றி அமைக்க முடியவில்லை. காரணம் இக்கோர்ட்டுகளை அணுக முடியாதவாறு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கல்வியறிவு அற்றவர்களாக இருந்ததும், அப்படியே அணுகினாலும் கீழ் கோர்ட்டு முழுவதும் நிறைந்திருந்த ஆதிக்க சாதியினர் ஊழல் நிறைந்தவர்களாகவும், தாங்கள் சார்ந்த சமுதாயத்திற்கே நன்மை செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருந்ததும் தான். இவ்வாறு அரசும், ஆதிக்க சாதிகளும் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது காட்டிய விரோதப்போக்கை எடுத்துரைத்தார்.

இதனடிப்படையில் சில பரிந்துரைகளைச் செய்தார். இப்பரிந்துரைகளின் விவரம் கீழ்வருமாறு.

1. மாகாணம் முழுவதும் நிலவுரிமை பெறுவதற்கான தகுதி "பட்டாதாரருக்கே" உண்டு என்பதை மாற்றி அவ்வந்த கிராமங்களில் வசிப்பவருக்கு உண்டு என்று மாற்றினால் தாழ்த்தப்பட்டவரும் நிலவுரிமை பெற ஏதுவாகும்.
2. காடு மற்றும் தரிசு நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். அவைகளில் கிணறுகள் அமைத்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவிட வேண்டும்.
3. தாழ்த்தப்பட்டவர் குத்தகைதாரராக இருப்பின், அவரது வாழ்நிலை உயரும் வண்ணம், குத்தகை குறித்த விதிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.
4. தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் அடிமை நிலையை மாற்ற அவர்கள் குடியிருப்புக்குப் பட்டா வழங்கு

வதும், ஒப்பந்த மீறல் தடை சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதும் அவசியம்.

இப்பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் நிச்சயம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேறுவார்கள் என்பதை இறுதியில் "சொந்தக் குடியிருப்பும், சிறிது நிலமும் வைத்துக் கொண்டு, எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்து, தனது உழைப்பை சுதந்திரமாக விற்கவும் முடிந்தால் அவனது முன்னேற்றத்திற்கு தடையேது மில்லை" என்று கூறியிருந்தார்.

ஆனால் அவரது அறிக்கையை நிலவருவாய்க் குழு ஏற்றுக்கொள்ளாது கேலி செய்தது. "உடுத்தவே துணியில்லாதவன் உழுவதற்கு பணத்திற்கு எங்கே போவான்" என்றது. "பகல் முழுவதும் உழைப்பவன் இரவில் தூங்குவதற்கு இப்போதிருக்கும் குடிசையே போதுமானது. இந்திய வெப்பத்திற்கு உடையெதற்கு? அவன் அசுத்தமாக இருக்கவே விரும்புவான்" என்றது. காலங்காலமாக அடிமையாய் இருப்பதற்கு பழக்கப்பட்டவனை நில உடைமையாளனாக மாற்றுவதற்கு அவசியம் ஏதுமில்லை என மறுத்துவிட்டது. இப்படி இங்குள்ள ஆங்கில அதிகாரிகள் மாற்றத்தை எதிர்த்தபோது இங்கிலாந்தில் பறையர்களுக்காக ஆதரவுப் பிரச்சாரத்தை கிறித்துவ மதகுருமார்கள் தொடங்கிவிட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலவுரிமை பெறுவதில் கிறித்துவ மதகுமார்கள் ஆற்றிய பங்கு மிக முக்கியமானது.

1876-77களில் நிலவிய கடுமையான பஞ்சத்தின்போது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் பெருந்திரளாக மதம் மாறினர். 1879-இல் செங்கல்பட்டில் தேவாலயம் கட்டப்பட்டது. தொடர்ந்து மதமாற்றம் நடைபெற்றது. மதகுருமார்களான ஆடம் ஆன்ட்ரூ, வில்லியம் கூடி போன்றோர் தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலைமையை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சாமுவேல் சுமித் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர, அவர் அதை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் விவாதப் பொருளாக்கினார். லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிக்கை 1891 ஜூலை 13-இல் இதைக் குறித்து விரிவாக எழுதியது.

ஒருவகையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மதம் மாறியதுகூட நிலவுரிமையைப் பெறுவதற்கான உத்தியாகவே இருந்துள்ளது தெளிவு. விளைவாக 1892-இல் அரசு சாதகமான ஆணை வெளியிட்டது எனினும் பஞ்சமி நிலங்களை ஒதுக்குவதற்கான எந்த ஆணையும் வெளியிடப்படவில்லை. இதற்கிடையில் பெரும் வணிகர்கள், முக்கியப்புள்ளிகள் இணைந்து உருவாக்கிய சென்னை மகாஜனசபை 1898-இல் விக்டோரியா மண்டபம் எனப்படும் சென்னை டவுன்ஹாலில் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் அயோத்திதாசப் பண்டிதர் தாழ்த்தப்பட்டோர்களை அங்கத்தினர்களாகக்கொண்ட திராவிட மகாஜனசபை சார்பாக சார்பாக மூன்று முக்கியக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்.

1. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இந்துக் கோயில்களில் அனுமதி.

2. தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு விவசாய நிலங்களை ஒதுக்குதல்.

3. தாழ்த்தப்பட்டோரின் கல்விக்காக பள்ளிகளை உருவாக்குதல்.

முதல் கோரிக்கை கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது. எனினும் மீதி இரண்டு கோரிக்கைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாறே அரசுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. அக்கோரிக்கைகள் பிரிட்டிஷ் அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. விளைவாக 1902-இல் தரிசு நிலங்களை டி.சி. நிலங்கள் என்ற பெயரில் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு ஒப்படை செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்து ஆணை பிறப்பித்தது பிரிட்டிஷ் அரசு.

பிறகும் பதினாறு ஆண்டுகள் கழித்தே, தாழ்த்தப்பட்டோரின் இடையறாத முயற்சியினால் 1918க்கும் 1931க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்தான் டி.சி. நிலங்கள் சில பாதுகாப்பு விதிகளுடன் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு பிரித்தளிக்கப்பட்டன. 1931-இன் இறுதியில் 3,43,000 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

பாதுகாப்பு விதிகளாவன

1. முதல் பத்தாண்டுகளில், யாருக்கும் விற்கவோ, தானம் செய்யவோ, அடமானம் வைக்கவோ, குத்தகைக்கு விடவோ கூடாது.

2. இந்நிலத்தை தாழ்த்தப்பட்டவர் அல்லாதாருக்கு விற்கவோ, தானமளிக்கவோ, அடமானம் வைக்கவோ முடியாது. அப்படியே தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லாதாருக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது செல்லாது.

3. வரி கட்டப்படாதிருக்கும் சூழ்நிலையிலும் வேறு ஏதாவது சூழ்நிலைகளிலும் நிலம் தாழ்த்தப்படாதோருக்கு கைமாறியிருந்தால் தனது அதிகாரத்தை பிரயோகித்து அந்நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும். அரசு இவ்விதிகளில் அவ்வப்போது சிற்சில மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலத்தை பிறர் அனுபவிக்க எவ்வகையிலும் வழிசெய்யவில்லை என்பது உறுதி.

அம்பேத்கரின் நிலவுரிமைப் போராட்டங்கள்

1916-இலேயே அம்பேத்கர் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மனக்குறைகள் என்ற பெயரில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலங்களைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரகசிய அறிக்கையாக அனுப்பினார். இதற்கான பதிவுகளை "அம்பேத்கரின் உரைகளும் எழுத்துக்களும்" என்ற நூலின் பத்தாம் தொகுப்பில் காணலாம்.

1918-இல் நிலப்பகிர்வு குறித்த தன் கருத்தை கட்டுரை வடிவில் முன்வைத்தார். இப்போதிருக்கும் நில நிர்வாகம் நம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறது என்பதால் அல்ல, மாறாக லாபகரமாக நிர்வகிக்க முடியாதபடி அது பெரிய அளவில் (அதாவது சிலர் கைகளிலே குவிந்திருக்கிறது) இருக்கிறது என்பதால்தான் என்றும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படாமல் தரிசாக இருப்பதாலும்தான் என்றும் எழுதினார். (தொகுப்பு-1)

1919-இல் ஜாலியன் வாலாபாக்கில் ஜெனரல் டயர் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை படுகொலை செய்தபோது பத்திரிக்கைகள் கோரமானது என்று எழுதின. அதைவிட கோரமானது தாழ்த்தப் பட்டோர் வாழ்வியலற்றும், நிலமற்றும் இருப்பது என்று முழங்கினார். (காண்க - அம்பேத்கர் தொகுப்பு 12 மற்றும் 15)

அடுத்து அரசியல் ரீதியான பிரச்சினையாக வல்லபாய் பட்டேல் தொடங்கிய வரிகொடா இயக்கத்தின் ஏமாற்றுத்தனத்தை விவரித்து, தாழ்த்தப் பட்டோரின் நிலமீட்புக் கோரிக்கையை அதற்கு எதிராக முன்வைத்தார்.

1927-இல் சைமன் கமிஷனை காங்கிரஸ் இயக்கம் திரும்பிப் போ என புறக்கணித்தபோது, அக்கமிஷனிடம் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான தனித் தொகுதி மற்றும் தனி நிலவுரிமை (Seperate electorate and separate settlement) என்ற இரண்டு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார். (தொகுப்பு-2)

இன்று பெருவாரியான தலித் இயக்கங்கள் தனித் தொகுதிக்கான இரட்டை வாக்குரிமையை முன்வைத்து மாநாடுகள் நடத்துகின்றன. ஆனால் தலித் நிலவுரிமையை தீவிரமாக எந்தவொரு இயக்கமும் முன்னெடுக்கவில்லை. (தலித் நில உரிமையின் நீட்சியே தனிப் பஞ்சாயத்து - காண்க சிவகாமியின் அப்னா பஞ்சாயத்து)

1930-இல் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு கல்வி என்பது அவர்களின் எதிர்காலம் பற்றியது மட்டுமே. ஆனால் நிலவுரிமையோ அவர்களது நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் ஆகும் என்று பம்பாய் க்ரானிக்கிள் என்ற பத்திரிக்கைக்குப் பேட்டி அளித்துள்ளார் அம்பேத்கர்.

1931-இல் இரண்டாவது வட்டமேஜை மாநாட்டின்போது இதே இரண்டு கோரிக்கைகளைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார். தனித்தொகுதியும் நிலவுரிமையும் தான் காந்தியிடம் முரண்படுவதற்கான முதன்மைக் காரணங்களாயிருந்தன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. தொடர்ந்து 1936-இல் சுயசார் தொழிலாளர் கட்சி என்ற அமைப்பை அம்பேத்கர் துவங்கியதுபோது அதன் முக்கிய அடிப்படை தலித் விவசாயக் கூலிகளையும் குத்தகைதாரர்களையும் மிராசுதாரர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதாக

இருந்தது. பம்பாய் மாகாணத்தில் கொங்கனம் மற்றும் விதர்பா பகுதிகளில் நிலவிய கடுமையான கோட்டி முறையை (ஜமீன்தாரி முறையை) எதிர்ப்பதை சுயசார் தொழிலாளர் கட்சி முழுமையாக மேற்கொண்டது.

1937-இல் கோட்டி முறையை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி விவசாயிகளின் பிரம்மாண்ட பேரணியை பம்பாயில் நடத்தினார். இதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மூவாயிரம் விவசாயிகளுடன் கலந்து கொண்டது. தொடர்ந்து பத்தாயிரம் முதல் பதினைந்தாயிரம் விவசாயிகளைத் திரட்டி கூட்டங்கள் நடத்தினார். இப்போராட்டத்திற்கு சிகரம் வைத்தாற்போல் அமைந்தது 1938, ஜனவரி 12-இல் பம்பாய் கவுன்சில் ஹாலில் நடைபெற்ற கூட்டம். காந்தி 1936-இல் ஸ்பைஜ்பூரில் விவசாயிகளின் பேரணி நடத்திய போது பதினைந்தாயிரம் பேர் மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். ஆனால் அம்பேத்கரின் 1938 ஜனவரி கூட்டத்தில் இருபதாயிரம் பேர் கலந்து கொண்டனர். "கோட்டி முறையை ஒழி", "செளகார் களின் கொட்டத்தை அடக்கு", "அம்பேத்கர் வாழ்க" என்று முழங்கியவாறு மக்கள் கூட்டத்திற்கு அணி வகுத்து வந்தனர். காலனியாதிக்கத்தின்போது நடைபெற்ற விவசாயிகளின் போராட்டத்தில் இதுவே மிகப்பெரியது. அம்பேத்கரே முன்னின்று அணி வகுப்பை நடத்தினார். சித்ரே, யக்னிக், டி.வி.பிரதான் மற்றும் இரண்டு கம்யூனிஸ்டுகள் முக்கியப் பேச்சாளர்களாயிருந்தனர் அக்கூட்டத்தில்.

தொடர்ந்து 1942-இல் வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற காந்தியாரின் காங்கிரஸ் இயக்கத்தை ஆகஸ்ட் புரட்சி என்று பத்திரிக்கைகள் பெருமைபட வர்ணித்தபோது, "350 ஆண்டுகளாக இந்திய மக்களைச் சுரண்டும் வெள்ளையர்களை எதிர்த்துப் போராடும் காந்தி, பல நூற்றாண்டுகளாக ஆதிக்குடிகளான தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நிலத்தை அபகரித்த சாதி இந்துக்களுக்கெதிராக எந்தப் போராட்டத்தையும் நடத்தவில்லை. மேலும் தாழ்த்தப்பட்டோரின் நியாயமான கோரிக்கைகளை முன்னெடுப்பவர்களை பத்திரிக்கை, அரசியல் அதிகாரம் இவற்றின் துணைகொண்டு தேசத்துரோகி எனக் குற்றம் சாட்டுகிறார்" என்று காந்தியை விமர்சித்தார்.

1947-இல் இந்திய நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வழங்கப்படும் தருவாயில் உண்மையான சுதந்திரம் இம்மண்ணின் பூர்வக் குடிகளின் விடுதலையில் அடங்கியுள்ளது என்றார். தொடர்ந்து 1948-இல், ஹைதராபாத் நிஜாமினால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலத்தை சாதி இந்துக்கள் கைப்பற்ற முனைந்தபோது ஹைதராபாத்தில் பெரிய கலவரம் வெடித்தது. அம்பேத்கர் 1948-இலும் 1949 ஜனவரியிலும் ஹைதராபாத் மாநிலத்தில் கடுமையாக சுற்றியலைந்தார். எல்லா ரயில்

நிலையங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அவரைச் சந்திக்க அணிதிரண்டனர். சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் மிகப்பெரிய நிலப்போராட்டம் இதுவே.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அம்பேத்கர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சொத்துரிமையை அடிப்படை உரிமையாகக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் விவசாயக் கூலிகளின் நிலவுரிமையைப் பாதுகாக்க விரும்பினார். ஆனால் பல்வேறு மாநிலங்கள் இயற்றிய நூற்றுக்கணக்கான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் விளைவாக, சொத்துரிமையை அடிப்படை உரிமையிலிருந்து அகற்றவும், நிலத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ரூ.600 கோடிகளுக்கு மேல் இழப்பீடு கொடுக்கவும் அம்பேத்கர் இயற்றிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு பதின்மூன்று திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமையிலிருந்து அகற்றப்பட்டது.

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி நிலப் பங்கீடு

சுதந்திர இந்தியாவில் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலமளிப்பதற்கு பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

தமிழக அரசு 1961-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின் மூலம் 5 நபர்களுக்குமேல் மிகாத குடும்ப அங்கத்தினர்கள் கொண்ட குடும்பங்கள் 30 ஏக்கர் நிலம் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், 5 நபர்களுக்குமேல் குடும்ப அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் கூடுதலான ஒவ்வொரு நபரும் தலா 5 ஏக்கர் வரை கூடுதலாக நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், மொத்தத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் 60 ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அனுமதி அளித்தது.

1972-ஆம் ஆண்டு இச்சட்டம் திருத்தப்பட்டு 60 ஏக்கர் நிலம் என்பது 30 ஏக்கர் ஆக குறைக்கப்பட்டது. 5பேர் உள்ள குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்றும் குறைக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி பயனடைந்தவர்களின் விவரம் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் மொத்த சாகுபடி நிலத்தில் நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது 2.11% மட்டுமே. இதில் தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு 61,518 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் பல இடங்களில் இன்னும் நிலம் வழங்கப் படவில்லை என்று பரவலாக கூறப்படுகிறது.

நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் கீழ் தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு அரசின் ஆணை தெளிவாக இருப்பினும் மொத்த உபரி நிலத்தில் பாதியளவுகூட தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை.

இதற்கு முக்கிய காரணம் உபரிநிலம் விநியோகம் செய்கின்ற அதிகாரிகளில் பெரும்பான்மையோர் உயர்சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

நில உச்சவரம்பு சட்டத்தில் மிக அதிக அளவு நிலம் பெற முடியாததற்கு காரணம்

- மடங்கள், கோயில்கள் மற்றும் பொது அறக் கட்டளைகள் ஆகியவற்றிற்கு இச்சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது
- 30 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வரம்பு, நிலத்தில் பாடுபடும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடும்போது மிக அதிகமாக உள்ளது. எனவே உபரிநிலம் குறைவாகவே பெறப்பட்டது.
- இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட ஏக்கர் அளவு தர ஏக்கர்கள் என்று கூறப்பட்டது. இதன்மூலம் நடைமுறையிலுள்ள ஒரு தர ஏக்கர் என்பது மூன்று சாதாரண ஏக்கர் என்பதாகும். ஆகையால் நடைமுறையில் 90 ஏக்கர் வரை ஒரு குடும்பம் வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கிறது இச்சட்டம்.

நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் விநியோகிக்கப்பட்ட உபரி நிலங்கள்

பயனடைந்தோர்களின் பிரிவுகள்	பயனடைந்த நபர்களின் எண்ணிக்கை		பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட நில அளவு (ஏக்கரில்)	
	நிலவரப்படி			
	1.2.1990	3 1.8.1995	1.2.1990	31.8.1995
1. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்	50.293	58.625	54.452	61.518
2. மலைவாழ்மக்கள்	93	180	136	234
3. இதர வகுப்பினர்	60.454	72.996	81.309	96.244
மொத்தம்	1.10.840	1.31.801	1.35.897	1.57.996

ஆதாரம் : நிலச்சீர்திருத்தத்துறை, தமிழ்நாடு அரசு

- நில உச்ச வரம்பிலிருந்து தப்பிக்க உக்கடைத்தேவர், பூண்டி வாண்டையார், வலிவலம் தேசிகர், ஆதித்தனார் அறக்கட்டளை, வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், கருப்பையா மூப்பனார் போன்றவர்கள் பினாமி பெயரில் தங்கள் நிலத்தை மாற்றியுள்ளார்கள் என்று பலர் எழுத்தில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

பூமிதான நிலம்

1951-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது பூமிதான இயக்கம். ஆந்திர மாநிலத்தில் வினோபா அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு நிலங்களை தானமாகப் பெற்று அதை நிலமற்றோர்களுக்கு விநியோகித்ததாக சொல்லப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 9,929 ஹெக்டேர் நிலம் பூமிதான இயக்கத்தால் பெறப்பட்டுள்ளது.

அதன் விவரம் கீழே வருமாறு:

ஆய்வாளர் வாரியான மாவட்ட பூமிதான நில விவரம்					
வ எண்	பூமிதான ஆய்வாளர் தலைமையிடம்	பணி மாவட் டங்கள்	மொத்த நிலம்	விநியோகம் செய்யப்பட்ட இடம்	நிலுவை
(பரப்பு ஹெக்டேர்)					
1	காஞ்சிபுரம்	1. காஞ்சிபுரம் 2. திருவள்ளூர் 3. வேலூர் 4. திருவண்ணாமலை	- 742.92.0 51.10.0 105.39.0	- 657.80.0 50.10.0 102.90.5	- 85.11.5 0.91.0 4.49.0
2.	தர்மபுரி	5. தர்மபுரி 6. சேலம் 7. நாமக்கல் 8. விழுப்புரம் 9. கடலூர்	525.59.0 - 252.96.5 - 556.64.0	444.14.0 - 130.15.5 - 513.41.5	81.45.0 - 122.81.0 - 43.22.5
3.	ஈரோடு	10. ஈரோடு	1413.50.0	1108.29.0	305.21.0
4	கோயம்புத்தூர்	11. கோயம்புத்தூர் 12. நீலகிரி	1046.41.5 24.59.0	890.74.0 -	155.67.5 24.59.0
5	திருச்சி	13. திருச்சி 14. கரூர் 15. பெரம்பலூர் 16. தஞ்சாவூர் 17. நாகப்பட்டினம் 18. திருவாரூர்	- - 919.47.0 - - 358.53.5	- - 900.84.0 - - 355.71.5	- - 18.62.5 - - 2.82.5
6	திண்டுக்கல்	19. திண்டுக்கல் 20. இராமநாத புரம் 21. சிவகங்கை	785.91.0 202.61.5 185.16.0	709.71.5 202.52.0 184.38.0	76.20.0 0.09.0 0.78.0
7	மதுரை	22. மதுரை 23. தேனி 24. புதுக்கோட்டை	- 841.67.0 146.69.0	- 609.76.0 126.36.9	- 231.91.0 20.52.5
8	விருதுநகர்	25. விருதுநகர் 26. தூத்துக்குடி	563.42.0 500.47.5	514.40.0 353.30.5	49.02.0 147.17.0
9	திருநெல்வேலி	27. திருநெல்வேலி 28. கன்னியாகுமரி	672.00.5 33.83.5	643.48.0 27.91.0	28.52.5 5.81.0
மொத்தம்			9929.10.0	8526.66.5	1403.6 ' 0

ஆதாரம் : Department of Rural Development, Government of Tamil Nadu

பூமிதான இயக்கத்தால் பெறப்பட்ட நிலங்களில் பெரும்பான்மையான நிலங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு விநியோகம் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நிலம் உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கும் ஏழை எளியோர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டதா என்பதை ஆய்வு செய்துதான் உறுதி செய்ய முடியும்.

மொத்தத்தில் மார்ச் 1995-இன் முடிவில் இந்தியா முழுமைக்கும் சுமார் 55 லட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலங்களும், 137 லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களும் நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இவையனைத்துமே நிலமற்றவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்டது என்று கொண்டாலும், நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டால், இது மிகக் குறைவானதாகும். விவசாயக்கூலிகளாக இருக்கும் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் அளவிற்கு நம்மிடம் போதுமான நிலமிருக்கிறதா என்றால், கீழ்க்கண்ட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றினால் போதுமான நிலங்களைப் பெறலாம்.

1. நேரடி விவசாயத்தில் இல்லாத அனைவரிடமிருந்தும் நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும். அதேபோல் நிலத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தாதவர்களிடம் நிலமிருப்பது நியாயமில்லை.

2. நீண்டகாலம் நிலங்களை தரிசாகப் போட்டிருப்பவர்களிடமிருந்தும் நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும்.

3. வனப்பகுதி நிலங்களை பழங்குடி அல்லாதோர் கையகப்படுத்தியிருப்பின் அவற்றையும் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும்.

4. உழவுத் துறையிலிருந்து வணிக உபயோகத்திற்காக நிலமாற்றம் செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

5. கறாரான சர்வே செய்து நிலம் குறித்த கோப்புகளைத் தீவிரக் கண்காணிப்புக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்.

மேற்கண்ட வகையில் செயல்பட்டால் நேரடி விவசாயத்தில் உள்ளவருக்கும், விவசாயக் கூலிகளுள் அனைவருக்கும் நிலம் வழங்க போதுமான நிலம் நம்மிடையே உள்ளது.

நில உரிமை வரலாற்றின் மூலம் பெறப்படும் பாடப்பினைகள்

1. இந்தியாவில் நில உடைமை சமுதாயத்தின் வேர் சாதி. சாதி முறைமையே நில நிர்வாகத்தின் அடிப்படை. ஆகையால் நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளுக்கு என்று பொத்தாம் பொதுவாக நடத்தப்படுகிற கூலி உயர்வுப் போராட்டத்தினால் பலனேது

மில்லை. இன்றும் கொத்தடிமைகளாகவும், நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளாகவுமிருக்கிற பெரும்பான்மையான தலித் மக்களின் நில உரிமைப் போராட்டம் தான் வர்க்கப் போராட்டம். பெருந்திரளான தலித்துகள் ஒருங்கிணைந்து தலித்துகளின் தலைமையில் போராடும்போதுதான் வர்க்கத்தின் வேராயிருக்கிற சாதி உடைபடும்.

2. இப்போதுள்ளதுபோல் நிலம் மீதான முழு உரிமையை மக்கள் பெற்ற காலம் சுமார் 150 முதல் 200 வருடங்களுக்குள்ளாகத்தான். மேலும், இவையாவும் மூதாதையர் சொத்துக்கள் அல்ல. அரசு இலவசமாக வழங்கியதுதான்.

3. இன்று கொத்தடிமை முறை ஒழிப்பு என்றும் மனித உரிமை என்றும் சொல்லிக்கொண்டு மேம்போக்காக செயல்படும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் யாவும் நிலவுரிமையை மையப்படுத்தி பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டிய அவசியமுள்ளது.

4. அரசு விரும்பினால் இந்த நிலவுரிமையை குறுகிய காலகட்டத்திற்குள்ளாக அனைத்து நிலமில்லாத தலித்துகளுக்கும் வழங்கிவிட முடியும் என்றாலும் சாதி ஆதிக்கம் ஜனநாயகம் வழியாக ஊடுருவி, மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற பெயரில் தலித் விரோதிகளையே உருவாக்கியுள்ளதோடு, சாதி அபிமானமும் ஊழலும் நிறைந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதால் அது தாமதமாக வாய்ப்புண்டு. ஆகையால் தளராத தொடர் போராட்டம்தான் நிலவுரிமைக்கு வழிவகுக்கும். பிரிட்டிஷ் அரசு 1892-இலிருந்து 1931 வரை நிலமற்ற தலித்துகளுக்கு சிறிதளவு நிலம் வழங்க ஏறக்குறைய நாற்பதாண்டுகள் எடுத்துக்கொண்டது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.

5. தலித்துகள், தரிசு நிலங்களைக் கைப்பற்றியே தங்கள் போராட்டத்தைத் துவக்கினார்கள். ஆகையால் தரிசு நிலங்கள் யாவும் சாதி இந்துக்களின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்வோம்.

6. நிலத்தை மூலதனமாகக் கொண்டு பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைந்தவர்கள்தான் இன்று அரசியலிலும் அதிகாரத்திலும் இருக்கிறார்கள். இப்படி குவிந்திருக்கும் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்க நிலம் தலித்துகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படவேண்டும்.

7. வரலாற்றில் கிறித்துவ குருமார்கள் வெள்ளையர்களாக இருந்ததால் தலித்துகளின் நிலவுரிமைக்காக குரல் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றோ, சாதிப்பிணி பெரும்பாலான கிறித்துவ குருமார்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை. ஆகையால் தலித் கிறித்துவர்கள் பாதிரியார்களையும் தேவாலயங்களையும் மட்டுமே நம்பிக்கொண்டிராது நில

வுரிமைப் போராட்டத்தில் பங்கெடுப்பது அவசியமானது.

8. நில மேம்பாடு அல்லது விவசாய வளர்ச்சி என்பது நேரடி உழைப்போடு சம்பந்தப்பட்டது. நிலத்தின் உயிர்த் தன்மையை பாதுகாப்பதும், நாட்டின் வளத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதும் தலித்துகளுக்கு நிலம் பகிர்ந்தளிப்பதாலேயே சாத்தியம்.

9. ஆங்கில அரசின் வருவாய்க் குழு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்பற்றி கொண்டிருந்த கருத்தும், இன்றைய அரசின் கருத்தும் ஒன்றே என்பதை உணர முடிகிறது. வசதியற்ற தலித்துகள் எப்படி நிலத்தைப் பராமரிக்கப்போகிறார்கள் என்று அந்தக் குழு கேட்டதற்கும், நிலத்தைப் பராமரிப்பதற்காக பன்னாட்டுக் கம்பெனிகளுக்கு தரிசு நிலத்தை தாரைவார்ப்போம் என்று இன்றைய அரசு முடிவு செய்ததிற்கும் என்ன வேறுபாடு? ஆகையால் தலித்துகளுக்கு நிலம் வழங்க, அரசு கொண்டிருக்கும் தவறான கருத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டியுள்ளது.

10. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களில் மாற்றம் கொண்டு வருவதன் மூலம் விவசாயக் கூலிகள் அனைவரும் நிலம் பெறுமளவிற்கு இந்தியாவில் தற்போது நிலம் உள்ளது. ஜனத் தொகையைக் காரணம் காட்டி அரசு தன் பொறுப்பைத் தட்டிக்கீழ்க்க முடியாது.

11. நீதிமன்றங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலவுரிமை பெறுவதற்கு சாதகமாக இருக்கவில்லை என்பதை வரலாறு உணர்த்துகிறது. நீதிமன்றங்கள் மூலம் நீதியைப் பெற்றுவிட முடியும் என்பது இன்றும் கேள்விக்குறியே.

12. அன்றைய ஆங்கில அதிகாரிகள் மோசமான முறையில் நடந்துகொண்டாலும் இங்கிலாந்து பாராளுமன்றம் தலித்துகளுக்கு நிலவுரிமை அளிக்க முன்வந்தது. ஆனால் இன்று, இந்தியாவுக்கு வெளியிலிருந்து கொண்டு, இந்தியாவை தலித்துகளுக்கு சாதகமாக கட்டுப்படுத்தும் எந்த சக்தியும் இல்லை என்பதை தலித்துகள் உணரவேண்டும்.

13. நில வரலாற்றில் தலித்துகள் புறக்கணிக்கப்பட்டது போலவே பெண்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர்.

14. திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் பகுதிகள் மிராசு முறையிலிருந்து மாறியதற்கு வெகுகாலம் கழித்தே தஞ்சாவூர், செங்கல்பட்டு பகுதிகளில் மிராசு முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டது. கீழ்வெண் மணியில் கூலி உயர்வுக்காக போராடிய நாற்பத்தி நான்கு தலித்துகள் உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டது சாதி அடிப்படையிலான மிராசு முறையின் எச்ச சொச்சமே.

15. நிலங்களுக்கு தீர்வை விதிப்பதிலும் கூட சாதி செயல்பட்டுள்ளது. பிராமணர்கள் வைத்திருந்த நிலங்களுக்கு குறைவான தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டது அந்நாளில். இன்று நகரப்பகுதிகளிலும்கூட ஊழல் அதிகாரிகளின் துணை கொண்டு அவர்கள் வசிக்கும் வீடுகளுக்கு குறைவான வரி செலுத்துவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. இதுவும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டி உள்ளது.

16. அன்று தீண்டத்தகாத பண்ணையடிமைகள் தங்கள் அனுபவத்திலிருந்த சிறு நிலங்களுக்கு பட்டா பெறுவதை சாதி மிராசுகள் தடுத்தது போலவே, தலித்துகளின் இன்றைய நிலவுரிமைப் போராட்டத்தை சாதி இந்துக்களும், அவர்களது பத்திரிக்கைகளும் தடுக்க முற்படுவார்கள். தலித் அரசியல்வாதிகள் அல்லது எழுத்தாளர்கள் கொண்டே இதையும் அவர்கள் செய்யத் துணிவார்கள். ஆகையால் தலித்தல்லாதவர்கள் நடவடிக்கைகளை எச்சரிக்கையுடன் அணுக வேண்டியுள்ளது.

17. அம்பேத்கர், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் அடிப்படை வாழ்வுரிமையாக நிலவுரிமையை முன்னிறுத்தி பல தொடர் போராட்டங்களை நடத்தியுள்ளார். அத்தகைய போராட்டங்களை இன்று தலித் அமைப்புகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

18. சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்பும் கூட சட்டங்கள் மூலம் அல்லது பூமிதான இயக்கம் மூலம் தலித்துகளுக்கான நிலம் வழங்குவதற்கு தீவிரமான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளுக்கு என்ற பதம் தலித்தல்லாதவரையே அடையாளப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் உபரி நிலங்கள் தலித்துகளைத் தவிர்த்து வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற உண்மை புரிகிறது.

இத்தகைய வரலாற்றுப் படிப்பினைகளை ஆய்வு செய்துகொண்டே கடந்த பத்தாண்டுகளில் தலித்துகளின் நிலவுரிமைப் போராட்டம் பற்றி அடுத்த இதழில் பார்ப்போம்.

■ பொன்னம்

மத்தியசிறையில்
தூக்கிலிடப்பட்ட முகமுடி
கருப்பு பொட்டு

■ ■

இரவின்
வெளியேற்றம்
வெண்பனித்துளி

■ தேவாசுரன்

ஓநாய்கள் நாங்கள்

எப்பிறவிகளினும் வழித்தோன்றல்கள் அல்ல
மனிதகுலம் ஜனிப்பதற்கு முன்பிருந்தே
களங்கமில்லா உபாயங்களின் தெளிவோடு
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்
சோர்ந்து சிறுநடை பயின்று திரியாமல்
உக்கிரத்தோடு ஓடியாடி புவனம் முழுவதும்
கலக்கமில்லா தீர்க்கப்பொலிவுடன் வலம் வருகிறோம்

தோன்றியதிலிருந்தே வெறிபிடித்த ஆதிமனிதன்
விதவிதமான ஆயுதங்களை கலைநயமென்று
பளபளப்புடன் தயாரித்து சொருக்கிக்கொண்டு
வஞ்சனையுடன் வேட்டையாடிக் கொல்லத் துணிந்தான்

அவனைத் தன்னந்தனியாக எதிர்த்து நின்ற
ஒரே இனம் நாங்கள் தான்
மழுப்பாமல் குழையாமல் நழுவாமல்
தாழ்ந்திடாமல் நெளிந்திடாமல் தொழுதிடாமல்
விறைப்பேறிய இறுகிய முகத்தோடு
பொறி பறக்கும் விழிகளோடு
அறியாமையேதுமின்றி இளைப்பாறுதலுமின்றி
அஞ்சாத உயிரினமாய்

ஆனால் இன்று எங்களைத் துரத்தியடித்து விரட்டி
வென்றுவிட்டான் அவன்
அவன் கண்ணில் படாமல் ஓடி ஓளிந்து அலைகிறோம்
அழியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது எங்களினம்
எம் ஜீவ அணுவை ஆய்ந்து பாருங்கள் தெரியும்
அன்றும் இன்றும் மாறாமல்
எங்கள் இயற்கை குணத்தை இழக்காமல்

ஒரு மனிதனாக இருக்க விரும்பவில்லை
ஒரு ஆடாக இருக்க விரும்பவில்லை
ஒரு ஓநாயாகவே இருக்க விரும்புகிறோம்
தன்னினத்தையே தாழ்த்தி பழிக்குப்பழி
கொன்று குவிக்கும் இம்மனிதன் முன்
மூர்க்க மூலம் சிதையாத ஜீவப்பண்பினை
விட்டுச் செல்கிறோம்

நாங்கள் அழிந்தொழிந்து நிர்மூலமாவதற்குள்
எங்களைப் பரிவுடன் பேணிப்புரந்து காத்தருளும்
கடைக்குல தூயமானிடப் பிறவி உங்களுக்கு

ஆடுகள் போல் தோல் போர்த்திவரும் தலைமைக் கும்பலுக்கெதிராக
ஓர் ஓநாயாக புனர்ஜன்மமெடுங்கள்
வாழ்வுகள் லட்சோபலட்ச வருஷங்களாக
இம்மியும் பிசகாமல் மூலக்கனல் குன்றாமல்

தூங்கள் அப்பாவிகள் ஒன்றும் அறியாதவர்கள்
தந்திரம் பயிலாதவர்கள் பழிபாவத்திற்கு அஞ்சுபவர்களென்று
ஆடுகளாகி வந்து நிற்கிறார்கள் வெகு பவித்ரமாக
மிக எளிமையாக நன்முகம் காட்டி உங்கள் முன்னிலையில்

உங்களைச் சிறைபிடித்தவையே இந்த ஆடுகள்
உங்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாக
அடக்கி ஒடுக்கி மிதித்து மேய்ந்தவையே இந்த ஆடுகள்
தாங்கள் ஆள்பிறந்தவர்கள் என்றென்றும்
ஆள வேண்டுமென்று அரிதாரம் யூசி நேர்த்தியுடன்
நடிப்புத் திறமை காட்டித் துள்ளுகின்றன உங்களிடம்

அவைகள் ஆடுகளல்ல
நீங்கள் எதிர்த்தால் உங்கள் தோலை உரித்து
வேடிக்கை பார்த்திடும் கொடூர ஜந்துகள்
நீங்கள் பணிந்திடால் தங்கள் தோலை உதிர்த்து
சிலிர்த்திட்டு விசித்திர ரூபமெடுக்கும் அவதாரப் பிராணிகள்

உங்களைக் கடித்துக் குதறுவதற்குமுன்
புனர் ஜன்மமெடுங்கள் ஓர் ஓநாயாக
வாழ்வுகள் லட்சோபலட்ச வருஷங்களாக
மந்தை ஆடாக இன்றி
தனித்த ஓர் ஓநாயாக.

■ பிரபஞ்சி

மானுடப் பிறப்பிடமும்

மரித்த கருவும்

நேற்றே விலகிய

ஆண்கள் கல்லூரி அரசு வேலை
இன்று பொருத்தப்பட்ட காலர் ஐடி
துணை இருக்கும் பொழுதில்தான்
தொலைதூரப் பேச்சு
ஆறு மாதத்திற்கொரு முறை
பிறந்தகப் பயணம்
இட்ட கட்டளைகள் யாவும்
இரவில் இன்முகமாய்
நாணப் புன்னகையில் விடியும் பொழுது
திங்கள் ஒன்று முடிந்த
மதியப் பொழுதின் தொலை பேச்சில்
பாட்டியாகிப் போன அம்மா
நட்சத்திரக் கொட்டகையின்
மொட்டை மாடியில் தென்றல்
வீசப்போகும் புயலை எதிர்கொண்டு
கேட்க வேண்டும் என்றிருந்தேன்
எத்தனை வருடம் ஓட்டப்பட்டது
உன்னால் மிதிவண்டி
இடமளித்தாயா
யாருக்கேனும் எப்பொழுதேனும்
விருப்புற்று விரலேதும்
விட்டு வைத்தாயா
இதிலேதும் இல்லையெனில்
இத்தனை இடைவெளி
வந்ததெப்படி
சுட்டிய இடம் மானுடப் பிறப்பிடம்
இருள் கிழித்தோடிய உந்தில்
திரும்பப் பயணம்
இமை படபடக்கக் கண்ணீரும்
கால் தடதடக்கக் குருதியோட்டமுமாய்...

■ தமிழ்மகள்

வெள்ளைகள்

விரட்டி
கொள்ளைகள்
ஆளும்
மக்கள் சமுத்திரம்

கக்கத்தில்

துண்டு
குனிந்து கிடக்குது
மண் கொத்தும்
களப்பை
விறகா போனது

ஆன்மீக சந்தையில்

உயிர்கள் சவம்
கல்வி அறிவுக்கும்
நோயை போக்கவும்
காசு

நொடுஞ்சு போகும்

சமூகம்
வெள்ளை அடிச்சு
மறைக்கப் பார்க்குறான்
இதை
சுள்ளிகள் பொறுக்கி
தீ மூட்டிடு

ஆலம் விழுதா

பதியம் போடுது
அடிப்பறித்து கீழே சாய்த்திடு

தேனி மாநாட்டு நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

குடியரசன்

மாநாட்டு இறுதி உரை என்று ஏதும் தனியாக இல்லை. ஏனென்றால் மாநாட்டில் பல்வேறு தலைப்பு களில் தனித்தனியாக விரிவாகவும், ஆழமாகவும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் மாநாட்டு நிறைவுரையில் நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், புதிய கோடாங்கியின் செயல்பாடுகள் இந்த மாநாட்டிற்கு அடுத்து என்னவாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றித்தான் நான் கூற விரும்புகிறேன். புதிய கோடாங்கியின் அடுத்த செயல்பாடாக, மிக முக்கியமானதாக நாங்கள் கருதுவது நில உரிமை அறப்போராட்டம். அது ஏப்ரல் மாதம் நடக்கவிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் சிந்தனை, கருத்துக்கள், கருத்துப் பரவல், கிராமங்களில் எழுச்சி முகாம்கள், பெண்களுக்கு எழுச்சி முகாம்கள், அரவானிகளுக்கு எழுத்துப் பயிற்சி முகாம்கள், பழங்குடி மக்களுக்கு வாய்மொழி பதிவு முகாம்கள் என்று பல வகையில் அம்மக்களுடைய கருத்தையும் அவர்களுடைய தேவைகளையும் திரட்டிக் கொண்டபின் அவர்களுடைய முதலான முக்கியமான ஒரு தேவையாக இருப்பது நிலம். அதுமட்டுமின்றி தலித்துகளில் ஏறக்குறைய 70% இன்னும் நிலத்தில் மாபெரும் விவசாயிகளாகவும், விவசாயக் கூலிகளாகவும் இருக்கின்றார்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையை முன்னிறுத்தி ஒரு போராட்ட வழியிலான ஒரு செயலைத் துவக்கவுள்ளோம். அதற்கு பல்வேறு அமைப்புகள் குறிப்பாக அனித்ரா அறக்கட்டளை, தமிழக அளவில் வாணிதாசன் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் அமைப்பு, தேசிய மனித உரிமை பிரச்சாரம், மண்ணுரிமை இயக்கங்கள், பல்வேறு இயக்கங்கள் பங்குகொள்ள எவ்வளவு அழுத்தமாக, அதிர்வுடன் செயல்படுத்த திட்டமிட்டுக் கொண்டுவருகிறோம். இந்த நில உரிமை அறப் போராட்டத்தில் நீங்கள் எல்லோரும் பங்கேற்பாளராகவும், மக்களிடையே இதை எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய தூதுவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

இரண்டாவது தமிழக பட்ஜெட்டில் 20% தலித்துகளுக்காக ஒதுக்கி அவர்களது தேவைகளை கணக்கில் கொண்டு திட்டமிடவேண்டிய அவசியம் இருப்பதனால், அவர்களுக்காக பழைய திட்டங்களில் விடுபட்டுப்போன தொகையையும் கூட்டிக் கேட்டு ஒரு திட்ட மடலை ஏற்கனவே முன்வைத்திருக்கிறோம். எழுத்தாளர் சன்னா அவர்கள் மற்றும் திரு. காந்தி IAS

அவர்கள் இதற்கு கடுமையாக உழைத்து இத்திட்டத்தை தயாரித்துள்ளனர். அதை மாநில நிதி அமைச்சருடன் கலந்து விவாதித்து அத்திட்டத்தின் சில பகுதிகளாவது இடம்பெற புதிய கோடாங்கி முயற்சிக்கும்.

மூன்றாவதாக தலித்துகளுக்கான தனி ஊராட்சி என்ற கருத்தியல் முன்வைக்கப்பட்டாலும் கூட இன்னும் இக்கருத்து மக்களை பரவலாகச் சென்று சேரவில்லை. அந்த செயல்பாடு ஊராட்சி பற்றி ஊராட்சி தலைவர்களாக இருப்பவர்களும் சரி, பல்வேறு கருத்தியல் ஆர்வலர்களும் ஈடுபட்டுக் கொண்டு வருகின்றனர். அதற்கான விவாதக் களம் அமைத்து தொடர்ந்து விவாதிப்பது என்ற நிலையையும் புதிய கோடாங்கி எடுத்திருக்கிறது.

இந்த முன்றிற்கும் அப்பால், தனியார் துறைகளில் இட ஒதுக்கீடு என்பதைவிட தனியார் துறையில் வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள என்ற அடிப்படையிலே ஒரு கருத்துப் பரவலை மேற்கொள்ள புதிய கோடாங்கி முயற்சி செய்து வருகிறது.

இவையாவும், இந்த மாநாட்டிற்குப் பிறகு புதிய கோடாங்கி மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளாகும். ஒரு மாநாட்டின் வெற்றி எதில் அடங்கியிருக்கிறது என்றால் ஏற்கனவே சிறு சிறு குழுக்களாக மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு அல்லது எழுச்சி ஏற்படுத்தி அந்த சந்திப்பெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி மக்கள் உற்சாகம் கொள்ளுகின்ற வகையிலும் நாம் இங்கே தமிழகத்திலே உலகத்து விடப்படவில்லை. நம்மைப் போன்று சிந்திப்பவர்கள் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலும் இருந்தும் வருகின்றார்கள். ஒத்த கருத்துடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் அது விவாதித்து தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய விசயம்தான் என்பதை தெளிவாக்குவதே இம்மாநாட்டின் நோக்கங்களாகும். அந்த வகையிலே தலித்துகளுக்கு தனி ஊராட்சி என்பதை மையப்படுத்தி ஒரு கருத்தரங்கத்தில் அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை நடைமுறைப் படுத்தி புதிய கோடாங்கி முழு மூச்சாக தன்னை அர்பணித்துக் கொள்ளும்.

ஹே ரு வ ஈ ய்

‘இல்லாமப் பெறவுமா? அள்ளாமக் கொற யுமா?’ இந்தக் காலத்துல எந்தப் புத்துல எந்தப் பாப் பிருக்கு முன்னே தெரில. வருசம் ஒண்ணுக் கூட ஆவுலியேச் சண்டாளி, அதுக்குள்ள வாத்தியாரு மருமவப் பண்ண வேலயப்பாத்தியா? ஒருத் திக்கு ஒரு மவன்! அட ஆண்டவனே அவுனுக்கு வந்த அவ கேட்ட பாத்தியா? பொம்பளைக்கு படி மானத்தப் பாரு! படிமயப் பாரு! அவ அக்குறும்பு அடிச்சாய வந்த வெசயில மாப்ள வெச்சிக்கிட்டாளாமே சுழுத முண்ட!

குத்துக்கல்லாட்டாம் பிருசன் வெச்சிக்கிட்டே இந்த பொழப்பா? என்னாத்தயிடிச் சொலறது? அவம் மிதிச்சப்பில்லு சாவாது. ஒரு நாளான் நாளயில ஒருத்தர ஒருச்சொல்லு சொல்லியிருப்பானா? ஒருத் தருக்கிட்டச் சண்டைக்கிப் போயி ருப்பானா? ஹூம்... ஒரு பீடிக் குடிக்கறவனா, இல்ல ஒருச் சிவரெட்டுக் குடிக்கறவனா? ச்சேரு வாரோடச் சேந்து கிட்டு கூடு வாரோடக் கூடிக்கிட்டு போதப் போட்டுக்கிட்டுத் திரியறவனா? ஒருப் பொய்யி பொணச் சுருட்டுப் பேசறவனா? இல்லவொரு பொம் பளயச் சேத்துக் கறவனா? ஐயோ பொண்டுவ நடக்கற தடத்துலக்கூட நடக்க மாண்டானே! பச்ச மண்ணு வாயில்லா பூச்சி!

நல்லாயிருந்தக் குடியக் கெடுக்க வந்துச் சேந்தாளே மூளி அலங்காரி. ஏழப்பால பொழச் சிட்டுப்போவுதுன்னு அந்த பிச்சக்காரமூடல் பொண் ணெடுத்து மவனுக்குக் கட்டிவெச்சாரு வாத்தியாரு. மனுசருக்கு ஐயோன்னாப் பாவம் கையோட வந்தி ரிச்சே!

பண்ணதியும் பண்ணிப்புட்டு எனக்கொண் ணும்மேத் தெரியாதுன்னு பாவமுண்ட வவுத்துப் புள்ளமேலச் சத்தியஞ் செஞ்சாளாம். இப்பேரு கந்தவ என்னாச் செய்ய துணிய மாட்டா? நானா யிருந்தி ருந்தா கண்டாரோளி முண்டய அப் பிடியே வாசப் படிமேல தலயவெச்சி கிளு கிளுன்னு துளுக்கப் போட்டு வெட்டியிருப்பன்.

நல்லெண்ணம், நல்லப் பித்தியோடப் பொழச் சிருந்தா நல்ல மோட்சங் கெடச்சிருக்கும். மண்ட மூளக் கெட்டுப்போயி அருப்பெடுத்துக்கிட்டு நேந்தப் படி திரிஞ்சா இப்படித்தான் நாண்டு கிட்டுச் சாவுணும்”

மின்னு போனவாரம் புளுக்கமடம் போயிச் சேந்த வாத்தியாரு மருமவ ராசாமனிய, ஊருமுச் சூடும் வாயிலப் போட்டு மென்னு முழுங்கித் தண்ணிச் சூடிச்சது.

இருந்தாப்படியிருந்து முன்னித்தி ராவுலியே திடுக்குனு முழிச்சிக்கிட்டா குள்ளிக்கா. என்னான் னவோ நெனப்பு. கெட்ட கெனாவு கண்டவனாட்டம் வவுநேரம் நடுமோட்டப் பாத்தாப்பிடி படுத்துக்கிட்டி ருந்தா. எந்திரிச்சி செத்த கூறியங் குந்தியும் பாத்தா... ஊஹூம். ஒண்ணும் வேலைக் காவல. என்னிக்கும் வர் வவுத்து நோவுமில்ல. ஏனாத் தூக்கம் புடிக்கல. ஒரு வாயிக்கி வெத்தலப் போடலாம்னா பைல வெறுஞ் சருவுதாங் கெடக்குது. எதுத்தவூட்டு புட்டுக்காரப் பாப்பாளக் கேட்க லாமுன்னாலும் அவ கூம்புக்கு கூத்து வுட்டுக்கிறாங் கன்னு புதூரு நாலு ரோட்டுக்கு கூத்துப்பாக்கப் போயிட்டா’

இந்த அல்லவூட்டுக்காரி அலமேல எழுப்பிச் செத்த நேரம் பேசிக்கிட்டிருக்கலாம்னா, பொழுது எறங்கனா அந்தண்ட இந்தண்ட போவாதவ இந்த எட்டுல என்னமோ நேத்து சமஞ்ச கொமுரி யாட்டம் மினிக்கிக்கிட்டு புருசங்காரங் கூட கோசக் காட்டுக்கு காவுலுக்குப் போயிரரா. காவுலென்னாக் காவுலு? நரைக்க நரைக்க மாப்பளைக்கு அப்பிடி வெறைக்கு தாம். நல்லாச் செய்யறானாம். போன மதியத்துக்கும் இந்த மதியத்துக்கும் மத்தியில அம்மாளுக்கு அஞ்சாறு தப இடுப்புச் சுளுக்குப் புடிச்சிட்டுது. ‘அடத் தூ... ஊ... ஊ... மானங்கெட்ட துங்களேன்னு’ மறந்தாப்ல எச்சியக் கதவுமேலக் காறித்துப்பிப்புட்டா.

என்னமுட்டும் ஒருத்தியே குறுங்குறுன்னுக் குந்திக்கிட்டிருக்கறது? ‘ஊம்...ம்’ தூக்கம் வர்றப்ப வரட்டுமன்னு கண்ண மூடிக் கம்முனுப் படுத்துக்கிட்டா. சாமக் கோழி கூப்டறப்ப அப்பிடியே கண்ண சொருவிச்சி. அதுக்குள்ள வெளித் திண்ணயிலச் ச்சரச் சரன்னு படலுப்பிரிக்கறச் சத்தம். படாத பாடுப் பட்டு சிட்டுக் குருவியாட்டம் நாலனா எட்டனா வாச்சேத்தி கெண்டிக்காரப் பொன்னாயக்கிட்ட அஞ்சாறு வெடய வாங்கி அதுல ஒண்ண அன்னிக் குத்தபன் அவயம் வெச்சிருந்தா. ‘வெடயப் புடிக்க எவ்வார்கம் திருட்டுக் கம்னாட்டி வந்துட்டானா? இல்ல அவயத் துக்கு வேட்டு வெய்க்க பாம்பு கீம்பு ஏதாச்சம்

வந்துருச்சா.' நெனச்சமாயத்துல திக்குங்க, வாரிக்குக் கனாப்ல படக்குனு எந்திரிச்சி அவ கதவத் தொறந்து வெளிய வரங்காட்டியும் தொலையா ஆரோ திப்புறுத் திப்புறுன்று ஓடனாப்ல இருந்தது.

கெழக்கித்தித் திண்ணையில கூடயப் போட்டு மூடிவெச்சிருந்த கோழிக்கு ஒண்ணும் விண்ண மில்ல. படுதாவும் கட்டனது கட்டன வாக்குல இருந்தது. மேக்கித்தித் திண்ணையிலப் படல'ரலுண்டு வெலக் கிப் பாத்தா, பாதிப்படலக் காணம். அவுத்த அங்காயா, காலப் பரப்பிக்கிட்டு கெடந்த கெடப்பப் பாத்ததும் அவளுக்கு வெட்ட வெளிச்ச மாயிப்போச்சி. சுள்ளாப்புச் சுர்ருன்னு ஏற பத்துல அறுத்தாலும் பதனாறுல அறுத்தாலும் பொண்டுவ கீழயும் மேலயும் மூடிப்போட்டுக்கிட்டுக் கப்புனு இருந்துக்கணும். மொளச்சி மூணை விடு துங்கனோ இல்லியோ கெடேரிங்க சாமானந் தேடிக்கிட்டு அலையிதுங்க. இந்நேரத்துல எவனா யிருக்கும்? கூட்டியத் தின்னிங்க கேணச்சியக்கூட வுட்டுவைக்க மாட்டங்கறானுங்க ளென்னு அங்க லாச்ச குள்ளிக்காளுக்கு அங்காயாளப் பாக்கப் பாக்க வவுறு வாயெல்லாம் பத்திக்கிச்சி.

'சக்கிலிச்சின்னு அங்காயால ஆராச்சுஞ் சொல்லு வாங்கனா. பாப்பாத்தி தோத்துப் போவ னும் அவ கிட்ட. ராசாத்தியாட்டம் வளத்துனானே அம்மாசி! பாழும் விதி அவங்கூட்டார கூண்டோடக் கைலாசங் கொண்டுக்கிட்டுப் போயிரிச்சே!' பங்காளியூட்டுக் கண்ணாலத்துக்குப் போயிட்டு சேலத் தலயிருந்துத் திலும்பி வர்றக்குள்ள ஓமலூரு திருப் பத்துல டீசலு டேங்கு வெடிச்சி எல்லாருமெரிஞ்சிச் சாம்பலாயிட்டாங்க. தொச்சமாப் பொழச்சது அவ ஒருத்திதான். அள்ள அள்ளத் துள்ளத் துள்ள அல்லாத்தையும் வாரிக்குடுத் தவளுக்கு கேணம் புடிச்சிக்கிச்சி.

கேனமின்னா முழுக்கேனமில்ல. ஒரு நேரம் இருக்கறப் பித்தி இன்னோரு நேரமிருக்காது. பதம் பாத்து வெட்டறவங்க பனமரத்துக்குப் பாங்கு பண்ணு வாங்கனா? பருவத்துக்கு வந்த பிள்ளைக்கு நல்லது கெட்டதுப் பண்ணியிருந்தா புத்திகித்தி தெளிஞ்சிருக்கும், மந்தையிலக் குந்தியிருக்கற வளுக்கே மொந்த தண்ணிக்கி கெதியில்ல. ஆருவச் செவுத்துக்கு ஆரு அவிசியம் பண்ணப்போறா? வூடு வாசலு இல்லாம நெனச்சப் பிடி காலாந்திரியாத் திரிஞ்சவளக் குள்ளிக்காதாங் கூட்டிக்கிட்டு வந்து திண்ணையில எடங்குடுத்தா.

இருக்க எடங்குடுத்துட்டா? வவுத்துக்கு என்னாப் பன்றது? ஊருக்கே ஊழியஞ் செஞ்சா. நூறுட்டுக் குடும்பத்துக்கும் எடுபிடி. கவுண்டமுட்டாரு ரவ துரும்பக் கிள்ளிப் போட்டாலும் அதுச் சொல்றாப்ல இவ ஆடணும். அப்பிடித்தான் முன் சீப்பு ரங்கம் பிள்ள நேத்தி அந்தியோட ஆரியத் தாளு சாணப் புடிக்க அஞ்சிப்பக்கா ஆரியங் கூலின்னுச் சொல்லி கூட்டிக்கிட்டுப் போயி விடிய விடிய அம்பதுச் செம யாட்டக் கூட்டித் தூக்கிவுட்டு நிமித்தனதுப் பத்தா துன்னு விடிஞ்சி வேல முடிஞ்சி அல்லாரும் போனப் பொறவுக் கொட்டாய நறுவிசிப் பண்ண னும்னு சைசாக் கூப்ட்டு உன்றத் தள்ளி பிள்ளய போட்டு

புடுங்கு புடுங்குன்னு புடுங்கிச் சங்க எடுத்துப்பிட்டான்.

அஞ்சிப்பக்கா ஆரியங் குடுக்கறன்னவன் ஒருப் பிடி புருட ஆரியமும், ஒருச்சார உளுத்துப் போன பொட்டுக் கடலையும் இத்தனியுண்டு பனவெல்லத் தயங் குடுத்து ஒடுப்பிள்ளன்னு தொரத்திவுட்டுட்டான்.

ஆக்கட்டச் சோக்கட்ட கழுண்டு வந்து அப்பத் தான் உஷ்ஷன்னு குந்துனா... அதுக்குள்ள மணியக்காரு கோவாலுப் பொண்டாட்டி நாவரத் தனம் சேருக்குச் சுண்ணாம்பு அடிக்கனும்னு ஆளு வுட்டுட்டா. இவுளும் போயி அடிச்சா, அடிச்சாச் சோறுத் தண்ணி யில்லாம பொழுதே இருட்டுக் கூட்டமுட்டும் அடிச்சா!

நாயி எதுக்கப் பேழாத மவராசியா அவநாக், குக்கு ஒணத்தியா ஒருவாச் சோத்தப் போடப் போறா? ச்சிறுங்கொடலுப் பெருங்கொடலத் திங்க சிவ சிவான்னு வந்து திண்ணமேலச் சாஞ்சவளுக்கு குள்ளிக்காதான் மொச்சக்கொட்டக் கொழம்புத்தி ஒரு உருண்டக் கனியும் போட்டு வெச்சா. தின்னுப்புட்டு அலுப்பத்து தூங்கறவள வந்துச் செவுண்ட றானுங்கனே. அவராடி, இவுராடி அங்காயால எழுப்பி ஓட்டல படுக்க வெச்சிட்டு ஆரு வந்தாலும் பாத்துக்கலாந்து அவ படுத்துருந்த எடத்துல இவப்படுத்துக் கிட்டா.....

மொதக்கோழி கூப்டற நேரம்... தூக்கம் செத்த ஆள அழித்தும்பிடி லேசா கண்ண மூடுனா. தலவுக் காலுல ஒருவொத சத்துன்னு வுமுவு குள்ளிக்கா உசாராயிட்டா.

ஓவ்வ மாப்ள வந்துட்டாண்டி, பாக்கலாம் என்னாத்தாம் பண்ணுவானோன்னு ஆடாம அசையாமத் துளிச் சத்தமில்லாமப் படுத்துகிட்டே யிருந்தா.

வந்தவன்

"ஆர்ரிவ கன்றோலி படுத்துக்கிட்டிருக்கறவ... கேனப்பொச்சி மூனுநாளா வந்துன்ன எத்தனா டண்டி எழுப்பறது? எந்திரிச்சி. வருவாளா என் வமோ பெரிய்யயக் கெராக்கிப் பன்றா?"ன்னு எட்டி நெக்குனு இன்னோரு ஓத ஓதச்சான். அதுக் கப்பறஞ் சும்மாயிருப்பாளா அக்கா. எட்டனதும் ரவுக் குனு அவங்காலப் புடிச்சிக்கிட்டா. "ஆர்ரா நார வாயா... உனுக் கென்றா கேடுகாலம்? வவுத்துக்கு சோறு திங்கறியே, உனக்கு அறுவு இல்ல. நெனவு இல்ல? தாயோட ஒண்ணுடா இந்தக் கேணச்சி. இவள வந்து இந்நேரத்துக்கு கூட்டுறியே... ங்கோயா உன்னை என்னான்னுடாப் பெத்தா? ஈன்பானங் கெட்டத் தாயோலி... தம்பி எந்திரிச்சிக்கிட்டுத் தாளம் போட்டா, கல்லுமேல வெச்சி நை நைன் னுக் கொட்டறது, இல்ல காராம்முள்ள வெச்சி தேக்கிறது?"ன்னு காச்சு முச்சுன்னு சத்துனாளே வொழிய அவங்கால வுட்டப் பாவியில்ல. அவனும் என்னா லேசப்பட்ட அனா? மண்ணக்குட்டி காலோட அவள இழுத்துக்கிட்டு வந்தவன் நடுவாசலுக்கே வந்துட்டான். நெலா வெளிச் சத்துல அவம் மொகறயப் பாத்ததும் குள்ளிக்காளுக்கு அஞ்சு உசரும் செத்துப் போச்சி.

"அடப்பாவி வாத்தியாரு மவன் பகபதின்னு ஊரே வெளக்கு வெச்சிக் கும்புடுதே, உனுக்கு ஏண்டா இந்தப் பித்திச் சண்டாளா"ன்னா

ஓங்கி வுட்டாம்பாரு ஒரு அப்பட்ட செவுளியக் கட்டி, செழவி கிறுகிறுன்னுச் சுத்திக் கிட்டுக் கீழ்ச் சாஞ்சிட்டா. பேச்சுமில்ல மூச்சுமில்ல.

விடிஞ்சது,

ஊருச்சனம்

"அடிப்பாவி முண்ட... வவுத்து நோவுக்கு ஒரு மருந்து மாயமில்லியா? ஒதவி ஒத்தாசிக்கி ஒருச்சாதி சனமில்லையா? ஒரு நல்லவங்க, கெட்டவங்க இல் லியா? சனஞ்சேராதவ இப்பிடியாவவுத்து நோவு பொறுக்க மாட்டாம சுருக்கு வெச்சிக்கிறது" ன்னு வெறும் வாயப் பேசி கடவாய நக்கிக்கிச்சி.

கருவக் காட்டுக் கருவு

- இடுப்புல கொடுக்கறுவா
கக்கத்துல நாரு...
பீச்சாங்கையில் கஞ்சி வாளி
சோத்துக் கையப் புடிச்சிக்கிட்டே நானு...
- கருவக் காட்டுக்கு
வெறகு வெட்ட
அம்மாவும் நானும்...
- செருப்பில்லாத
அம்மணமாய்
அம்மாவின் காலு...
- அங்க இங்க
ஓட்டயுமாய்
அழுக்குச் சேல...
- கருவக் காட்டுக்கு
வெறகு வெட்ட
அம்மாவும் நானும்...
- ஓடக் கரயத் தாண்டும் வர
பொடி குட்டத்
தாங்க மாட்டேன்னு
இடுப்புல தூக்கி வச்சிக்குவா...
- ஓட மரத்து நெழலுல
ஓக்கார வச்சிப்புட்டு
உச்சிப் போது சாயும் வர
ஓயாம வெறகு வெட்டுவா...
- கருவக் காட்டுக்கு
வெறகு வெட்ட
அம்மாவும் நானும்...
- இடையிடையே ஓடிவந்து
பசிக்குத் தாங்க மாட்டேன்னு
சோளக் கஞ்சிய
குடிக்கச் சொல்லுவா...

■ நெல்லை வசந்தன்

- கையுல காலுல முள்ளுபட்டு
ரெத்தம் வடிஞ்சாலும்
முந்தானய எடுத்து
எம் மூக்கத் தொடைப்பா...
- தலையில கட்டோட
சந்தைக்கு போறச்சே
இன்னக்கி வெறகு - நல்ல
விலைக்கு போச்சின்னா
புள்ளக்கி செருப்பு எடுக்கனும்னு
அம்மாவின் மனசு
அங்கலாச்சிக்கிட்டே வரும் ..

வெகுமக்கள் ஊடகம் என்ற அடையாளத்துடன் இயங்கும் ஊடகங்கள் வெகுமக்களுக்கானது தானா? வெகுமக்களின் அக்கறையின் பேரில் இயங்குவதுதானா? என்ற கேள்விகள் நமக்கு புதிதல்ல. ஊடகங்களில் முன்னணியில் இருப்பவை பத்திரிக்கைகள் தான். வியாபார பத்திரிக்கைகள் தான் இங்கு வெகுமக்கள் பத்திரிக்கையாகக் கருதப்படுகிறது. வியாபார நோக்கில் செய்திகள் என்ற பெயரில் வக்கிரங்களையும், புலனாய்வு எனும் பெயரில் நடிக்கைகள், மற்ற பிரபலங்களின் அந்தரங்க நிகழ்வுகளையும் பதிவு செய்வதுதான் இப்பத்திரிக்கைகளின் தர்மமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. தரமான வெகுமக்கள் பத்திரிக்கை ஏதும் உண்டா என்றால், எங்களிடம் தரமான எழுத்தாளர்கள் உண்டு என்று பதில் வருகிறது. இந்த தரமான எழுத்தாளர்களின் பட்டியலில் யாரேனும் தலித் எழுத்தாளர் உண்டா என்றெல்லாம்கேட்கக்கூடாது. அந்தளவிற்கு தலித் எழுத்தாளர்களுக்கு ஞானம் இருப்பதாக அவர்கள் கருதவில்லை. சரி... ஞானமுடைய அவர்களிடம் இருக்கும் எழுத்தாளர்கள் எப்படித் தான் இயங்குகிறார்களாம். சரியாகச் சொன்னால், அவர்கள் சரியாகத்தான் இயங்குகிறார்கள். எப்படி? பார்ப்போம்.

தமிழகத்தில் செய்தி இதழ்களிலே முன்னணியில் இருப்பது ஜூனியர் விகடன், நக்கீரனும். முன்னணியில் உள்ள பத்திரிக்கைகளில் எழுதும் எழுத்தாளர்களையும் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் என்று குறிப்பிடலாமல்லவா (முன்னணி என்பது வேறு, முதிர்ச்சி என்பது வேறு). அத்தகைய எழுத்தாளர்கள்தான் விகடன் குழுவின் மதன், நக்கீரனின் சின்னக்குத்தாசி. மதன் விஞ்ஞான எழுத்தாளர் என்றும், சின்னக்குத்தாசி அரசியல் விமர்சகர் என்றும் அறியப்படு

கிறார்கள். இவ்விருவரும் தாங்கள் சார்ந்த தளங்களில் எவ்வளவு சரியாக(!) இயங்குகிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் இப்பொழுது பார்க்கப் போகிறோம்.

ஜூனியர் விகடனில் (2004-இல்) “மனிதனுக்குள் மிருகம்” எனும் விஞ்ஞானத் தொடரை மதன் எழுதினார். பொதுவாக விகடன் வளர்ப்புகள் விஞ்ஞானம் எனும் பெயரில் விஞ்ஞானத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களை புகுத்துவதுண்டு. உதாரணமாக பல விஞ்ஞான நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிட்டு கடைசி வரியில் எல்லாம் கடவுளின் படைப்பு தான் என முடித்து விடுவார்கள். இந்தப் பணியை மதனைவிட சிறப்பாக செய்யக்கூடியவர், மதனுக்கு முன்பு ஜூனியர் விகடனில் வந்த சுஜாதா. (இந்த சுஜாதாதான் ‘பாய்ஸ்’ திரைப்படத்தில் பெண்களுக்கு பாலுணர்வு (sexual feeling) உண்டாகும்போது கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருவார்கள் என்ற விஷமத்தனமான வசனமெழுதி ஆணாதிக்கத்திற்கு புதிய வலுவைக் கொடுத்தார்) மனிதனுக்குள் மிருகம் தொடரில் மதன், மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் பற்றி விஞ்ஞான ரீதியாக எழுத ஆரம்பித்தார். பிறகு மனிதனுக்குள் னிருக்கும் வக்கிர முரட்டுத்தனம் பற்றி எழுத ஆரம்பித்தார். கலிக்யூலோ, மங்கோலியாவின் செங்கிஸ்கான் போன்ற மன்னர்களைப் பற்றியும், ஹிட்லர், சோவியத் ஸ்டாலின் போன்ற ஆட்சியாளர்கள் பற்றியும் அவர்களுக்குள்ளேயிருந்ததாகக் கூறப்படும் வக்கிரங்கள், குரூர சிந்தனை பற்றியெல்லாம் எழுதித் தள்ளினார். இதில் ஸ்டாலின் பற்றி எழுதியதற்கு மட்டும் சிறு அதிருப்தி எழுந்தது. ம.க.இ.க.-வின் புதிய ஜனநாயகம் நவம்பர் 2004 இதழில் மதனைக் கடுமையாகச் சாடி ஒரு கட்டுரையும் வந்தது. இங்கு நம் முடைய கேள்வி யாதெனில் ஹிட்லர், கலிக்யூலோ போன்றவர்கள் மட்டும் தான் (அதாவது வெளி

நாட்டவர்கள்) மிருக புத்தியுள்ளவர்களா? இங்கு (இந்தியர்கள்) இருப்பவர்கள் புனிதர்களா? என்பதுதான். கலிக்யூலோ பற்றியோ, ஹிட்லர் பற்றியோ தனியான கட்டுரையெனில் பரவாயில்லை ஒட்டுமொத்த மனித சமூகம் பற்றிய ஆய்வு என்று கூறிவிட்டு, குறிப்பிட்ட பாரபட்சங்களுடன் எழுதுவது சமூக துரோகமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. கலிக்யூலோ, செங்கிஸ்கான் போன்றோர்களின் பாலியல் வக்கிரங்களை உதாரணமாகக் காட்டும் மதனுக்கு இந்தியாவில் நடக்கும் வன்புணர்ச்சிகள் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக மதம், சாதி காரணமாக நடத்தப்படும் அக்கிரமங்கள் பற்றி துளியும் கண்டுகொள்ளவில்லை. இந்திரா காந்தி படுகொலை சமயத்தில் நடைபெற்ற சீக்கியர்கள் படுகொலை பற்றி மட்டும், அதுவும் மிகைக்குறைவாக பதிவு செய்கிறார் மதன்.

கொத்துக் கொத்தாக மனிதர்களைக் கொன்ற ஹிட்லருக்குள் இருந்தது மிருகம் என்றால், சீட்டுவெண்மணியில் 44 பேர்களை வைத்து தீயிட்டுக் கொன்றவர்கள் மனதில் இருந்தது என்ன தெய்வமா?

செங்கிஸ்கான் செய்த அட்டூழியங்களை பட்டியலிடும் மதனுக்கு, பௌத்த, சமண துறவிகளின் மீதும், தாழ்த்தப்பட்டோர்கள் மீதும் இந்து மதத்தால் நடத்தப்பட்ட கொடூர தாக்குதல்கள் பற்றிய எந்தவிவரமும் கிடைக்கவில்லையோ அல்லது வேண்டுமென்றே மறைத்து விட்டாரோ என சந்தேகம் நம்மிடம் எழுகிறது. இஸ்லாமியர்களின் மீதான உச்சகட்ட தாக்குதலான பாபர் மசூதியை இடித்துத் தள்ளியவர்களைப் பற்றியும் கூட எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இதுவரை ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தலித்துகள் சாதிகாரணமாக படுகொலை செய்யப்பட்ட இந்த நாட்டில் மனித

மிருகங்கள் இல்லையென்று மதன் நிரூபிக்க முயல்கிறார். இந்துத் துவத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாயம் மதனுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் தாம் ஒரு சமூக புறக் கணிப்பு செய்யும் நபர் என்பதை புரிந்தாக வேண்டிய கட்டாயமும் உண்டு. ஒரு ஆய்வு என்றால், அது தற்காலத்திலேயேனும் முழுமை பெற வேண்டும். எந்த சமரசமும், பாரபட்சமும் இன்றி செய்யும் ஆய்வுகள் மட்டுமே முழுமை பெறும்.

ஜி.வி. பார்ப்பனர்களின் பத்திரிக்கை அதில் எழுதுபவர்கள் தலித்துகளுக்கு ஆதரவாக எழுத மாட்டார்கள், எழுதமுடியாது என்று பலர் விமர்சிப்பது உண்டு. அதே வேளை பார்ப்பனரல்லாத பத்திரிக்கைகளிலும் அதே நிலைதான். நக்கீரன் பத்திரிக்கை தன்னை ஒரு பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு - முற்போக்குப் பத்திரிக்கையாகக் காட்டிக் கொள்வதுண்டு. நக்கீரனில் தொடர்ந்து அரசியல் குறித்து விமர்சனம் எழுதி வருபவர் திராவிட எழுத்தாளர் சின்னக்குத்தாசி. சின்னக்குத்தா சியை திமுக எழுத்தாளர் என்று குறிப்பிடுவதே இன்னும் சரியாக இருக்கும். திமுகவின் நிலையை ஆதரித்து எழுதுவதில் கருணாநிதியைக் காட்டிலும் அதிகம் பங்கெடுத்துக் கொள்பவர் சின்னக்குத்தாசி. கருணாநிதியின் கூட்டணியில் இருப்பவர்களை, இவரை விட வேறு யாரும் மிகைப்படுத்தி எழுதமாட்டார்கள். கருணாநிதி தற்போது இணைந்திருக்கும் காங்கிரஸ் கூட்டணியில் இருக்கும் பீகாரின் ராஷ்டிரிய ஜனதா தளம் தலைவர் லாலு பிரசாத் யாதவை நியாயப்படுத்தி, மிகைப்படுத்தி நக்கீரனில் (2005 ஜனவரி 2-5) ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார் சின்னக்குத்தாசி. தேர்தல் ஆணையம் லாலு பிரசாத் மீது நடவடிக்கையை அறிவித்தது. எதற்காக? நான்கு தலித் பெண்களிடம் (மாநிலத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் சூழலில்) லாலு பணம் (லஞ்சம்) கொடுத்தார் என்பதற்காக.

லாலுவுக்கு பிரச்சினை என்றவுடன் கூட்டணியினருக்கு வந்து விடாத அக்கறை சின்னக்குத்தாசிக்கு வந்து விட்டது போலும். உடனே தனது கட்டுரையின் மூலம்

லாலுவை நியாயப்படுத்த முயல்கிறார். எப்படி? அவரின் கட்டுரையின் சாரத்தை கீழே பார்ப்போம்..

● நான்கு தலித் பெண்கள் “அய்யா நீங்கள் ரயில்வே அமைச்சர் ஆனீர்களே. எங்களுக்குக் கல்பாது?” என்று இனிப்பு வழங்கக் கூடாதா?” என்று ஆசையோடு கேட்டார்கள். லாலு தனது சட்டப்பையிலிருந்து ரூபாய் நோட்டுக் கூட்டு ஒன்றை எடுத்தார். நான்கு தலித் பெண்களுக்கு தலா 100 ரூபாய் வீதம் 400 ரூபாய் தந்தார். ரகசியமாக அல்ல பகிரங்கமாக.

● பணம் கொடுக்கும்போது சுற்றிலும் பத்திரிக்கையாளர்கள், தொலைக்காட்சியின் வீடியோ, காமிரா நிபுணர்கள் இருந்தார்கள். அதனால் அது லஞ்சம் இல்லை.

● தலித்துகள் செருப்பணிந்து போக வழி செய்தவர். அவர்களை மனிதராக்கியவர்.

லாலுவை புனிதராக்குவது சின்னக்குத்தாசிக்கு நிர்பந்தமாக இருக்கலாம். அதற்காக லாலுவை தலித்துகளுக்கு கடவுளாக காட்ட முயல்வதுதான் வரலாற்றுத் துரோகமாகும். தலித் பெண்கள் நூறு ரூபாய்க்கு கையேந்த வேண்டிய நிலை இருப்பதை மறைத்து, ஒரு லஞ்சப் பேர் வழியை மாமனிதனாகக் காட்ட முயல்வது எவ்வளவு கேவலமான செயல்? எந்த தலைவராவது இந்தியாவிலுள்ள ஒரு அக்ரகாரத்திற்குச் சென்று இதுபோல் நூறு ரூபாய்களை அன்பளிப்பாக (!) கொடுத்துவிடக் கூடுமா? மேலும், தலித்துகள் மீதான தாக்குதல்களே இங்கு பகிரங்கமாகத்தான் நடைபெறுகிறது. லாலுவின் பீகாரில் ரண்வீர்சேனா நடத்திய தாக்குதல்கள் பற்றி சின்னக்குத்தாசிக்குத் தெரிந்திருக்கக் கூடும். பத்திரிக்கை, காமிரா முன்பு நடந்த தாக்குதலுக்கு நமது தாமிரபரணி படுகொலை ஒரு சிறந்த உதாரண மல்லவா?

தலித்துகள் செருப்பணிந்து போக பாடுபட்டவராகவும், தலித்துகளின் விடிவெள்ளியாகவும் லாலு போன்ற பிற சமூகத் தலைவர்கள் போற்றப்படுவதன் உள்ளர்த்தத்தை நம்மால் அறிய முடிகிறது. லாலு தான் தலித்துகளுக்காக பாடுபடு

கிறார் என்றால், பீகாரில் தலித் அரசியல் செய்யும் ராம்விலாஸ் பாஸ்வான் போன்றவர்களின் பணிகள்தான் என்ன? அதுவும் மாநிலத் தேர்தல் (பீகார்) நடைபெறவிருக்கும் வேளையில் பாஸ்வானும், லாலுவும் எதிரணியாக இருக்கும் சூழலில், லாலுவை தலித்துகளின் தலைமையாக உருவம் கொடுப்பதற்கான நோக்கம் நமக்கும் புரியாமலில்லை.

லாலுவை தலித்துகளின் தலைமையாகக் குறிப்பிடும் சின்னக்குத்தாசி எந்த தலித் தலைவரைப் பற்றியும் இந்தளவிற்குப் புகழ்ந்து எழுதவில்லையென்பதிலிருந்து, அவருக்கு அதிகாரக் கூட்டங்களோடு உள்ள கூட்டு வெளிப்படுகிறது. தலித்துகளுக்காக உழைத்து, குரல் கொடுத்தவர்களையெல்லாம் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, பிழைப்புவாத அரசியல்வாதிகளை தலித்துகளின் போராடிகளாகச் சித்தரிப்பது அறிவுத்தனமானது அல்ல. அது சின்னக்குத்தாசியின் தவறுமல்ல. அயோத்திதாசர், ரெட்டமலை சீனிவாசன் போன்ற தலித் சிந்தனையாளர்களின் பணிகளை மூடி மறைத்து தங்களை முன்னிறுத்திக் கொண்ட திராவிட (பெரியாரிய) வாதிகளிடம் பயிற்சி எடுத்தவர்தான் சின்னக்குத்தாசி. அந்த பாதிப்பு அவரிடம் இருப்பது தானே இயல்பு.

மேற்கண்ட விமர்சனங்கள் குறித்து ஜி.வி-க்கும் நக்கீரனுக்கும் சடிதம் எழுதினேன். ஆனால் பார்ப்பன பத்திரிக்கை, பார்ப்பனரல்லாதோர் பத்திரிக்கை என்று எந்த பாரபட்சமும் இன்றி நமது சமூகத்திற்கு எந்த பதிலையும் தர முன்வரவில்லை. இதில் மதன் எந்த விதமான கேள்விகளுக்கும் (ஹாய் மதன்) பதிலளிக்கக் கூடியவராம். நமது கேள்விக்கு மட்டும் அவரிடம் பதிலில்லை. நக்கீரனும் அதே மௌனத்தைத் தாங்கியுள்ளது.

மௌனங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுவதுண்டு. அதில் முக்கியமான சந்தர்ப்பம் பிழை செய்து வசமாய் மாட்டிக் கொள்ளும்போது ஆனால் அடிமைகளின் எழுச்சியில் பெருந்தடைகளே நொறுங்கும் போது இது போன்ற மௌனங்கள் மட்டும் தப்பிவிடுமா என்ன?

சாகசத்தின் மொழி

மொழியின் சாகசம்

■ ரவிக்குமார்

'ஜெபமாலையின் மணிகளைப் போல' சம் பவங்களைக் கோர்த்து எழுதப்படுகிற வரலாறுகளில் தலித் மக்களின் தடயங்களைக் காண முடிவதில்லை. எனவேதான் அவர்கள் தமது வரலாற்றைத் தாமே படைக்கிறார்கள். தமது சமூகத்தின் வரலாற்றைத் தமது வரலாறுகளினூடே உருவாக்கும் அவர்களது விழைவின் விளைவுதான் சுயசரிதை.

தலித் சுயசரிதை இப்போது தலித் வரலாற்றின் அங்கமாக மட்டுமின்றி தலித் இலக்கியத்தின் முக்கிய மானதொரு உறுப்பாகவும் மாறிவிட்டது. இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் அவை வெளியாவது மட்டுமின்றி அவை உடனுக்குடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. நரேந்திர ஜாதவ், ஷரண்குமார் லிம்பாலே, வசந்த் மூன், ஒம்பிரகாஷ் வால்மீகி, லட்சுமண மானே எனப் பலரது சுயசரிதைகள் ஆங்கிலத்திலும் வேறுபல ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சித்தலிங்கையா, அரவிந்த மானஹத்தி ஆகியோர் கன்னடத்தில் எழுதிய சுயசரிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மொழி பெயர்ப்புகள் உலக அளவில் தலித் இலக்கியத்துக்கு ஒரு கவனத்தை உருவாக்கியுள்ளன என்று கூறலாம்.

தலித் சுயசரிதைகள் பெற்றுவரும் இந்த வரவேற்பு குறித்து விமர்சகர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுவதைப் பார்க்கிறோம். சிலர் உலக அளவில் கிடைத்துள்ள அங்கீகாரமாக இதைக் கருதுகின்றனர். வேறு சிலரோ உலகமயமாக்கல் போக்கினூடாக தலித் மக்களின் துயரங்கள் பண்டங்களாக மாற்றப்படுவதாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். (இது பற்றிய விவாதங்களுக்கு பார்க்க - Touchable Tales, Navayana 2003) இவை ஒரு புறமிருக்க, உலகெங்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினர் பலரும் தமது வெளிப்பாட்டு வடிவமாக சுயசரிதையைப் பயன்படுத்தி வருவதைக் காண முடிகிறது. புதிய கோட்பாடுகள் 'ஆசிரியரின் மரணத்தை' அறிவித்தபோதிலும் சுயசரிதைகள் மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்படுவது தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது.

இந்திய அளவில் தலித் சுயசரிதைக்கு முன்னோடியாக (இப்போது கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில்) அம்பேத்கரையும் இரட்டை மலை சீனிவாசனை

யும் கூறலாம். அவர்களது சுயசரிதைகள் சுருக்கமான சில குறிப்புகளாகவே வெளிவந்துள்ளன. இரண்டுமே 1939-இல் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அம்பேத்கரின் சுயசரிதைக் குறிப்புகளில் உள்ள கடைசிக் குறிப்பு 1938-ஆம் ஆண்டில் நடந்த சம்பவமொன்றை விவரிப்பதால் அதற்குப் பிறகே அது எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். இரட்டைமலை சீனிவாசனின் 'ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம்' பைன் அண்டு சம்பெனியால் (Pyne & Co. Madras) 1939-இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

"தீண்டாமையென்பது இந்தியாவில் வழக்கத்தில் இருப்பதை வெளிநாட்டவர்கள் அறிந்துள்ளனர். ஆனால் அது எவ்வளவு கொடூரமானது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை" என்று குறிப்பிட்ட அம்பேத்கர், 'ஒரு கிராமத்தில் உள்ள தீண்டாதவர் ஒருவர் அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த எவரையும் தீண்டாமலும் யாராலும் தீண்டப்படாமலும் உள்ளார். இருந்தபோதிலும் அந்தக் கிராமத்தை எல்லாவிதத்திலும் தனது சொந்த ஊராகக் கருதி வாழ்கிறார். இது எப்படி என்பதை வெளி நாட்டவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. சாதி இந்துக்களால், தீண்டாத மக்கள் நடத்தப்படும் விதத்தைப் பற்றிய சித்திரத்தை எப்படி சரியாக அளிப்பது என்பதே பிரச்சினை' என்றார். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன என்றார். "தீண்டாத மக்கள் நடத்தப்படும் விதத்தைப்பற்றி பொதுவான விவரிப்பைச் சொல்வது அல்லது சம்பவக் குறிப்புகளைக் கொண்டு அதனை விவரிப்பது" என்பவையே அந்த இரண்டு வழிகள். இவற்றுள் இரண்டாவது வழியே சிறந்தது என உணர்ந்த அம்பேத்கர் தனது அனுபவத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சில நிகழ்ச்சிகளையும், பிறரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சில நிகழ்ச்சிகளையும் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை விவரித்தார்.

அம்பேத்கரின் சுயசரிதைக்கான சில குறிப்புகளாக எழுதப்பட்ட அது "ஒரு விசாவுக்காக காத்திருத்தல்" என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1901-இல் ஆரம்பித்து 1938 வரையில் நடந்த ஆறு சம்பவங்கள் அதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏறத்தாழ இதே கால கட்டத்தில்தான் இரட்டைமலை சீனிவாசனின் சுயசரிதையான "ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம்" வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் தலித் சுயசரிதைகளின் முன்னோடியாக இப்போதைக்கு இதையே குறிப்பிடலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டவை இரண்டும் முழுமையான, விரிவான முறையில் எழுதப்பட்ட சுயசரிதைகள் அல்ல. அதுமட்டுமின்றி அவை எழுதப்பட்டதற்கான

நோக்கம் அவற்றில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தீண்டாமையின் கொடுமையை வெளிநாட்டவர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும் என்பது அம்பேத்கரின் நோக்கம். “அநேக ஆயிரம் வருஷங்களில் மிகச் சொற்பமான ஐம்பது வருஷ காலத்தில் தற்போது ஆதிதிராவிடர்களென்றழைக்கப்படும் சமூகத்தவரடைந்த அபிவிருத்தி”யைப் பற்றி எழுதுவதும், “இதர சமூகத்தவர்களும், சமயத்தவர்களும் இச்சமூகத்தார் முன்னேற்றத்தை நாடி செய்து வந்திருப்பது தன்யைத் தேட்டம் என்றும், இச்சமூகத்தவர்கள் தங்கள் இடைவிடா முயற்சியால் விருத்தி பெற்று வருகிறார்கள்” என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதும் இரட்டை மலை சீனிவாசனின் நோக்கங்களாகும்.

இப்போது இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் தலித் சுயசரிதைகள் எல்லாவற்றையும் அம்பேத்கர், இரட்டை மலை சீனிவாசன் ஆகியோர் எழுதியவற்றோடு சேர்த்து வகைப்படுத்த முடியாது. எனினும் தலித் சுயசரிதைகள் அனைத்திலும் மேற்சொன்ன இருவரது ‘சுயசரிதைகளில்’ வெளிப்பட்ட சில கூறுகள் விரவியுள்ளதை நாம் உணர முடிகிறது. தீண்டாமையின் மனிதத் தன்மையற்ற பண்புகள் தலித் சுயசரிதைகளில் ஆங்காங்கே வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அந்த விதத்தில் தீண்டாமைக்கு எதிராக கருத்தியலைப் பரப்புவதற்கு இந்த தலித் சுயசரிதைகள் பயன்படுகின்றன என்றும் கூறலாம்.

மராத்தியில், அம்பேத்கர் இயக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பே ஒடுக்கப்பட்டோரின் இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததை அர்ஜூன் டாங்ளே குறிப்பிட்டுள்ளார். 1920 வாக்கில் அத்தகைய படைப்புகளை உருவாக்கியவர்களில் கோபால் பாபா வாலங்கர், பண்டிட் கொண்டிராம் மற்றும் கிஷன் பாகோஜி பன்சோத் ஆகியோரைப் பற்றி டாங்ளே சிறப்பாக குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார் (அர்ஜூன் டாங்ளே, தலித் இலக்கியம், 1992).

தமிழில் இப்படியான முயற்சிகள் இதற்கு வெகு காலத்துக்கு முன்பே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததை தரவுகள் உணர்த்துகின்றன. தமிழ் தலித் சமூக முன்னோடிகள் நடத்திய பத்திரிக்கைகளில் ‘தமிழன்’ மட்டுமே இப்போது கிடைத்துள்ளது. “ஆதி திராவிடர் மகாவிடக தூதன், பூலோக வியாசன், பறையன், ஆதி திராவிடமித்திரன் போன்ற பல பத்திரிக்கைகள் கிடைத்திருக்குமாயின் இன்னும் பல செய்திகள் தெரிய வந்திருக்கும். அவை இன்று கிடைப்பனவாக இல்லை. மேலும், 1860-இலிருந்து 1910 வரை ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆதிதிராவிடர்களால் படைக்கப்பட்ட கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள் போன்றவைகளும் கிடைக்காமையால் அவர்களது வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள அரிதாகிவிட்டது” என்ற அன்பு பொன்னோவியம் அவர்களின் கூற்று முற்றிலும் உண்மையே (சிறப்புரை, அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள், 1999).

‘தமிழன்’ பத்திரிக்கையிலிருந்து அயோத்திதாசர்

“ரின்னுமோர் தடவை மன்னரிடம் சம்பாஷிக்க நேர்ந்தது.

‘தீண்டாமை என்றால் என்ன’ வென்று மன்னவர் வினவினார்.

மேல் ஜாதியான் என் போன்ற கீழ்ஜாதியான் என்போனைத் தீண்டமாட்டான் என்றபோது,

‘ஒரு கீழ்ஜாதியான் தெருவில் விழுந்து விட்டால் மேல் ஜாதியான் தூக்கிவிட மாட்டானா’ என்று மன்னவர் ரின்னும் வினவினார்.

‘தூக்கிவிட மாட்டான்’ என்றபோது மன்னவர் திடுக்கிட்டு அசைந்து நின்று ‘அவ்விதம் நடக்க என் ராஜ்ஜியத்தில் விடவே மாட்டேன்’ என்றார்”.

ரின் சிந்தனைகள் மட்டுமே இப்போது மறுபிரசுரம் பெற்றுள்ளன. அப்பத்திரிக்கையில் இலக்கிய ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றிருந்தனவா என்பது தெரியவில்லை. அன்பு பொன்னோவியம் (தனது சிறப்புரையில்) 1896-இல் வெளியிடப்பட்ட மதுரை பிரபந்தம், இரங்கூன் பிரவேசத் திரட்டு ஆகிய நூல்களில் ஓரளவு செய்திகள் கிடைக்கின்றன என்கிறார். அதன் விவரமும் புலப்படவில்லை. அயோத்திதாசரின் கூற்றுப்படி வள்ளுவரும், ஔவையும் தலித் குடிகளின் முன்னோடிகளாகி விடுகின்றனர். சாதிப் பிரிவினருக்கு எதிரான கருத்துகள் கொண்ட அவர்களது படைப்புகளை தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் அங்கங்களாகக் கொண்டால் தமிழின் தொன்மை போன்றே தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் தொன்மையும் ஆழ்ந்து செல்வதை உணரலாம்.

தலித் இலக்கிய விமர்சனப் பார்வைக்கான உதாரணங்களாக அயோத்திதாசரின் கட்டுரைகள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்ட முடியும். (இது பற்றிய நூலொன்றை நான் எழுதிக் கொண்டுள்ளேன்.) இந்த விதத்தில் இந்திய அளவில் தலித் இலக்கியத்தின், தலித் இலக்கிய விமர்சனத்தின் முன்னோடியான முயற்சிகள் தமிழில்தான் செய்யப்பட்டுள்ளன என்று துணிந்து கூறலாம்.

மராத்திய தலித் சுயசரிதைகளைப் பற்றிப் பேசும் அர்ஜூன் டாங்ளே 1978க்கும் 1986க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை ‘தன் வரலாற்று இலக்கிய காலகட்டம்’ என்று வர்ணிக்கிறார். தயா பவாரின் ‘பலூட்டா’, பி.இ. ஸெலன் காம்ளேயின் ‘அத்வானின் சே பக்சி’, லட்சுமன் மானேயின் ‘உபாரா’ ஆகியவற்றை டாங்ளே குறிப்பிடுகிறார். அதற்குப் பிறகு மேலும் பல சுயசரிதைகள் மராத்தியில் வெளி வந்துள்ளன.

இரட்டை மலை சீனிவாசனின் ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம் 1939-இல் வெளியாகியிருந்தபோதிலும் அத

னைத் தொடர்ந்து தமிழ் தலித்துகள் சுயசரிதைகளை எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஏராளமான தலித் படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் அவற்றுள் சுயசரிதை எதுவும் இல்லை. பாமா, ராஜ் கௌதமன் ஆகியோர் எழுதியுள்ளவற்றை சுய சரிதை என்ற வகைப்பாட்டில் வைக்க முடியாது. அவற்றை தற்புனைவு (Auto fiction) என்றும் கூற முடியவில்லை. 'நழுவிப்போன வாழ்வின் அர்த்தத்தை எழுத்தினூடே கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியே தற்புனைவு' ஆகும்.

இந்தப் பின்னணியில்தான் தோழர் கே.ஏ. குணசேகரனின் 'வடு' வெளிவருகிறது. அவரது வாழ்வில் பட்டப்படிப்பு முடிந்த காலம் வரை இதில் பேசப்பட்டுள்ளது. இது அவரது அனுபவங்களின் தொகுப்பாக மட்டுமின்றி அந்தக் காலத்தின் பதிவாகவும் இருக்கிறது. ஆசிரியராக வேலை பார்த்தபோதிலும் தன்னைப் படிக்க வைக்க தனது தந்தை பட்ட சிரமங்களைச் சொல்லும்போதும்; அந்தக் காலத்திலேயே எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்திருந்த தனது தாய் சினிமாக்கொட்டகையில் டிக்கெட் கொடுத்து, விறகு வெட்டி விற்று, புல்லறுத்து விற்றுத் தங்களைக் காப்பாற்றியதைச் சொல்லும்போதும்; காலை வேளைகளில் ஊறவைத்த புளியங்கொட்டைகளைத் தின்று பசியாறியதைச் சொல்லும்போதும் நம்மிடம் இரக்கத்தைக் கோராத ஆனால் நம் நெஞ்சின் ஆழத்தைத் தொடுகிற ஆற்றலை குணசேகரனின் மொழி பெற்றுள்ளது. 'பசியைப் புணர்' யத்தனித்த நாம்சீதல் தாசலின் கோபம் குணசேகரனின் மொழியில் இல்லை. ஆனால் நமக்குள் அந்தக் கோபக் கனலை அவரது மொழி ஏற்றுகிறது.

இந்து, இஸ்லாம், கிறித்தவம் எனப் பல்வேறு மதங்களின் கலப்புப் பண்பாடொன்று அவரது சுய சரிதையினூடே உருப்பெறுவதை நாம் உணர முடிகிறது. இவர் குறிப்பிடும் சடங்குகள், பழக்க வழக்கங்களை நாம் மத நூல்களில் பார்க்க முடியாது. பேய் பிடித்த முஸ்லீம் பெண்களுக்கு கழிப்பு கழிப்பது; எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அந்தப் பெண்கள் வெளி நாடுகளில் வாழும் தமது கணவன்மார்களுக்குக் கடித மெழுவும், அங்கிருந்து வரும் கடிதங்களைப் படிக்கவும் உதவி கோருவது; பாய் நெய்யும்போது நபி வரலாற்றைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்பது; சினிமாவுக்குப் போகக்கூடாதென்று தடை விதிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்கள் சினிமாக்கதையை சொல்லச் சொல்லிக் கேட்பது என இவர் விவரித்துள்ளவை இப்போதும் கூட பல ஊர்களில் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

பொருளாதாரத்தின் கீழ்த்தட்டில் இஸ்லாம், கிறித்தவம், இந்து என்ற அடையாளங்கள் யாவும் கரைந்து கலப்பது மிகவும் இயல்பாக நடப்பதை இந்த சுயசரிதையின் மூலமாக நாம் உணர்கிறோம். அடையாளங்கள் இறுகி, முரண்கள் கூர்மைப்படுத்தப்படும் இன்றைய காலத்தில் இப்படியான யதார்த்தத்தை எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஆனால் அரசியல் சுறார்த் தன்மையை (Political correctness) வெளிக்காட்டிக் கொள்வதற்காக இதை அவர் செய்யவில்லை. மாறாக, தனது வாழ்வை சுபடமின்றி

தலித்துகளிடம் உளவியல் ரீதியாகக் காணப்படும் பலவீனமும், அச்ச உணர்வும் தலித் கலைஞர்களுக்கு இருப்பதில்லை. இவர்கள் தற்சார்பும், துணிவும் கொண்டவர்களாக இருப்பது இயல்பானதாகும். சாதி எல்லைகளைக் கலையின் வலிமையால் எளிதாகத் தாண்டிச் செல்கின்றனர் இவர்கள்

எடுத்துரைப்பதன் மூலமாக அதனை இவர் செய்துள்ளார்.

இசைக் கலைஞராக இருப்பதால் இடப் பெயர்ச்சி இவரது வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. தீண்டாமையின் மூலம் இந்து மதம் ஒரு தலித்தின் இயக்கத்தை முடக்குகிறது. அவனது வாழிடம், அவன் பழங்குமிடம் யாவும் துல்லியமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனை அவன் மீறினால் தண்டிக்கப்படுவான். இதனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தலித்துகள் தமது ஊரைத் தவிர வேறு ஊர்களை அறியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களை அரசியல் ரீதியாகத் திரட்டுவதற்கும்கூட இந்த 'முடக்கம்' ஒரு தடையாக உள்ளது. தமது ஊருக்கு அப்பால் நடப்பது பற்றி அவர்கள் அக்கறையற்று இருப்பதும் இதனால்தான். தொடர்பு சாதனங்கள் பெருகிவிட்ட இன்றைய சூழலிலும் கூட தலித்துகள் தாங்கள் முடக்கப்பட்ட புவியியல் பரப்புக்கு அப்பால் செல்வதற்கோ, சிந்திப்பதற்கோ முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதனால்தான் மேலவளவு படுகொலையோ, தாமிரபரணி படுகொலையோ வட தமிழ்நாட்டு தலித்துகளை உலுக்கவில்லை. அதுபோலவே வட மாவட்டங்களில் நடத்தப்பட்ட அழிமதிகள் தென் தமிழகத்து தலித்துகளிடம் பாதிப்பு ஏற்படுத்தவில்லை. நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் இப்படியான கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தப்பித்தவர்களாக உள்ளனர். அதனால் ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரமானவர்களாகவும் உள்ளனர். குணசேகரன் அப்படியானதொரு கலைஞராவார்.

தாம் சிறுபான்மையினர் என்பதால் தலித்துகளிடம் உளவியல் ரீதியாகக் காணப்படும் பலவீனமும், அச்ச உணர்வும் இப்படியான கலைஞர்களுக்கு இருப்பதில்லை. கலையின் மூலமாக வெகுமக்கள் ஆதரவைப் பெறும் இவர்கள் தற்சார்பும், துணிவும் கொண்டவர்களாக இருப்பது இயல்பானதாகும். சாதி விதிக்கும் எல்லைகளைக் கலையின் வலிமையால் இவர்கள் எளிதாகத் தாண்டிச் செல்கின்றனர். எப்போதும் இயக்கத்தில், இடப்பெயர்வில் இருக்கும் குணசேகரனின் இயல்பை இந்த சுயசரிதையிலும் நாம் உணர்கிறோம்.

இப்போது குணசேகரன் போடுகிற பல்வேறு 'நவீன' நாடகங்களுக்கான கருக்கள் அவரது வாழ்

கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்கால எழுத்துக்குள் அடைக்க முயற்சிப்பதாகவே சுயசரிதை இருக்கிறது. கணம்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்வை ஒரு நேர்கோட்டில் வைத்து வழங்குவதற்கு அது முயற்சிக்கிறது. தனி ஒரு நபரை மையப்படுத்தி சாகசத்தின் மொழியால் அது கட்டப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கு மாறாக ஒரு கலைப் படைப்போ மொழியின் சாகசமாக உள்ளது.

விலிருந்தே பெறப்பட்டுள்ளன. இசைவு வந்து வாயில் நுரை தள்ளி விழுந்தவனுக்கு உதவி செய்து காப்பாற்றிய (மச்சான்) முனியாண்டியை, 'பறப்பய என்னை ஏண்டா தொட்டுத் தூக்குன?' என்று கேட்டு பஞ்சாயத்து கூட்டி விழுந்து கும்பிட்டு மன்னிப்புக் கேட்க வைத்த சாதி அபிமானிகள் பற்றிய ஒரு நிகழ்வை இங்கே குணசேகரன் விவரித்துள்ளார். சமீபத்தில் அவர் எழுதி இயக்கிய 'தொடு' என்ற நாடகத்துக்கு இந்தச் சம்பவமே கருவாக அமைந்துள்ளது (நாடகப் பிரதிக்கு பார்க்க : தலித், மே-ஜூலை 2002).

இது, இரட்டைமலை சீனிவாசன் தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு நிகழ்வை நினைவுபடுத்துகிறது. வட்டமேசை மாநாட்டுக்கு லண்டன் போயிருந்த போது ஜார்ஜ் மன்னரை சந்தித்த சம்பவத்தை நினைவு கூறும் இரட்டைமலை சீனிவாசன், அதனை இப்படி விவரிக்கிறார். "பின்னும்மோர் தடவை மன்னரிடம் சம்பூஷிக்க நேர்ந்தது. 'தீண்டாமை என்றால் என்ன' வென்று மன்னவர் வினவினார். மேல் ஜாதியான் என் போன் கீழ்ஜாதியான் என்போனைத் தீண்டமாட்டான் என்றபோது, 'ஒரு கீழ்ஜாதியான் தெருவில் விழுந்து விட்டால் மேல் ஜாதியான் தூக்கிவிட மாட்டானா' என்று மன்னவர் பின்னும் வினவினார். 'தூக்கிவிட மாட்டான்' என்றபோது மன்னவர் திடுக்கிட்டு அசைந்து நின்று 'அவ்விதம் நடக்க என் ராஜ்ஜியத்தில் விடவே மாட்டேன்' என்றார்."

தீண்டாதவன் மயங்கி விழுந்துவிட்டால் 'மேல் ஜாதியான்' தூக்கிவிடமாட்டான் என்பது மட்டுமல்ல, அவன் மயங்கி விழுந்துவிட்டால் தீண்டாதவனும் அவனைத் தொட்டுத் தூக்கிவிடக்கூடாது என்பதே தீண்டாமையின் தத்துவம். இரட்டைமலை சீனிவாசன் சொன்னதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட ஜார்ஜ் மன்னரைப் போல குணசேகரன் விவரித்துள்ள இந்த சம்பவத்தைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடையக் கூடியவர்கள் இங்கே யாரேனும் இருப்பார்களா? நமது 'ஜனநாயகவாதிகள்' இதைப் பொய்யென்று நிரூபிக்க முயற்சிப்பார்களே யொழிய சிறிதுகூட அதிர்ச்சியடையமாட்டார்கள்.

"உண்மைநிலவரங்களின் மீது எந்த போலிப் பூச்சும் வர்ணனையும் இல்லாமல்" எழுதப்பட்டவையென தலித் சுயசரிதைகளைப் பாராட்டும் அர்ஜுன் டாங்ளே, "சுயசரிதையென்பது ஒடுக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் ஒருவரின் வாழ்வோடு மட்டும் குறுகிப்போய் விடுவதில்லை. அது ஒரு சமூக அமைப்பின் விரிந்துரையும், சித்தரிப்பின் நீட்சியுமாகும்" என்றார். குணசேகரனின் இந்த சுயசரிதை அத்தகைய பண்புகளைக்

கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கட்சுகட ஆங்கிலத்துக்கும், பிற ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற (அதே வேகத்தில் தமிழில் இறக்குமதியும் செய்யப்படுகிற) தலித் சுயசரிதைகள் யாவும் இதே விதத்தில் அமைந்துள்ளன என்று கூற முடியாது. "தன்னிரக்கம், சுய இழிவு" ஆகியவற்றின்மீது கட்டப்படுகிற; "தலித்துக்களின் ஒட்டுமொத்த வலியை, துயரத்தைக் கையாடல் செய்து ஒரு தனிப்பட்ட எழுத்தாளருக்கு லாபம் சேர்க்கிற" சுயசரிதைகளும் இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பட்டியலில் கே.ஏ. குணசேகரனின் இந்த சுயசரிதையை நாம் சேர்க்க முடியாது. ஏனென்றால் இதில் அவர் தன்னைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார் என்ற போதிலும் தன்னை ஒரு 'ஹீரோவாக' அவர் ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவரது சுதையினூடாக நாம் ஒரு பரந்த சமூகத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. தன்னைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளாத இந்தத் தன்மையே இந்த சுயசரிதையை வேறுபடுத்திப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது. தீயினால் கட்டபுண் ஆறி விடும், தீண்டாமையால் கட்ட வடு மாறாமல் இருந்து துன்பம் தரும் என்பதற்குச் சான்றாக இந்த சுயசரிதை உள்ளது. இந்த விதத்தில் அம்பேத்கர், இரட்டை மலை சீனிவாசன் ஆகியோரது சுயசரிதைகளில் உள்ள சாதகமான கூறுகளின் தொடர்ச்சியை இதில் நாம் பார்க்க முடிகிறது.

சுயசரிதை என்ற வடிவம் குறித்த இரண்டு பிரச்சினைகளை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பாதிக்கப்பட்ட ஒருத்தரின் (Victim) குரலாக வெளிப்படும் தலித் சுயசரிதை ஒரு சாட்சியமாக, ஒரு முறையீடாக இருக்கிறது. இதை முன்வைப்பவருக்கு நீதி வழங்கும் அதிகாரம் இல்லை. நீதி வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்தால் தலித் சுயசரிதைகளின் குரல் இப்படி இருக்குமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. அடுத்து, சுயசரிதை என்பது உண்மை, நம்பகத்தன்மை என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே முன்வைக்கப்படுகிறது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்கால எழுத்துக்குள் அடைக்க முயற்சிப்பதாகவே சுயசரிதை இருக்கிறது. கணம்தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்வை ஒரு நேர்கோட்டில் வைத்து வழங்குவதற்கு அது முயற்சிக்கிறது. தனி ஒரு நபரை மையப்படுத்தி சாகசத்தின் மொழியால் அது கட்டப்படுகிறது. ஆனால் இதற்கு மாறாக ஒரு கலைப் படைப்போ மொழியின் சாகசமாக உள்ளது. இது சுயசரிதை தொடர்பான இரண்டாவது பிரச்சினையாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு பிரச்சினைகளையும் கடந்து இலக்கியத்தின் படைப்புத் தன்மையோடு ஒரு

சுயசரிதை இருக்க முடியும். அதற்கு பிரக்ஞை பூர்வமான முயற்சி தேவை. “ஒரு நூல் என்பது உங்கள் மீது நீங்கள் மேற்கொள்ளும் ஒரு பரிசோதனையாக இருக்க வேண்டும்... ஒரு நூலை நீங்கள் ஏன் எழுதுகிறீர்கள்? புதிய விஷயங்களைக் கண்டறிவதில் உள்ள சந்தோஷம் முதல் காரணம். இரண்டாவது: நீங்கள் உங்கள் மீதே செயல்படுகிறீர்கள், உங்களை மாற்றியமைக்கிறீர்கள் - எழுதுவதன் மூலமாக” என்று குறிப்பிட்டார் மிஷேல் பூக்கோ. ஒரு சுயசரிதை இலக்கியமாக மாற்றுவதற்கான வழியை இந்த சொற்கள் சுட்டி நிற்கின்றன.

வா, சகோதரனே சொல் உன் வாழ்க்கையை
வா, எதிரி உன் உடலில் விட்டுச்சென்ற
எதிர்ப்பின் தடயங்களை எனக்குக் காட்டு.

வா. என்னிடம் கூறு. “இதோ
என் கைகள் நசுக்கப்பட்டன.
ஏனென்றால் அவற்றுக்குச் சொந்தமான
மண்ணை அவை காத்து நின்றன”

“இதோ, எனது உடல் சித்ரவதை செய்யப்பட்டது”.
ஏனென்றால் அது ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு
அடிபணிய மறுத்தது.”

“இதோ எனது வாய் காயப்படுத்தப்பட்டது
ஏனெனில் அது எனது மக்களின்
சுதந்திரத்தை பாடத் துணிந்தது”

வா சகோதரனே சொல் உன் வாழ்க்கையை
கைகத்தின் கனவுகளை எனக்குக் கூறு
உனது தந்தையரும் அவரது முன்னோரும்
மௌனமாகக் கண்ட கனவை

காதலுக்காக உண்டாக்கப்பட்ட நிழல்களற்ற
இரவுகளில்
கண்ட கனவை
வா என்னிடம் கூறு அந்தக் கனவுகள்

யுத்தமாக மாறிப்பதை
நாயகர்கள் பிறந்ததை
நிலம் மீட்கப்பட்டதை
அச்சமின்றி
தமது மகன்களைப் போராட அனுப்பி வைத்த
தாய்மார்களை

வா என்னிடம் கூறு சகோதரனே
பிறகு நான் எனிய சொற்களைக் கட்டுவேன்
குழந்தைகளும் புரிந்து கொள்ளும் சொற்கள்
காற்றைப் போல
எந்தவொரு வீட்டினுள்ளும் நுழையக் கூடிய சொற்கள்
நமது மக்களின் ஆன்மாக்களின் மீது
கொதிக்கும் தழுவென விழுகின்ற சொற்கள்
நமது மண்ணில்
தோட்டாக்கள் மலரத் துவங்குகின்றன.

ஒரு தலித் சுயசரிதை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். காற்றைப்போல இலகுவாக, குழந்தைகளும் புரிந்து கொள்ளும்படி எளிதாக - ஆனால் கொதிக்கும் தழுவாக அது படிப்பவர்களின் ஆன்மாவின் மீது விழ வேண்டும். இந்த சுயசரிதை அந்தக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கிறதா என்பது உங்கள் வாசிப்பில் புரியவரும்.

பயன்பட்ட நூல்கள் :

1. இரட்டைமலை சீனிவாசன் - ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம் - தலித் சாகித்ய அகாடமி, 1999.
 2. அன்பு.பொன்னோவியம் - சிறப்புரை, அயோத்திதாசர் சிந்தனைகள், பாகம்-1, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், 1999.
 3. அர்ஜூன் டாங்ளே - தலித் இலக்கியம், தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், 1992
 4. B.R. Ambedkar - Ambedkar Autobiographical Notes, Navayana, 2003.
 5. S. Anand (Ed.) - Touchable Tales - Publishing and reading dalit literature, Navayana, 2003.
 6. தற்புனைவு குறித்த விவரங்களுக்குப் பார்க்க: An interview with Serge Doubrovsky in Sites - the journal of 20th century/contemporary french studies, volume 1, issue 2, 1997.
 7. இறுதியில் தரப்பட்டிருப்பது ஜோர்ஜ் ரெபலோ (Jorge Rebelo) என்பவர் எழுதிய Poem என்ற தலைப்பிலான கவிதை (தமிழாக்கம் : ரவிக்குமார்) ரெபலோ மொஸாம்பிக் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். கவிதை இடம் பெற்ற நூல் : Wole Soyinka (Ed.) - Poems of Black Africa, Heinemann, 1975.
- (வெளிவரப் போகும் முனைவர் கே.ஏ. குணசேகரன் அவர்களின் 'வடு' நாவலுக்கான முன்னுரை)

வெ. வெங்கடாசலம்

மரணம்

ஒன்றும் பாதியுமாய்
வறுபட்ட
வேர்க்கடலை மணியைப்போல
மனிதனை
காலம் கொரித்து விழுங்கும் நிகழ்வு.

கருணை

எட்டாத உயரத்தில்
இருக்கிறது
பாரிசு நோய்க்கு மருந்தாகும் புறா
கிடந்துட்டு போகட்டும் பாவம்
அசைவ நாக்கு.

பத்திரிகைகள்

1931, நவம்பர் 3. தி. பம்பாய் குரோனிகல் அம்பேத்கரின் இரண்டு குரல்கள் என்ற தலைப்பில் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. இந்தச் செய்தி வெளிவரும்போது அம்பேத்கர் லண்டனில் இருந்தார். நாசிக் ஆலய நுழைவு சத்தியாகிரக கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் இந்தச் செய்தியை பத்திரிகைக்குத் தந்ததாக அப்பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருந்தது.

1. கோயில் என்பது புனிதமான இடமாக இந்த உலகம் நம்புகிறது. புனிதம்-ஆலயம்-இறைவன் இருப்பிடம் என்று இந்து சமூகம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஆலயத்தில் உள்ளே விட மறுக்கின்றனர்.

2. இந்த மண்ணின் பூர்வகுடி மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். இம்மக்கள் அரசியல் ரீதியாக மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வாழ இந்து மதம் வரையறை செய்துள்ளது.

3. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி கற்க இந்து மதம் தன் அடிப்படை கொள்கை ரீதியிலேயே எதிராக உள்ளது.

4. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விடுதலையுடன் கூடிய வாழ்க்கையை வாழ நம் மக்களுக்கு நிலம் இல்லை.

5. நம் மக்களுக்கு சிவில் உரிமைகள் துளியும் தரப்படவில்லை.

6. கல்வி, நிலம், சிவில் உரிமை - இவை ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள். இவைகள் இல்லாத அல்லது மறுக்கப்பட்ட மக்கள்தான் சுதந்திரம் அற்ற மனிதர்கள். பூர்வகுடிகளின் சுதந்திரத்தை வலுக்கட்டாயமாக தன் வாழ்நிலையின் எதிராக இந்தியாவின் சாதி இந்துக்கள் தங்கள் மதத்தின் வாயிலாகக் கொண்டுள்ளனர்.

7. சாதி இந்துக்களுக்கு நிலம், கல்வி, சிவில் உரிமைகள் உள்ளன. இவை உள்ள மனிதர்கள் கூட சுதந்திரம் இல்லாதவர்கள் என்று காந்தியும், காங்கிரசும் கூறி போராடுகின்றன.

8. இந்தப் போராட்டத்தில் உள்ள நியாயம் (!) தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இதனினும் கொடுமையாக நிலம், கல்வி, சிவில் உரிமை அற்றவர்களாக உள்ளனரே, அது ஏன் சுதந்திரமற்ற நிலையாக காந்திக்கும், காங்கிரசுக்கும் படவில்லை என்றார் அம்பேத்கர்.

9. நான் ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடத்தினால், "கோயில்" என்பது புனிதமான இடமாகக் கொள்ளப்படுவதால் போராட்டம் அறிவுப் பூர்வமான முடிவை அடையாது. மதம்-சாதியுடன் இந்து என்ற கோட்பாடுடன் பிணைந்து இருப்பதால் கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் அறிவுப்பூர்வமான போராட்டமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால் கொள்ளப்படவில்லை.

10. பக்தி என்பதே என் மக்களை போராட்டப் பாதையிலிருந்து விலகி வேறு வழிக்கு நடத்திச் சென்று விடும்.

11. நிலம் வேண்டி போராடும்போது அங்கு அறிவுப் பூர்வமான திட்டமிடல் நடைபெறுகிறது.

12. கல்வி வேண்டும் என்ற போராட்டம் என் சமூகத்தின் வருங்கால சந்ததியினரின் விழிப்புணர்வை கூடுதலாக்கும் போராட்டமாகும்.

13. இதை நன்கு உணர்ந்த காந்தி-காங்கிரசு கூடாரம், ஆலய நுழைவுப் போராட்டத்தை மீண்டும் மீண்டும் முன்னெடுக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் என்னையும் பங்கெடுக்க வலியுறுத்துகின்றனர். சில தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரையும் சேர்த்துக்கொண்டு போராட்டம் நடத்துவதாய் கூறுகின்றனர்.

14. நான் கேட்கிறேன்: தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் உயிர்த் தேவையான கல்வி, நிலம் வேண்டி நான் போராடுகிறேன். இந்தப் போராட்டம் நியாயமானது என்று ஏன் காங்கிரசு-காந்தியால் ஏற்க முடியவில்லை.

15. என் மக்களை உங்களின் பக்திமான்களாக மாற்ற உங்களின் ஆலயப் போராட்டம் வழி வகுக்கும். அதை நான் ஏற்க மாட்டேன்.

16. நிலம் & கல்வி வேண்டி போராடுவது என் மக்களின் விடுதலை வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கும். இதை சாதி இந்துக்களின் போராட்டம் முன் எடுக்காது என்றார் அம்பேத்கர்.

17. நிலமற்றவர்களும், கல்வியற்றவர்களும் கடவுள் முன் சமம். எனவே ஆலய நுழைவு சத்தியாகிரகம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமத்துவம் வழங்கும் என்ற காந்தியின் பக்தி நிலை எங்களுக்குத் தேவையில்லை.

18. உண்மையிலேயே என் மக்கள் நிலமும், கல்வியும் பெற்று உண்மையான நிகர் நிலையை அடைய நான் போராடி வருகிறேன். இதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விடுதலையை நேசிக்கும் எவரும் பங்கெடுக்கலாம் என்றார் அம்பேத்கர்.

(அ) “கோயில் நுழைவு சத்தியாகிரகம் வேண்டாம்”

(ஆ) “நிலம், கல்வி, சிவில் உரிமைகள் கோரி போராடுவோம்”

இந்த இரண்டு வரிசைகளை 3-11-1931 தேதி வெளியான பம்பாய் குரோனிகல் அம்பேத்கரின் முரண்பட்ட இரண்டு நிலைப்பாடுகள், இரண்டு குரல்கள் என்று வெளியிட்டது.

“என் மக்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களின் போராட்டம் எது வென்றும் உணர்ந்துள்ளனர். நான் தற்போது லண்டனில் வட்ட மேஜை மாநாட்டிற்காக வந்துள்ளேன். ஒவ்வொரு சிறு போராட்டத்திற்கும் என் மக்கள் என்னை எதிர்பார்ப்பது அவர்களின் தன் நம்பிக்கையை பல வீண்படுத்திவிடும். பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் மக்கள் போராட்டத் தயாராகி விட்டனர். They do not need me everytime” என்று அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டார்.

இந்தச் செய்தியை இந்தியப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. “My people don't need me” என்று அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டதாக (1) The Times of India 3/11/1931 மற்றும் (2) Bombay City S.B. 30/01/1932 (3) The B.S.A. 13/2/1932 தேதிகளின் தலையங்கங்கள், குறிப்புகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இப்பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன.

“என் மக்கள் ஒவ்வொரு முறையும் என்னை எதிர்பார்ப்பதில்லை” மற்றும்

“என் மக்கள் என்னை எதிர்பார்ப்பதில்லை”

இந்த இரண்டு செய்திகளும் நேர் எதிர் பொருள் கொண்டன. நான் பல ஆண்டுகளாகப் போராடி வருகிறேன். என் மக்கள் விவரம் பெற்று வருகின்றனர். தங்களின் தேவையை உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு முறையும் என்னை எதிர்பார்ப்பதில்லை. தங்களின் போராட்டத்தை அவர்கள் துவக்கி வருகின்றனர் என்பது அம்பேத்கர் நம் மக்களின் எழுச்சியை ஊக்கப்படுத்திய வார்த்தைகள்.

ஆனால் பத்திரிகைகள் அம்பேத்கரை மக்கள் புறக்கணித்து விட்டதாக அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டதாகச் செய்திகள் வெளியிட்டன.

காந்தியின் விருப்பத்தை இந்தியப் பத்திரிகைகள் செய்தன. ஆனால் லண்டன் பத்திரிகைகள் அம்பேத்கரை பாராட்டி எழுதின. இந்த லண்டன் பத்திரிகைகளை காந்தி, “India was misrepresented by London Papers” (லண்டன் பத்திரிகைகள் இந்தியாவை தவறாகப் பதிவு செய்கின்றன), வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் இந்தியாவில் ஏற்றத்தாழ்வு உள்ளதாக சித்தரிக்கின்றன, உண்மையான நிலவரத்தை பதிவு செய்யத் தவறி விடுகின்றன என காந்தி தெரிவித்தார். நான் உண்மையை அறிந்து கொள்வதற்காக அரசியல் ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும் உழைக்கிறேன். உண்மையைப் பற்றிய அக்கறை என்னைவிட லண்டன் பத்திரிகைகளுக்கு கூடுதல் கவனம் தேவை இல்லை என்றாலும், தீண்டாமையை ஒழிக்க நான் பாடுபட்டு வருகின்றபோது, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என் பாதுகாப்பில் உள்ள

போது, இவர்களின் செயல்பாடு வேதனை அளிக்கிறது என்றார் காந்தி.

கிராமங்கள், சாதி இந்துக்கள் வாழும் பகுதி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதி என்று இரண்டு பிரிவுகளாக உள்ளன. காந்தியின் காங்கிரசு கட்சி மிக வலிமையாக உள்ள அகமதாபாத்தில் தீண்டாமையான தலை விரித்தாடுகிறது. இரண்டு மகர் (தாழ்த்தப்பட்ட-) சிறுவர்கள் சேர்க்கைக்காக பள்ளிக்கூடம் சென்ற போது அப்பள்ளிக்கூடம் சாதி இந்துக்களுக்கான பள்ளிக்கூடம் என்று பகுதி காங்கிரசு தலைவர் குறிப்பிடுகிறார். இதுபோன்ற நூற்றுக்கணக்கான நிகழ்வுகள் தினந்தினம் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் காந்தி உண்மையுடன் வாழ்வதாகவும், உண்மையைத் தேடி அடைவதையே தன்னுடைய லட்சியமாகவும் குறிப்பிடுகிறார். வாழ்வதையே தேடுவதாகக் கூறும் இவரின் போக்கு நமக்கு சிறுபிள்ளைத்தனமாகத் தோன்றவில்லை. தன்னுடைய சாதி உணர்வை மறைத்துக் கொள்ளும் முகமுடியாகவே காந்தியின் செயல்பாட்டை நான் காண்கிறேன் என்றார் அம்பேத்கர்.

காந்தி தன் சுயசரிதையில் தனக்கும் தன் மனைவி கஸ்தூரிபாய்க்கும் மனஸ்தாபம் வந்து அம்மையார் இவரை சில மாதங்கள் பிரிந்து வாழ்ந்ததற்குக் காரணம், இவர் தீண்டாமையை எதிர்த்துப் போராடியதே காரணம் என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மகர் ஒருவனை ஒரு மாதம் காந்தி அவன் வேலை நிமித்தம் தன்னுடைய ஆஸ்ரமத்தில் தங்கும்படி பணித்தார். மகர் வசிக்கும் இடத்தில் தான் வாழ்ந்தான் என்று காந்தியின் மனைவி கஸ்தூரிபாய் வெளியேறினார். சில மாதங்கள் கழித்து மகர் வெளியேறிய பிறகு அம்மையார் திரும்பினார். இதைத்தான் தீண்டாமையை எதிர்க்கும் வலிமையான குணமாக தெரிவித்துள்ளார்.

பம்பாய் வால்பகடி பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர் தங்கும் விடுதி இருந்தது. இந்தப் பகுதிக்கு காந்தி செல்ல விரும்பினார். இம்மாணவர்கள் பேண்ட் இசையுடன் காந்தியை தங்கள் விடுதி வரை அழைத்துச் செல்ல விரும்பினர். காந்தி ஊர் எல்லை வரைதான் வர இயலும், சேரிப் பகுதிக்குள் நுழைவதை காங்கிரசு தொண்டர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள் என்று ஊருக்கும் சேரிக்கும் பிரிக்கும் இடம் வரை சென்று காந்தி. தன் மனைவி கஸ்தூரிபாயுடன் அமர்ந்தார்.

பத்து அடி தள்ளி, சேரிப்பகுதியில் இருந்து மாணவர்கள் காந்தியை கண்டு தொழுதனர். காந்தி அம்மாணவர்களை அருகில் சென்று பார்க்க விரும்புவதாகவும் ஆனால் தூர்நாற்றம் (bad odour) அம்மாணவர்கள் மீது வீசுவதால் அதை தான் தவிர்ப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். கல்லூரி மாணவர்கள் காந்திக்கு ஒரு தங்க மோதிரம் பரிசளித்தனர். காந்தி அதை வாங்கப் பறுத்து விட்டார். பின்னர் அம்மாணவர்கள் செருப்பு தைக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் என்பதால் காந்தி தனக்கும் தன் மனைவி கஸ்தூரிபாய்க்கும் இரண்டு ஜோடி செருப்பை அம்மாணவர்களே தைத்துத்தர வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

இந்த ஜோடி செருப்பை உங்களின் உழைப்பாய் - தொழில்நுட்பமாய், அன்பாய் எண்ணி அணிந்து கொள்வேன் என்றார் காந்தி. தங்க மோதிரம் நீங்கள் செய்வது அல்ல. ஆனால் செருப்பு உங்களால் செய்ய முடியும். நீங்கள் மாணவர்களாய் இருந்தாலும் உங்களிடம் உள்ள செருப்புத் தைக்கும் திறமையை, கைத்தொழிலை மறந்து விடாதீர்கள். தொடர்ந்து பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்றார் காந்தி.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தங்களை சாதி இந்துக்கள் கொடுமைப்படுத்துவதாக காந்தியிடம் முறையிட்டனர். அதற்கு வழக்குப்போட தங்களிடம் போதிய நிதி இல்லை என்று காந்தியிடம் கூறினர். சட்டப் பூர்வமாக தீண்டாமையை ஒழிக்க இயலாது. சாதி இந்துக்களின் மனமாற்றமும், உங்களின் அடக்கமான செயல்பாடுகளுமே தீண்டாமையை ஒழிக்கும் என்று காந்தி அறிவுரை கூறினார்.

நீங்கள் தொடர்ந்து சாதி இந்துக்களை சமாதானப்படுத்துங்கள். Persuasion is the best method of removing the evil என்றார் காந்தி. நான் என் செயல்பாடுகளுக்கு கடவுளிடம் இருந்து ஆன்மீக உந்துதலைப் பெறுகிறேன்.

நீங்களும் விரும்பினால் கடவுளிடம் உந்து சக்தியைப் பெற முடியும். அதற்காக சுடுமையாக முயற்சி செய்யுங்கள் என்றார் காந்தி.

காந்தி தொடர்ந்து ஆலய நுழைவு சத்தியாகிரகத்தை வலியுறுத்தினார். அம்பேத்கர் நிலம், கல்வி, சிவில் உரிமைகள் வேண்டும் என போராடினார்.

தீண்டாமையை ஒழிக்க இருவர் நிலையில் எது இரட்டை நிலை என்பதை வாசகர்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் கூட அல்ல, ஆலய நுழைவு சத்தியாகிரகம் வேண்டும் என்ற காந்தியின் வாதம் எதிர் நிலம், கல்வி, சிவில் உரிமைகள் வேண்டும் என்ற அம்பேத்கரின் போராட்டம் எது தீண்டாமையை ஒழிக்கும்?

05-09-1946-இல் அம்பேத்கர் வருகின்ற தேர்தலில் ரிசர்வ் தொகுதிகளில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களுக்கு அவர்கள் கட்சிகளின் சார்பில் போட்டியிட்டாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவரா? என்பதை உறுதி செய்த பிறகே அவரின் வெற்றி தோல்வியை அறிவிக்க வேண்டும் என்றார்.

ஒரு தொகுதியில் போட்டியிடும் வேட்பாளரின் ஓட்டு எண்ணிக்கையை

(1) தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஓட்டு

(2) சாதி இந்துக்களின் ஓட்டுக்கள்

என்று பிரித்து எண்ண வேண்டும். அந்தத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற வேண்டியவர் குறைந்தது 1/3 பங்கு மொத்த தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஓட்டுக்களைப் பெற வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக ஒரு தொகுதியின் மொத்த ஓட்டுக்கள்

(அ) தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் மொத்த ஓட்டு 300

(ஆ) சாதி இந்துக்களின் மொத்த ஓட்டு 300 என இருப்பின்,

போட்டியிடும் வேட்பாளர் 99 தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஓட்டும், 300 (மொத்த ஓட்டும்) மற்ற ஓட்டும் பெற்றாலும் இவர் தோல்வியடைந்தவரே.

மேலும் வேறு ஒரு வேட்பாளர் 101 தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஓட்டும், பூஜ்ஜியம் (0) சாதி இந்துக்களின் ஓட்டும் பெறுகிறார் எனில், இவரே வெற்றி பெற்றவர் என அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

அதாவது ரிசர்வ் தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஓட்டுக்கள் தனியே கணக்கிடப்பட வேண்டும். அவர்களின் குறைந்தது 1/3 பங்கு ஓட்டைப் பெறுகிறவர் மட்டுமே வெற்றி பெற்றவர் எனக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

இது இணை வாக்குரிமை (Joint electorate) க்கு எதிராக உள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஓட்டு, சாதி இந்துக்களின் ஓட்டு இரண்டையும் பிரித்து வைப்பதாக காங்கிரசு தெரிவித்தது.

(அ) அம்பேத்கரின் இந்த திட்டத்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஓர்மையை அடையவியலும்

(ஆ) உட்சாதிகளை மறந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மொத்த ஓட்டுக்களாக - தேர்தல் சக்தியாக வளர உதவும்.

(இ) தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஓட்டுரிமையை தேர்தல் புறக்கணிப்பு அல்லது அச்சுறுத்தல் மூலமாக தவிர்த்தால், யாரும் அந்த ரிசர்வ் தொகுதியில் வெற்றி பெற இயலாது.

(ஈ) தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 1/3 பகுதிக்கும் குறைவானவர்கள் தேர்தலில் ஓட்டுப் போட்டால், அங்கு தேர்தல் நடந்தாலும் யாரும் வெற்றி பெற இயலாது.

(உ) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஓட்டுக்கள் மட்டுமே இறுதி வெற்றியை ரிசர்வ் தொகுதிகளில் நிர்ணயிக்கிறது எனும்போது, நம் மக்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்பவர் மட்டுமே வெற்றி பெற இயலும்.

(ஊ) சாதி இந்துக்களின் கட்சிகள் இப்பகுதிகளில் வளர்வதென்பது அரிதாகிவிடும்.

(எ) நம் மக்களின் ஓட்டு நம்பிக்கையுடனும், மதிப்புடனும் பெறப்படும்.

இந்த முறையை காங்கிரசு ஏற்கவில்லை. அம்பேத்கரின் இம்முறை மக்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக இங்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது.

புதிய கோடங்கி மார்ச் நாட்குறிப்பு

மார்ச் 1, 2, 3: திருவண்ணாமலை மாவட்டம், போளூர் தாலுக்கா, மேல் வில்வாரணி, மேல் சோழங்குப்பம், வடகரை, நம்பியந்தல், கெட்டவரம், கெங்கவரம், வீரனூர் ஆகிய கிராமங்களுக்கு திருப்பதி, ந. கோபி, குடியரசன், சிவகாமி ஆகியோர் சென்று நிலவுரிமைப் போராட்டத்திற்கான களப்பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

மார்ச் 4: சட்டமன்றத்தில் பட்ஜெட் விவாதம் நடப்பதையொட்டி அருட்தந்தை குமார் ஏற்பாடு செய்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான கூட்டத்தில் முனைவர் செ.கு. தமிழரசன் மற்றும் முனைவர் ஜெயக்குமார் ஆகிய இரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், கு. செல்லப்பன் இ.ஆ.ப. (ஓய்வு), கிருத்துதாசு காந்தி, உமாசங்கர், ராமையா போன்ற அதிகாரிகளுடன் புதிய கோடாங்கி சார்பாக சிவகாமியும் கலந்து கொண்டனர்.

மார்ச் 5: செங்கல்பட்டு சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த 'பெண்களும் சட்டமும்' என்ற கருத்தரங்கம் செங்கல்பட்டில் நடந்தது. புதிய கோடாங்கி சார்பாக சிவகாமி கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

மார்ச் 6: சேலத்தில் 6-3-2005 அன்று கல்லூரி ஆசிரியர் மன்றம் ஏற்பாடு செய்திருந்த 'உயர்கல்வியின் எதிர்காலம்' பற்றிய கருத்தரங்கில் அரங்க. குணசேகரன், அ. மார்க்ஸ், சிவகாமி ஆகியோர் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர்.

தொடர்ந்து 6-3-2005 அன்று மாலை அரசு SC/ST ஊழியர் சங்கம் திரு. கருப்பையா (Commercial Taxes) தலைமையில் ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் தேவகோட்டை மருத்துவர் சுப்ரமணியம் மற்றும் சிவகாமி கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர்.

மார்ச் 8: திருச்சி புனித சிலுவைக் கல்லூரியின் உலக மகளிர் தினத்தையொட்டி ஏற்பாடு செய்திருந்த விழாவில் அக்கல்லூரியின் மாணவியாக இருந்த புதிய கோடாங்கியின் எழுத்தாளர் சிவகாமி சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

தொடர்ந்து அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவிகளின் கலந்துரையாடல் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட சிவகாமி, அக்கல்லூரி அருகிலுள்ள கிராமங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட, நலிவுற்ற பெண்களுக்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தால் உறுதியாக கலந்து கொள்வோம் என்றார்.

மாலை, வரலாற்றுத் துறைக் கழகம் ஏற்பாடு செய்திருந்த கலந்துரையாடலில் பங்கேற்று மாணவிகளின் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்துப் பேசினார்.

மார்ச் 13: வேலூரில், சீர்திருத்தத் திருமணத்தில் கலந்து கொண்டனர் சன்னா, குடியரசன் மற்றும் சிவகாமி.

மார்ச் 15: ஆரணியில், அனித்ரா அறக்கட்டளை தயாரித்து, ஓம்பிரகாஷ் இயக்கிய புதுயுகம் எனும் தலித் குறும்பட வெளியீட்டு விழாவில் சிவகாமி, சன்னா, குடியரசன் மற்றும் ந. கோபி கலந்து கொண்டு விமர்சன உரையாற்றினர்.

மார்ச் 17: மாலை 5 மணிக்கு சென்னை அய்க்கலீப் இல்லத்தில் தலித் நிலவுரிமைப் போராட்டக் குழுவின் 6-வது கூட்டம் நடைபெற்றது. கிறித்துதாசு காந்தி, கருப்பன், இன்பக்குமார், சன்னா, ந. கோபி, குமார், CSI ஜேக்கப் பெள்ளி, நாகேஸ்வரி, சிவகாமி முதலான இருபது பேர் கலந்துகொண்டனர்.

மார்ச் 17, 18, 19: 17 இரவு மதுரைக்குப் பயணம் சென்றது புதிய கோடங்கிக் குழு. குழுவில் சிவகாமி, ந. கோபி, குடியரசன் மற்றும் சன்னா இருந்தனர்.

தலித் நிலவுரிமைப் பிரச்சாரத்தோடு, தேவகோட்டையில் வெரோனிகா ஏற்பாடு செய்திருந்த மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்களின் மாநாட்டில் (ஆயிரம் பேர்) கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர்.

தொடர்ந்து அன்று இரவே கரூர் சென்று, தகரம்பட்டியில் புதிய கோடங்கியின் எழுச்சி முகாமில், நிலவுரிமை குறித்து உரையாற்றினர். இக்கூட்டத்தை வேப்பங்குடி கந்தசாமி ஏற்பாடு செய்தார்.

பிற்பகல் விராலிப்பட்டியில் கிராம மக்களைச் சந்தித்து நிலவுரிமைப் பிரச்சாரம் செய்தனர். இங்கு நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைத்தார் TNPL மணிவேல்.

மாலையில் தான்தோன்றிமலை ஆதிதிராவிட நல (கல்லூரி) விடுதியின் ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொண்டு கல்லூரி மாணவர்களிடம் கலந்துரையாடல் நிகழ்த்தினர்.

மதுரையின் வி. பாஸ்கரனைச் சந்தித்து நிலவுரிமைப் பிரச்சாரத்திற்கான கையேடுகளை விநியோகித்து மாநாட்டில் பங்கேற்பாளர்களை உறுதி செய்தனர்.

மார்ச் 21: மாநாட்டுக் கூட்டத்தைப் பார்வையிட்டு, தயாரிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டது. மாலை கிருஷ்ண பறையனார் மகள் திருமணத்தில் கலந்துகொண்டது.

மார்ச் 23: ராணிப்பேட்டை தென்றல் இயக்கத்தின் தலைவர் வேதா ஏற்பாடு செய்த மகளிர் கருத்தரங்கில் பெல் மகாலிங்கம், சன்னா, சிவகாமி ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர்.

மார்ச் 27: தலித் நிலவுரிமை மாநாடு சாந்தோம் மேல் நிலைப் பள்ளியில் மிக்க எழுச்சியுடன் நடைபெற்றது.

மார்ச் 29: சென்னை, சைதாப்பேட்டை வ.உ.சி. நகரில் கிருஷ்ண பறையனார் நடத்தும் பள்ளி விழாவில் குடியரசன், சன்னா, சிவகாமி ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர்.

மக்கள் பகுதி

இயற்கை அழைப்புக்களை முடிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே எங்கள் விடுதிக்கு அடிப்படை வசதிகள் கிடைக்க ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மாணவர்கள்,
டாக்டர் அம்பேத்கர் அரசு கல்லூரி மாணவர் விடுதி,
மரவனேரி, சேலம்-7.

ஆ.கு. இம்மனு சேலம் மாவட்டாட்சியருக்கு தக்க நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

நான் வல்லம் அடைக்கலமாதா கல்லூரியில் மூன்றாம் ஆண்டு பி.எஸ்ஸி. படித்து வருகிறேன். நான் கல்லூரிக்குக் கட்ட வேண்டிய கட்டணத் தொகையான ரூ.11,950-ஐ என்னால் குடும்ப வறுமையின் காரணமாக கட்ட இயலவில்லை. அதனால் என்னால் தேர்வு எழுத இயலாத சூழ்நிலை உள்ளது. எனவே எனக்கு மேற்படி தேர்வுக் கட்டணத்தைச் செலுத்தி தேர்வை எழுத உதவுமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

D. சதா ராணி, அடைக்கலமாதா கல்லூரி, வல்லம்.

ஆ.கு. தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம் மூலம் உதவி செய்யுமாறும், அதன் நகல் வல்லம் அடைக்கல மாதா கல்லூரி முதல்வர் அவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

பழங்குடி, இருளர், குறும்பர், கோத்தர், தொதவர், காட்டு நாயக்கர், பனியர் போன்றோர்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் தனி சிறப்பு திட்டம், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியின மகளிர் வேளாண் நிலம் வாங்கும் திட்டம் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆதிதிராவிடர் வீட்டுவசதி மற்றும் மேம்பாட்டுக் கழகம் மூலம் சுறவைமாடு வளர்த்தல் மற்றும் இதர கடன்கள் வழங்க நீலகிரி தாட்கோ மேலாளர் மூலம் வங்கிக்கு பரிந்துரைக்கு அனுப்பினால், நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கனரா வங்கி, பாரத ஸ்டேட் வங்கி, சிண்டிகேட் வங்கி, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி, பேங்க் ஆப் இந்தியா போன்ற வங்கி மேலாளர்கள் கடன் வழங்க மறுக்கின்றனர். இதனால் பழங்குடியினர் வறுமையில் வாடுகிறார்கள். வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் பழங்குடியினருக்கு தாட்கோ கடன் கிடைத்திட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

K.M. சண்முக கம்பட்டன், உறுப்பினர்,
தமிழ்நாடு பழங்குடி ஆன்றோர் மன்றம்,
கீழ் கோத்தகிரி பஜார் அஞ்சல்,
நீலகிரி மாவட்டம்.

ஆ.கு. மேற்படி மனு தாட்கோ மேலாண்மை இயக்குநர் அவர்களுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

சேலம், டாக்டர் அம்பேத்கர் அரசு கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு மரவனேரியில் டாக்டர் அம்பேத்கர் அரசு கல்லூரி மாணவர் விடுதி ஒன்று உள்ளது. இவ்விடுதியில் குடிநீர் வசதி அறவே இல்லை. மேலும் கழிப்பிடங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டு விட்டதால் 2 கிலோ மீட்டருக்கும் மேல் சென்று புதிய கோடாங்கி

நாங்கள் சுமார் 50 வருடங்களாக வடக்கு காட்டுர் பகுதி திருச்சியில் வசித்து வருகிறோம். நாங்கள் 80 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு எந்த ஒரு அரசியல்வாதியும் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யவில்லை. எனவே பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஏ.எம். சிங்கத்தமிழன்,
ஊர் நாட்டாமை மற்றும் ஊர்ப் பொதுமக்கள்,
அருந்ததியர் தெரு, வடக்கு காட்டுர், திருச்சி.

ஆ.கு. இம்மனு திருச்சி மாவட்டாட்சியருக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

எங்கள் மாவட்டத்தில் முத்துச்சாமித் தெரு மற்றும் வெள்ளையாபுரம் தெரு, புளியம்பட்டி, விருதுநகர் ரோடு அருகே உள்ள 48 செண்ட் நிலம், பலநூறு ஆண்டு காலமாக பறையர் இன மக்களின் பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது. மேற்படி இடம் சுற்றியுள்ள வீட்டுப் பத்திரங்களில் பறையன் கிடங்கு என்ற பெயரில் பதிவாகியுள்ளது. தற்போழுது மேற்படி இடம் பொதுச் சுகாதாரத்திற்கு இடையூறாக உள்ளது என்று கூறி நகராட்சி சேர்மன் பெயரிலும் அவரின் மனைவி பெயரிலும் மற்றும் சிலர் பெயரிலும் பூங்காவாக மாற்றிவிட்டனர். மேற்படி இடத்தை பறிப்பதற்கான முயற்சிகளில் மூப்பனார் இன மக்களும், அருப்புக்கோட்டை நகராட்சியும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இது குறித்து பட்டா கொடுக்குமாறு மாவட்டாட்சியர்கள் பரிந்துரை செய்தும் எவ்வித நடவடிக்கையும் இல்லாததால் எங்கள் இன மக்களுக்கு பட்டா வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட (பறையர்) உறவினர்முறை,
முத்துச்சாமிபுரம் தெரு, வெள்ளையாபுரம் தெரு,
பெரிய புளியம்பட்டி, அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர்
மாவட்டம்.

ஆ.கு. இக்கோரிக்கை மாவட்டாட்சியர், விருது நகர் அவர்களுக்கு தக்க நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

பெரம்பலூர் மாவட்டம் கோவில்பாளையத்திலுள்ள அண்ணா நகர் காலனிவாழ் மக்களுக்கான

காலனி மனை சம்பந்தமாக சுமார் 15 ஆண்டுகள் போராடியும் எந்தவித பலனும் கிட்டவில்லை. எனவே எங்கள் பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு காலனி மனை கிடைத்திட உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அம்பேத்கர் இளைஞர் நற்பணிக்குழு, அண்ணா நகர் காலனி, கோவில்பாளையம், துங்கபுரம் அஞ்சல், குன்னம் வட்டம், பெரம்பலூர் மாவட்டம்.

ஆ.கு. இம்மனு மேல்நடவடிக்கைக்காக பெரம்பலூர் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், அங்க ஊனமுள்ளவர்கள் முதலியோரை உறுப்பினர் களாகக் கொண்ட 2000 தலித் பெண்கள் விழுப்புரம் தையல் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக தையல் பணிகளைச் செய்து வருகிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமூக நலத்துறை, ஆதி ஆதிதிராவிட நலத்துறை மற்றும் பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கான சீருடை தையல் பணி ஆர்டர்கள் எங்களுக்கே வழங்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டு (2004-05) ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை தையல் பணி ஆர்டர்களை எங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்காமல் தனியாரிடம் கொடுத்து விட்டார்கள். இதனால் சங்க அங்கத்தினர் களாகிய நாங்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகிறோம். சங்கமும் தையல் பணி ஆர்டர் இல்லாமையால் நலிவடைந்து போகிற குழந்தினை உருவாகியுள்ளது. எனவே மேற்கூறிய துறைகளின் தையல் பணி ஆர்டர்களை வழக்கம்போல் எங்களுக்குக் கொடுத்து வறுமையில் வாழும் எங்களுக்கு வாழ்வளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சங்க உறுப்பினர்கள்,
விழுப்புரம் மகளிர் தையல் கூட்டுறவுச் சங்கம்.

ஆ.கு. மேற்கூறிய விண்ணப்பம் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை செயலருக்கும், இயக்குநருக்கும் மேல்நடவடிக்கைக்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பறையர் இனத்தைச் சேர்ந்த நான் கண் பார்வை இல்லாத மகளுடன் வேலை இல்லாமல் பட்டினியால் வாடி வருகிறேன். என் மகள் கண் பார்வை பெற்றிட உதவிடுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளையன், விராலிப்பட்டி, வீரணம்பட்டி
மேல்பகுதி கிராமம், குளித்தலை தாலுகா.

ஆ.கு. இவ்விண்ணப்பம் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு சிபாரிசுடன் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் தாழ்த்தப்பட்ட பறையர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன். மேலும் உடல் ஊனமுற்றவன். சமத்துவபுர பட்டா பெறத் தகுதியான என் பெயரை சத்துணவு அமைப்பாளர் தர்மலிங்கம் மற்றும் மணிவேல் ஆகியோர் பணம் கொடுக்காத காரணத்தால் பட்டியலி லிருந்து நீக்கி விட்டனர். எனக்கு சமத்துவபுர பட்டா வினை பெற்றுத் தந்து உதவிடுமாறு தங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

வீ. சீரங்கன், விராலிப்பட்டி, வீரணம்பட்டி
அஞ்சல், குளித்தலை தாலுகா.

ஆ.கு. இம்மனு மாவட்டாட்சியருக்கு மேல்நடவடிக்கைக்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சுமார் 100 அரிசனக் குடும்பங்கள் உள்ள எங்கள் தெருவிற்கு குடி தண்ணீர், தெரு விளக்கு, சிமெண்டு ரோடு, தொகுப்பு வீடுகள், தனி கழிப்பிட வசதி ஆகியன செய்து தரும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஊர்ப் பொதுமக்கள், விராலிப்பட்டி, மேல்பகுதி
ஊராட்சி, கடவூர் ஒன்றியம், கரூர் மாவட்டம்.

ஆ.கு. இந்த விண்ணப்பம் கரூர் மாவட்ட ஆட்சியருக்கு மேல்நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

நாங்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரியில் வசித்து வருகிறோம். நாங்கள் இந்து பறையன் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்கள் தெருவில் 4 குழுக்கள் உள்ளன. எனவே எங்கள் குழுக்களின் மூலமாக கான்கிரீட் சாலை அமைத்துத் தருமாறு மிக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மறுமலர்ச்சி மகளிர் சுய உதவிக்குழு,
விராலிப்பட்டி, கடவூர் ஒன்றியம், கரூர் மாவட்டம்.

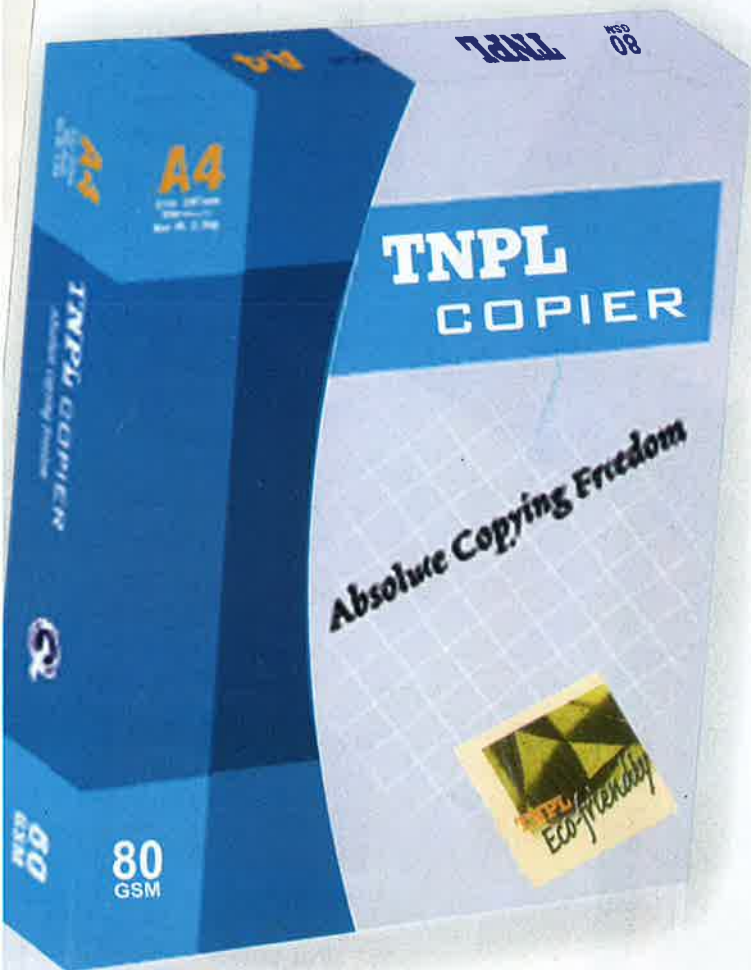
ஆ.கு. கரூர் மாவட்டாட்சியருக்கும், பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் இம்மனு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

முகத்தில் முகம்

வணக்கம். கடந்த 27.02.2005 அன்று பள்ளிப்பட்டு வட்டம், திருவள்ளூர் மாவட்டம், இரா.கி. பேட்டையில் உள்ள வி.ஜி.பி. திருமண மண்டபத்தில் புதிய கோடாங்கி, அனித்ரா மற்றும் தலித் கலை இலக்கிய கழகம் இணைந்து நடத்திய தலித் இளைஞர்களுக்கான எழுச்சி முகாமில் தாங்களும் பங்களித்து பங்கேற்று நடத்தி கொடுத்தமைக்கு தங்களுக்கும் தங்கள் குழுவினருக்கும் மிக்க நன்றி. துவண்டு போய்க் கிடந்த எங்களுக்கு தங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் உற்சாகத் தையும் உணர்வையும் தந்தது எனலாம். சமூக மாற்றத்திற்கு போராடுபவர்கள் என்றும் போற்று தலுக்குரியவர்கள். அந்த வகையில் தங்களுடன் நாங்களும் இணைந்து செயல்பட்டமைக்கு எங்களுக்கும் பெருமையே. பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணக்கும் என்பார்கள். அதே போல் புதிய கோடாங்கி, அனித்ரா ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து தலித் கலை இலக்கியமாகிய நாங்களும் மணந்து விட்டோம். இனிவரும் காலங்களில் என்றும் நாங்கள் உங்களுடன் இணைந்து செயல்படவே விரும்புகின் றோம்.

வீ. ஏழுமலை, வங்கனூர்

TNPL COPIER FOR HASSLE-FREE COPYING

TNPL VALUEPACK - OFFERS TRUE VALUE FOR MONEY

- High brightness and opacity
- Dimensional stability and stiffness
- Enhanced electrostatic properties
- Reel cut & packaged using world's best technology
- Indispensable for clear & fast copies
- Offers you absolute copying freedom

Now improve
in a new pack

India's largest paper mill
providing the most viable
solution for the future generation

Tamil Nadu Newsprint and Papers Limited

(A Govt. of Tamil Nadu Enterprise)
67, Mount Road, Guindy, Chennai- 600 032, India Off : 2230 1004
Fax : 2235 4614, 2235 0021

உங்கள் கனவிலும் நினைக்காத அரிய பல இடங்களை கண்டுகளிக்க சிறந்த மாநிலம் தமிழ்நாடு

அதில் மிக முக்கியமானது நவக்கிரஹ கேட்கீரம்

ஒருவரது விதியை நிர்ணயிக்கவல்ல ஒன்பது கிரஹங்களின் சேர்க்கையே நவகிரஹங்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. அதிலும் இந்தியாவின் ஜோதிட சாஸ்திரம் நவக்கிரஹங்களின் மாற்றங்களை வைத்தே கணிக்கப்படுகிறது. இவைகளின் முக்கிய கேட்கீரங்கள் நஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அருகருகே அமைந்துள்ளது.

சூரியன் (சூரியனார் கோயில்)
சந்திரன் (திங்கடனார்)
செவ்வாய் (வைத்தீஸ்வரன் கோயில்)
புதன் (திருவெண்காடு)
சூரியன் (ஆலங்குடி)
சுக்கிரன் (கஞ்சனூர்)
சனி (திருநள்ளார்)
ராகு (திருநாகேஸ்வரம்)
கேது (கீழ்பெரும்பள்ளம்)
ஆகிய இடங்களுக்கு சுற்றுலா சென்று கிரஹதோசம் நீங்கி பயன் பெற உங்களை அன்புடன் அழைக்கிறது.

enchanted
Tamil Nadu
experience yourself

For online booking
click our website
ttdonline.com

- தமிழ்நாடு சுற்றுலா வழங்கும் சிறப்பு சுற்றுலாக்கள் வருமாறு:
- * நவக்கிரஹ கேட்கீரம் சுற்றுலா (3 நாட்கள்)
 - * தென்னிந்திய சுற்றுலா (6 நாட்கள்)
 - * மூகாம்பிகை சுற்றுலா (7 நாட்கள்)
 - * கோவா - மத்திராலயம் சுற்றுலா (7 நாட்கள்)
 - * மிழக்கு மற்றும் மேற்கு கடற்கரையோர சுற்றுலா (8 நாட்கள்)
 - * தமிழ்நாடு சுற்றுலா (8 நாட்கள்)
 - * ஆகீர மாநில சுற்றுலா (8 நாட்கள்)

- * தென் மாநில கோடைக்கால சுற்றுலா (14 நாட்கள்)
- * மாணவ - மாணவியர் சிறப்பு சுற்றுலா (14 நாட்கள்)
- * சென்னை மாநகரை சுற்றிப்பார்த்தல்
- * மாமல்லபுரம் சுற்றுலா
- * திருப்பதி - தெய்வ தரிசனம்
- * திருவண்ணாமலை - கிரிவலம் சுற்றுலா
- * அறுபடை வீடு - சுற்றுலா

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம்,

தலைமை அலுவலகம்: வாலாஜா ரோடு, சென்னை - 600 002. போன்: 91-44-2538 8785, 2536 1640
ஃபேக்ஸ்: 91-44-2538 2772 E-mail: ttdc@md3.vsnl.net.in Website: tamilnadutourism.org Visit us at: www.tn.gov.in